

رۆمان

حەسەن و سەریەم

مەنتدی اقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

داستانی بەستی هەنگوین

کەریم کاکە

قەرەیە

رۆمان /

حهسهن و مریهه
داستانی بهستی ههنگوین

که ریم کاکه

ناوہندی روشنییری

مہم و زین

-
- ناوی کتیب: حسہن و مریم- داستانی ہستی ہنگوین
 - نووسہر: کہریم کاکہ
 - نہخشہسازی ناوہوہ: ناوہندی مہم و زین
 - نہخشہسازی بہرگ: پھوولہ یوسفی
 - مؤتیب: قہرہنی جہمیل
 - ہلہبہر: سہرکوت و ہلی
 - بابہت: رؤمان
 - نوبہتی چاپ: یکہم - ۲۰۲۲
 - تیراز: ۵۰۰ دانہ
 - نرخ: ۵۰۰۰ دینار
-

لہ بہرپوہ بہرایہتیی گشتیی کتیبخانہ گشتییہکان
ژمارہی سپاردنی (۸۶۴) ی سالی (۲۰۲۲) ی پندراوہ.

سہرجم مافہکانی نهم کتیبہ پاریزراوہ بز ناوہندی روشنییری مہم و زین ©

هه‌بوو، هه‌یه، چ شتی له ئه‌وین مه‌زنتر نه‌بوو، مه‌زنتر
 نیه. کچی هه‌بوو له ناو ره‌نگان سه‌رتۆپ بوو، له ناو
 میوه سه‌رتا بوو، دلێ به‌ کورپیکدا چوو، له فریندا
 سه‌رقه‌تار بوو. ئه‌وینی ئه‌و کچ و کورپه‌ وینه‌ی نه‌بوو. هئ
 له به‌ستی هه‌نگوین، چ جی له زه‌وی ئه‌وینی له‌و ته‌رزهی
 لی نه‌پسکا بوو.

به‌ستی هه‌نگوین زگی پر بوو له هه‌نگ و گول، له
 شه‌وبا و نمه‌ی باران، له کلوو به‌فر و جووکه و جریوه‌ی
 مه‌ل، له گزنگ و زه‌رده‌په‌ر و تریفه. به‌ستی هه‌نگوین له
 فرین و نیشته‌وه‌ی زگی پر بوو، هه‌زار سال له زگی خۆی
 هه‌لیگرت. هاوینی به‌ره‌ژانی هاتی، ژانی گرت و له به‌راییی
 زستانێ زگه‌که‌ی دانا. ئه‌وینیکی سه‌رتتر له ئه‌وین هاته
 دنیا.

ئەو ئەوينە دەژى، تا ئاسمان نەمەيەكى مابىن بۇ زەوى،
تا با ھەناسەيەكى تىدا مابىن بۇ زەوى، تا مەلىن مابىن بۇ
زەوى بخوينى، تا گوللى بۇ زەوى پىپكەنى، تا تىسكە
تىرۋژى، تريفەين دابەزىتە سەر زەوى، ئەوينى وان
دەژى.

داستاننوس، تۆ بىژە من، لە كام سەرە داوھو بە
دوای ئەو ئەوينەدا بچم؟ سەرم تىدا ماية! ئەو داستانە
بەرايى ھەيە، لى بنى نايە. ئاويزانى رووبار و حيلە و
بايە، ئاويزانى...

داستاننوس، ناو لەو ئەوينە بنى داستانى بەستى
ھەنگوين. لە زارى منەوہ بنوسە: ھەر كەسى زريان
لوولينەدابين، بە ناو بەستەلەك و سەر شەختەدا رىي
دوورى نەبريبي، نەيخوينىتەوہ.

ھەر كەسى لە زمانى ئەسپ نەزانى، ھاورپىيەتى
كارمامزى نەكردىي، نەيخوينىتەوہ.

ھەر كەسى رۇندك و لەخۇدانى كۆترى نەديبي، ھەر
كەسى وەك سەگ ئەمەكدار نەبي، نەيخوينىتەوہ، با
نەيخوينىتەوہ.

پښترئ زور جاران ریت که وتوته وئ به ستن، لی
 له وه ته ی به سهر داستانیکی گه نجینه یی که وتووی، له
 دیدی توه به ست به ستنی به ری نیه، به ستنیکه له چ
 به ستان ناچئ.

گه یشته به ستنی هه نگوین. به ست و به ست
 لیژبوو یته وه. ئاقاره که به دنده که دهناسیه وه. ری
 ترومبیل نه ما. دابه زییت و به به ری باشووردا هه پیه ت
 لیکرد. خه رمانانه، لی شه مالی هه لیکردوه، گه رماکه ی
 شکاندوه. ئاسمانیش شین شین، روون روون، له
 ئاسمانی خاکه لیوه و گولان ده چئ.

تاته به رده که ت دپته وه. له ناو چند رسته یه که وه،
 وینه ی ئه و دوند و تاته به رد و به سته ت به رهنگی له
 بینایی خوت نه خشاندبوو، خوت له ناو ئاوینه دا
 نه ناسیه وه، ئه وانه دهناسیه وه. تاته به رد هه مان تاته به ردی
 ناو گپړانه وه ی پیری گپړانه وه یه. سه ده یی به سه ریدا

رابردیه، شیوهی نه گۆراوه، به لام دونده که ی ئه و بهر،
نزمتر خو پیشانده دات. به سته که ش، ناوه که ی لیتایه ت.
ئه و ناوه سه یر شیواوه.

له سه ر تاته به رد مینا پشیله هه لتووتکاوی. ئه و تاته
به رده ی بهر له سه ده یئ ئه سپه شی به دوو سواری له
به سته له که وه هاتوو، بینیکی له سه ر دابوو. چاوت له
گۆماوه که بری. بیست چرکه یئ پیلووت نه ترووکاند. له و
ماوه یه له قوولایی گۆمه وه که ده تگوت شینایی خزی له
ئاسمان خواستوو، ره شاییه ک که وته جووله. هیدی
هیدی سه رده که وت. له گه ل هه ر ته کانئ شیوه ی شتیکی
ده گرت. دوو په نجه یه کی ما بوو بگاته رووی ئاوه که،
ره شایی به رهنگی خۆیه وه بووه مه لیکی گه وره. کات
نه ما تا لئی وردببیه وه و بیناسیه وه. ئاخو تۆ ده بوو تا
بیست بژمیری، نه که متر نه پتر. له گه ل بیست ده بوو
سه ر به رزبکه یته وه، چاو له دونده که ی ئه و بهر ببری و
تا بیستی دی بژمیری.

ئیسئا برژانگت به دونده که وه گریداوه و ژماران
ده ژمیری: یه ک، دوو، سئ، چوار...

نه گه یشتبوو یته بیست، دیتت مه لی ناو ئاوه که به رهنگ
و شیوه ی خۆیه وه وا به سه ر دونده که وه. هینده ی
پینه چوو، مه ل بووه هه لۆ. هه لۆیه کی زهرد، هیند زهرد

ده تگۆ له شانەى هەنگوینەوێ ترووکاوێ و لە زەر دەپەپەرەوێ
بالی گرتووێ. هەلۆی زەرد بالی لە باری هەلفرین
کردۆتەوێ. تا دی نزیکدەبیتهوێ. دەستت کەمى درێژتر با،
دەگەیشته دەندووکی. ناسیتهوێ، هەوێ، هەلۆی ناو
داستانەکە یە. گیانی بەرزەفری کۆرە ئەشقیاکە یە. چاوت
شل بوو، ترووکاندت، مەل نەما. لە دیتنى تیر نەبوویت.

دوای جفاره خۆرى دووباره ی بکەیتەوێ، هەلۆ
زەر دەکە لە دوندەکەوێ پەیدا دەبیتهوێ.

گۆتەى پیری گێرانهوێت بێرکەوتەوێ. دیسانەوێ
چاوت لە گۆماوێکە بری. هەمان رەشایی دەرکەوت و
هەمان مەلى نەناسراو، دیسانەوێ لە سەر دووندەکە
نیشتهوێ و زەردایەتى وەرگرت و بۆوێ هەلۆی ناو
داستان. ئەو داستانەى پیری گێرانهوێ گێرانبووێوێ.

سێ چوار جار بە شینی گۆمەکە مەست بوویت. بە
دیتنى هەلۆ زەر دەکە شاد بوویت. وەها شاگەشکە
بووبوویت، لە سەر تاتەبەردەکە بە دوای هەناسەى
ئەسپەشیدا دەگەرپايت. لە ئاسمانى چاوت لە هەلۆی زەرد
دەگێرا.

مەستانە هەستایت. چاوت بە بەسەتەکەدا گێرا.
دەتویست ئەو شوینە ببینیوێ کە ئەسپەکە لێی
پەریوێتەوێ. پەرییتهوێ، داتەوێ باسکە سەختەکە. باسک

سۆركە و لە دوورپا سۆردەچیتەو، سۆرىكى خەنەيى. ئەو باسكەي دەتباتەو ھىلانەي ھەلۆ، دەتباتەو ئەشكەفتى ئەوين. ھەلگەپرايت، پىت دەخزى، دەكەوتى. لە ھەندى جى بە چنگەپنى سەردەكەوتى، لى كۆلت نەدا. ھەلگەپرايت، باسك تا بلىي بلىد و بارىكە. لە ھەندى جى ھىند بارىك دەبىتەو، بە ئاستەم شوينى پى دەبىتەو. پىت بە ھەر لايەكدا بپوات، خۆت لە كەندى دەبىنيتەو. تا گەيشتە نزيك ئەشكەفتى ئەوين كە ھىلانەي ھەلۆي لە سەر سەرى خۆي بە بەرزايى دوو بەژنى ھەلگرتو، زۆرت پىچوو. ئارەقەي شين و مۆرت دەردابوو.

ليرەو ھەرى سەختە و رەنگبى گەيشتن پى ئەستەم بى. لەوئ پشووئىكى باشت دا. گەپرايتەو ناو دەفتەرى گىرپانەو كە بە وىرگول و پنتەو لەبەرتە. ئاوپت لە بەستى ھەنگوين داىەو و لاپەپەي بەفرە ئەستورەكەت ھەلداىەو. دەفتەرى گىرپانەو پىرى گىرپانەو كە ديار نى چ داستانووسى لە زارى وىەو بە تام و خوئى خۆيەو نووسىوئەتەو.

داستانووس، خۆي نەناسندو. لە بەرايى داستانەكەدا تەنھا ئەو چەند دىرەي لە بارەي خۆي و داستانەكەو نووسىو:

((ئەو داستانە پەر نا پەریکی شانەى ھەنگوینە. ئەوینتیکی لیوہ دەرژئی، لە چ ئەوینئى نەمدیتووہ، نەمببستووہ. ئەو داستانە پەر نا پەریکی بویریہ، بویریہک رەگاژوی ئەوینە. ئەوینیک ئاکامەکەى رۆندک و خوینە. بویریہک لە چ داستانان تەرز و وینەى نیە. لە داستانەکەدا بویری و ئەوین بە رەنگی ئاویزانى ئیکدینە، لە چ داستانان رەنگى نیە.

داستان لە تەمەنى من نیە، کۆنە. وەبیرمدئى مندال بووم، دایکم زۆر شەوان لە سەر جئ شتئى لەو داستانەى بۆم دەگێرپایەوہ. زیاتر بە لای ئەوینەکەدا دەچوو، کەمتر خۆى لە فرمیسک و خوینەکە دەدا. لەو سالانەى دوایى کەوتمە سۆراغى داستان. ھەر کەسە و بە شىوہیى دەگێرپایەوہ. تیدا ما بووم کامیان بنووسمەوہ. زۆر گەرام و زۆرم پرسى. تا خوا کردى تووشى ئەو پیاوہ بووم. کە خۆى لە ناو داستانەکەوہ ھاتووہ و دیدگانە بە سەرپەوہ. کاتئ زانى من شىت و شەیدای داستانم و دەمەوئى بینووسمەوہ، ورد و بارىک بۆى گێرامەوہ. منیش وا دەینووسمەوہ))

داستاننووس خۆدیکەکەشى خستۆتە چەند رستەپەکەوہ:

((ئەو نەينۆكە ئاسايى نيه، پۈ رازە. هەر كاتى لە لاوه
تيچاويكى دەدەمى، حەسەن و مريەمى تيدا دەبينم.
هەموو بەستى هەنگوينى تيدا دەبينم))

دەفتەرى گيپرانەوہ كە لە سەر بەرگەكەى بە خەتيكى
درشت نووسراوہ (پيرى گيپرانەوہ)، تەمەنى نيو سەدەى
ريكە. ويدەچى بە ناو زۆر مالىسووتان و گۆزەگۆزدا
هاتبى. لى دەلىتى هەر ئىستاكە نووسراوہ تەوہ. رەنگى
نەگوراپوہ، پەريكى نەگەچراوہ. هى لە لاپەرەيەك و چەند
وشەيى، هيچى رەشنەبۆتەوہ. داستانتىكە رەنگى بە
شووشتنەوہى كات نەچۆتەوہ. وشە وشە بە رەنگ و
بۆى خۆيانەوہ، بە زايەلە و زرينگەى خۆيانەوہ داستانى
بەستى هەنگوين پيشان دەدەن و دەيلينەوہ.

بەفر دايکرد، دايکرد و بيست رۆژ تنيکرد و بۇ تاوي
 ليتنه كردهوه. دواي ئه وهش تاو تاو دايدەكرد. ئه و سالا
 ريتەندان له بهفرانباري هات. ژيان وهك بلي جوولهي
 ليتراپي، واي ليها. زهوي چل رۆژ هيندهي ناوله پي
 رهشايي تينه كهوت. ئاليك نه ما. بزن له ناو هۆل قشپلي
 خوي ده خوارد. بالدار و ئازله كيوي برسيتي پرستي
 ليتان بري. گورگ و مامز خويان رادهستي ئاوايي مريم
 كردهوه، له گه ل سهگ ئاشتبوونهوه. هرس به هرسايه تي
 خوي بهرگه ي بهفري نه گرت. ئه و چه وراييه ي بۇ رۆژي
 رهش له له شي خوي دايكردبوو، به شي نه كرد. په ناي بۇ
 ئاوايي هينا. باشووكه و سويسكه و كهو خويان به
 كۆلتي مريشكاندا ده كرد. چۆله كه له بن گويسوانان
 نه ده حه وانه وه و هاتنه سه ر كوشي مندالان و به ديار
 ئاگردانه وه هه لكوپمان. تاكه بالدار بهرگه ي گرتين،
 رهنگي هه لۆ زه رده كه بووي. ئه و ملي بۇ بهفر و
 سه رماوسۆله نه داي. هه لۆ له و ده مانه ي بهفر بيتنيكي

دهدا و دنیا بۆ تاوئ رووناھی تیده کهوت، بۆ چه ند ساتئ
له ئاسمانئ دهرده کهوت. له بن به فریش با، نیچیریکی
دهدیته وه و هه لیده گرت و ده بیرد.

به فری ئه و ساله کاریکی کرد، بالدار و بالدار، ئاژه ل و
ئاژه ل، بالدار و ئاژه ل و مروئی پیکدی ئاشتکرده وه.
به لام ویناچئ مروئ و مروئ پیکبینه وه. ئاواپی مریه م
ئامیزی بۆ بالدار و بیبال کرده وه. ته نها بۆ کوره
ئه شقیای نه کرده وه. وا دیاره کوره ئه شقیای و هه لوی
زه رد هه ر ده بی به کتیوانه وه بمیننه وه.

به فر لیناکاته وه و که س ماله و مال ناکات. هه موو له
دور ژوری به دهوری ئاگردانه وه دانیشتون. نزای
هیوربوونه وهی ئاسمان و توانه وهی به فر و
به دیارکه وتنه وهی زه وی ده که ن.

له نیوه شه ویکی وا کوره ئه شقیای به پیدزه خوی به
ئاواپی مریه مدا کرد. دایکی که هه ر هینده ی گولدانیکی
لیمابووه، زوری له خوی کردبوو، تا پشتی که می
قیتبکاته وه. دهسته له رزۆکه کانی بۆ ساپته دووکه لایه که
به رزکردبووه وه و به دهنگیک که له هی مندالیکی سی
چار ساله ده چوو، نزای خویندبوو:

خودایه، خودای ئه و دیوی به فرئ، خودای سه ر
هه ورئ، چ چاوی کوره که ی منی نه دیبی. چ گوینی دهنگی

پیتی کورہکھی منی نہ بیستین. چ زاری زمانی له
کورہکھی من نہ دابن.

ویناچی نرای دایک کلؤلہکے بگیری.

ئاخر شہوی دواتر کہ بہ فر نیو بہ ژنی کہ وتبوو، له
سنی باری نیوہ شہوی، کورہ ئہ شقیہا دہستی گراوی خؤ
دہگری و سہری خویان ہلڈہگرن. بہ فر شوینپینیانی
شاردوہ و کہس نہیدؤزینہوہ.

بہر له مالاوایی کورہ ئہ شقیہا دایکی له ٹامیز دہگریٹ
و ماچی دہکات و دہلی:

داین، من ہیچم بہ سہر ناین. بہ فر دہرؤستم ناین.
مریہم له گہل بی، بہ فر دہبیتہ خؤلہکےو، ئہوین
سہہؤلہبہندان دہتوینیتہوہ.

دایک بہ گریانہوہ:

برؤ کورم، برؤ، بہ فر له بن پیتان ببیتہ پھمؤ، ساردیی
ہہموو بہ فری ریوبانان بیتہ لہشی من.

کور:

داین، وا مہلی، ساردیی توش بیتہ من، من
بہرگہ دہگرم.

دایک دہلی:

كوپم وا چاڪه، ئهسپهڪه بيهن، ئه و دهربازتان دهكات.

كوپ دهلي:

رهنگبي ئه و شويتهى بوى دهچين، جبي ئهسپى نهبي.

دايك:

ئى، كاتى گهيشتنه جى، ئهسپهڪه بهرهلالا بكه، ديتتهوه.

كوپ:

بهفركه ئهستورره، دهرترسم رى دهرنهكات و
لهدهستمانبچى.

دايك:

كوپم، ئهسپهشى ريدهرنهكات، ئهنگو رى دهردهبهن!

كوپ:

وهك گوتم، ئيمه ئاگرى ئهوينمان پتیه.

دايكى حهسهن دهست له مى مريهم دهكات:

بووکه جوانهکه م، ژنى ئهشقىا دهبيت تفهنگچى و
نیشانشکين بيت. زوو خوت فيربكه.

مريهم:

وا دهکه م، ناهيلم حهسهن تهنيا بيت.

دایکی حهسه نیش کاتی خوی تفهنگچی بووه.
دهگیزنه وه له زۆر شهپان شان به شسانی میرده
ئه شقیاکه ی شهپری کردووه.

بابی کچه که له سهه لیواری گۆر بوو، چهندی
کردبووی و کۆشا بوو، کچه ی پیرانه گیرابوو. ناچار
هاتبوووه رایئ:

بپۆ، کچم بپۆ، تو له سهه دهستووری خودا و
پیغه مبهه هی ئهوی و ماره بپری وی. خودا ئه وه به دغه رانه
بگری، زه ماوه نده کهت به و شیوه ی لیها، به فر ده تانبات.
خودایه، کارئ بکه، که لینی له وه به فره بکه وه. ده ربازیان
بکه. خودایه، مه رگی کچه تاقانه که م نه بینم. له دنیا یی
ته نها ئه وه م ماوه.

کچ خوی به سهه باییدا ده دات و ده لئ:

بابۆ، خه م له من مه خۆ. حه سه ن ده مخاته باخه لی
خۆیه وه. به فر سهی هی نده ش بکه وی، ره قه له نایه م.
مه ترسی، به فر به ئیمه ناوی رئی. من شه وی دی خه ونم به
هه نگوینه وه دی. هه نگوین خۆشیی له دوایه. خۆت ده زانی
خه ونی منیش یه کاویه که و دیته دی. بابۆ، تو خه می منت
نه بی. من بۆ تو سویدارم.

باب دهستی به روومه تی کچه داهینا:

کچم، خەم لە من مەخۆ. هێشتا لە دەست و پێ
نەکە وتووم. دەتوانم نانیک تەر بکەم و پیاڵە چایەک لیتنیم.
برۆ...

کچ دەستی بابی ماچکرد:

بابی مانگیك نانمان هەیه. داریش لە برانە. نەهیلی
سۆبە بکوژیتەوه. خۆت گەرم داپۆشه. کاکە میرزاشم
سەرت لیتابری.

حەسەنیش تکای دنیای لە مریەم کردبوو کە خۆی
لەو رییە تووشە نەدات و بەگەلی نەکەوئ. گوتبووی:

سویند بە چاوی تو، بە رەنگ و ناوی تو کە
گەرەترین سویندی منە. هەری دەدەم، دواي توانەوهی
بەفر دیمەوه و دەتەم.

مریەم ملی نەدابوو. سویندی بە ئەوین خواردبوو: بە
تەنیا برۆی، من نا، گۆرەکەم دەبینیهوه.

مریەم هەر بۆ ئەوهی حەسەن ناچار بکات بێتە راین،
گوتبووی:

دانیابە بە تەنیا برۆیت و من نەبەیت، چاوت بە من
ناکەویتەوه. لەو دنیاش نامبینیهوه. تو دیارە ناتەوئ
لەگەل من بژیت.

حەسەن گوتبووی:

ھەر چی دەلێی بلێ، بەلام ئەوھ نا.

مریەم پیشتریش زۆر جارەن گوتبوویە حەسەن:

وا بروت من و تۆ ھەرگیز بە یەك ناگەین. دەزانم
ئەشقیایی تۆ کۆتایی نایە. بۆیە وا چاکە منیش ئەشقیایم
و پێکەوھ ژیانمان بە ئەشقیایی ببەینە سەر.

حەسەنیش وای وەلامدەدایەوھ:

ئارام بگرە، بزانی چۆن دەبێ. رێیەکی پێکگەیشتن
دەبینینەوھ. ئەشقیایی بە تۆ ناکرێ.

مریەمیش دەیکۆ:

تۆ منت نەناسیوھ...

حەسەن ھێ لە رویشتن رێیەکی بۆ نەماوھتەوھ. ئاخ
سەری وی، سەر بە سەر زیڕ دەکات. چاوچنۆک و
نەیارانی توورەگەیی زیڕیان پیشاندراوھ.

ئیدی چەند نووردووھ نانێک و قۆدیە ھەنگوینیکی و
مستی میوژ و کەمێ قەسپ و گوێز و دەستە جاکێ
دەخەنە ناو بوخچە و توورەگەوھ. بوخچەکە بە کۆلی
مریەمەوھ، ئەوانی دی لە ناو کۆلەپشتی کۆلی حەسەنەوھ.

مشه ما له خويان ده ئالين و له به فر ده دن. وه بيرمدئ
مريهم شهروالتيكي بابيشي به سهر جلکه کانيدا هه لکيتشا.

بەر له وهی سهر به ئەشكهفت دابگريت، ئاورپ له
باسكه كه دايه وه:

چ ریی تیناچئ، به فر پژدینئ كه وتبئ و كه سئ بیرهدا
سه ركه وتبئ. تۆ بلیئ پیری گیرانه وه بۆ خووشكردنی
داستانه كه ی زیده گۆیی نه كردبئ! یان هیزی نهوین
ئهسته مئیش ده برئ؟

دووربینه كه ت به چاوته وه نا. جئ جئ بست بست
ئاقاری به ستي ههنگوینت پشكنی. وشكوبرینگ، هه مووی
سۆرك و كه پكه شاخ. لیره و لهوئ پارچه زهویی به
پووش و په لاش. له جئ جئ بنه قه ره قاجئ، شیواشینكئ.
گۆگه مئ. له رۆخ به ستیش زه ل و كفر و كرتئ. به ست
ئاویكئ كه می به نازه وه پئدا ده پۆیی و لیره و له وئیش
گۆمی گچكه، ئه وه ی لای تاته به رده كه له هه مووان
گه وره تر. دووربینه كه ت له چاو كرده وه و سهرت با دا:

ئەو بەسستە بەسستی ھەنگوینە! لێرە ئەو بەفرە
ئەستورە کە وتوو و چل روژ ماوە تەو!؟ سرووشت چ
گۆرانیکی بەسەردا ھاتوو!

لە دووربینەو بە دواى مریەمدا گەپایت. ئەو گوندە
ناوی خۆی ھەیە. بەلام پیری گێرانەو لە داستانە کەدا بە
مریەم ناوی ھیناوە. دیتتەو، کە وتۆتە دەو بەسستە کە، بە
بەری روژ ھەلاتەو. دوورە، لەوێو بۆ ھیلانەى ھەلق
رەنگبى دانەرۆژى بى. بەلام لە دووربینە کە تەو زۆر
نزیك دیارە. خانووەکان شوینیان گۆراو و شیوہى
جارانیان نەماوە، دنا بە مالى ھەردوو نەیارە
سەرسەختە کەى کورە ئەشقیاکە دەکەوتیەو.

مالى کوشتەى مریەم لە دەو بەسستى، لە نزیك ئەو
تیشە بەردە بوو کە ئیستاش لە شیوہى بالە فرۆکە وا بە
سەر بەسستە کەو. مالى کوشتەى لیرە لە بەرزایى، لە
پەرگەى ئاواى، لە نزیك ئەو ئەشکەفتە گچکە یەى لە
شیوہى گورگ زارى کردۆتەو. لە بەر خۆتەو دەلیتى:

خۆزى نەینۆکە کەى ھەسەنیشم دەستدەکەوت. ھەوکە
دوورنەبوو ھەینى بەسستی ھەنگوینى وەک خۆى
پیشاندایەو.

بەر لەوہى بچیتە ناو ئەشکەفتە کە، گەپایتەو لای
پیری گێرانەو.

کورپه ئەشقییا، هەردوو بەری بەستی هەنگوین تا درەنگ پتر بەو ناوہ ناویان دەهینا. نہیاری زۆر بوو. بە خوینی سەری تینوو بوون. ئەو لە مندالییەوہ لەگەل ئاغا و بەگان شانیککی لە ملەدا بوو. بە گزیاندا دەچۆوہ. چووہۆوہ سەر بابی. هیشتا مووی لی نہهاتبوو، عەمبار و کەندووی ئەوانی دەبپی و بە سەر رەشوپووتانی دەبەشیەوہ. مەر و مالاتی وانی دەدزی، دەیفروشتن و پارەکەکی بە دزیەوہ دەدایە نہدار و لیقەوماوان. لەسەر هەندئ هەندئ کەس بە دز و چەتە ناویان دەبرد. کورپه ئەشقییا لە سەردەمی ئۆسمانییەکانەوہ بە کەژ و کێوان کەوتبوو. تەفەنگی ئەشقیایی لە شان کردبوو. ئۆسمانی تەفروتوونا بوون. ئینگلیز هات و بە ولاتی وەرکرد. ئەو هەر بە ئەشقیایی مایەوہ، لۆیج دوژمنی زۆر بوو.

کورپه ئەشقییا لە هەردوو بەری بەستی هەنگوین، خۆشەویست و دلنشین بوو. خەلک سویندیان بە سەری دەخوارد. مندالیان بە ناوی ویەوہ ناودێردەکرد. بە دزیەوہ نان و ئاویان بۆی دەبرد. کورپه ئەشقییا یەکیارچە

جهرگ بوو. باکی به مهرگ نه بوو. رۆسته می بوو له و
گۆره. نیشانش کیننی بوو دهرزی هه لده گرت. ده لاین
فیشه کی به هه دهر نه داوه. به سام بوو. ترسی نه ده زانی.
که س نه بوو رووبه پروو بکاری بچینه مهیدانی. له شکرئ
ده رۆستی نه ده هات. خه لکیش له پیلان و داودانانه وهی
نه یارانی ئاگاداریان ده کرده وه. بۆینی هه رگیز پیوه
نه ده بوو.

ئه و ساله ی ئۆسمانی جاریاندا:

هه ر که سی سه ری چه سه نی چه ته به یینی، به کیشی
سه ری وی لیره وه رده گری.

کوشته ی لیره خولیا ی سه ری چه سه نی که وته سه ری.
سه د داوی بۆ دانایه وه. به لام ئۆسمانی بوونه ئاردی ناو
دپکن و کوره ئه شقیه هه ر به ئه شقیایی مایه وه. ئینگیلز
هات و لیره ی زیاد کرد، کوشته ی لیره رشتتر و هارتر
بوو.

کوشته ی لیره پشتاوپشت به هه ژاری و نه بوونی
هاتبوو. به زگی تیز به سی برسی، له گرانی گه وردها
مندالیککی به بهر چاویه وه له برسا مرد. زۆری کرد و
کۆشا، خۆی به دار و به ردها دا، دهستی له نان گیر
نه بوو. ناچار ویستی له ری سه ری چه سه نه وه برسیتی
ببرینه وه و بۆ خۆی به سه یته وه. هه رچه نه ده چاکه ی

حەسەنیشی بە سەرەوێ بوو. چەند جارێ لە گەنمی
دزراو بەشی دابوو. کوشتەى لیره دواتر گوتبووی:

من چاکەى ئەوم داوێتەو، زوو هیشتا ولات بە
دەستی ئۆسمانییەو بوو، جارێک بۆم هەلکەوت بیکۆژم،
نەمکوشت.

جارێک گۆتمە کورە ئەشقیان:

کوشتەى لیره لە کۆل نەکەیتەو، لە کۆلت دەکاتەو.
ئەگەر دەلێی ریت بۆ خوێش دەکەم تا دەستت بیکاتن.

گوتی:

کوشتنی وی لە ئاوخواردنەو ساناترە.

گۆتم:

ئەدی لەسەر چی راوەستاوی؟

گوتی:

بیکۆژم، کەسوکاری هار دەبن و دوور نیە دەست لە
دایکم بوەشینن.

گۆتم:

ئێ، دایکت ببە شوینیکی دوور، تا پارێزراو بێ.

گوتی:

دهسبهرداری ئیره نابین. له و دهو بهسته رهگاژو بووه،
بیگوازمه وه وشکده بئین.

گوتم:

زور دهرسم به دهستی ئه و پیاوه بچی.

گوتی:

مه ترسه، من ناکهومه داوی ئه و ناکهسه وه.

کوشته ی مریه م ئه وینی مریه م دین و سه رگه ردانی
کردبوو. به دهنگیک که له بهستی ههنگوین دهنگیده دایه وه،
هاواریده کرد:

من فه رهامم، به لام هیزی کونکردنی شاخم نیه.

کوشته ی مریه م جیپی و جیپه نجه ی مریه می ماچ
ده کرد. خۆلی بن پیی ئه وی هه لده گرته وه. بۆنی ده کرد و
ده یخسته بن بالیفیه وه. پیری دنیا ی نارده تکایی، مریه م
نه هاته رایین. ئاخو ئه و دلی دابووه کوره ئه شقییا. چاوی
وی هئ له و که سی نه ده دی.

کوشته ی مریه م دنیا ی به گژ کوره ئه شقیاره نا. به
هه موو زمانئ لئی پارایه وه تا دهسبهرداری مریه م بئین.
کوره ئه شقییا به زمانیکی شیرین، له شیوه ی بهستی
ههنگوین شیرین گوتبووی:

+ رهنگی و بزانی تو له من پتر مریه مت خوشدهوی؟

- گومانی تیدا نیه، گویت له بلویره کهم رانه گرتوو؟

+ با، به لام تو بلویری دلی منت نه بیستوو. من ئه وینی
خۆم به چه شنی تو بۆ خه لک ئاشکرا بکه م، دنیا ده سووتی.

- باوه رناکه م، من بی مریه م ناژیم.

کورپه ئه شقیه دهستی خستبووه سه ر شانی کوشته ی
مریه م:

+ برۆ دلی مریه م به ده ستهینه، ههینی....

- تا تو له ژياندا بی، به ده ستناين.

+ که واته بمکوژه. به لام بزانه، مریه م یه ک دلی هه یه.
ئه ویش لای منه. ئیمه پیکه وه ده مرین.

- هایداری خۆت به، دوورنیه رۆژی بیته سه رم و
بتکو...

+ ئه ویندار ئه ویندار ده کوژی؟!

- له بهر دلی مریه م ده ستم ناتچیتتی، لئ حه زده که م
بمری.

کوشته ی مریه م له دله وه مردنی کورپه ئه شقیه که ی
ده خواست. به لام به دهستی خۆی نا.

ئەو كۆرپە بلوورقانى بوو. زمانى بالدار و ئاژەلىشى دەزانى. كاتى فووى بە بلویردا دەکرد و پەنجەى دەبزواند، كەو و سويسكە و تیترواسك خردەبوونەوہ و لە سەر ئاوازی وی بالیان لىكەدا. هەلۆ زەردەكەش لە دوندەوہ دادەبەزى و سى چوار جارى بە سەرىدا دەسووراپەوہ. مامز نزیكەكەوتنەوہ و دەكەوتنە سەما. بزنەگەل لە لەوہ دەكەوتن و ژنانە دەكەوتنە سەما. ئەسپەشى نىسكەى دەکرد. بلویرەكەى كوشتەى مریەم گریان بوو، كون كون فرمىسكى دادەباراند. هەردوو بەرى بەستى هەنگوین دەیانزانى بۆ مریەمە. بلویر بەردى دەتواندەوہ، بەلام مریەم وەك نەیبىستى وابوو.

دايكي پيڭگوتبوو:

كۆرپم، بۆ ئەو كچە رەش-و-بەرژە خۆت كوشتت. ئاخىر دەلىنى فاتەپەشەى، تەنھا ددانى سى دەچىتەوہ. بە من نالىنى كۆيى جوانە.

كوشتەى مریەم گوتبووى:

دایى، مریەم هەنگوینی رەشە. تۆ چ لە رەنگ دەزانى. رەش لە ناو رەنگان جوانترین رەنگە.

مریەم رەنگى رەش رەش بوو. تا دل بخوازى، تا رەشى بخوازى، تا جوانى بخوازى، رەش بوو. چ رەشى!

ئەمن گەلەك جاران كوشتەى مريەم تى دەكرده وه و
ئەوينى مريەم و حەسەنم بۆى دەگىپرايه وه، دەمگوت:

واز لە مريەمى حەسەن بەيتە. هەولده مريەمى خۆت
ببينيە وه. مريەمى خۆشتى بوئى و بۆت بسووتى. مريەمى
بە شمشالى تۆ بال بگريئ و لە ئاميزت بنيشيە وه.
وازيهينە، برا وازبهينە. لە نيوان ئەو دوو گولە ئەو دوو
دلە خۆت قيت مەكە وه. مەبە دپك و بەكرۆكە. ئەگەر
وهك من بزاني ئەوانە چ ئەوينداریكن، دەكشيە وه. ئەوينى
ئەوان نە شمشال دەروستى گىپرانە وهى دى، نە شەمال،
نە نمە باران، نە زنە، نە هاژەى بەستى هەنگوين. لە كەلى
شەيتان وەرە خواريئ. لە حەسەن و مريەم گەپئ.

كوشتەى مريەم دەيگۆ:

تۆ چ لە ئەوين دەزاني، ئەگەر وهك من ئەوين لىي
دابايت، هەرگيز قسەى وات نەدەكرد. تۆ نەسووتاوى، نا.
لە دلئى خۆ دەمگۆ: ئەو سووتانەى من ديومە، مەگەر
تەنھا حەسەن دييىتى.

لەگەل كوشتەى مريەم زۆرم گۆ، بەلام وەها گىرۆدە
و حەيرانى مريەم بووبوو، هيچى بە گويدا نەدەچوو.

زارکی ئەشکەفت لە شیوەی زاری داپچراوە، گچکەیه، دەبێ لە سەر ئانیشک و چۆک بچیه ناوی. کەسێ بەخۆوە و چوارشانە بێ، هەر ئەوەتا پتووی دەچن. لە ناووە فراوانە. بەرزایی بەژنی شتی بەرزتر، بەرینی پینج شەش پێ، درێژی دوو گەز و نیو دەبێ.

ئەشکەفت هەمان ئەشکەفتی پیری گێزانەوێه. لە شیوەی خۆی ماوە، سەد سال بە سەر پیشاندانەوێ ناو گێزانەوێه کە رابردووە. نە سرووشت دەستی لێداوە، نە مرۆف بە نیازی شتواندن بە لایدا چوو. ئەشکەفت دەستکردی مرۆفە. لە شاخ هەلکەنراوە. هیشتا جێ دەمە قولنگ و تەپشووی پتووە دیارە. کەس نازانی تەمەنی چەندە.

لە پەرستگەیی دەچن پێرۆزیی ئوینی پاراستبێ. چاو بە هەر لایەکی دەگێریت، وینە ی دوو ئەویندارە کە دەرەکەون. لە سەیرکردنیان تیرنابیت و زوو بزردهبن. لە هەر سەیرکردنی وینە یەکی خۆیان پیشاندەدەن و

دهیشارنه وه. به دیتنی وینه کان که وتیه باریکی وا،
باوه پت به چاوی خۆت نه ده کرد. برووسکه ئاسا به ناو
په پری پیری گیزرانه وه تیپه پرییت. له چهند دیری باسی
له پیشاندانه وهی وینه کان کردبوو. به لام تو وات
خویندبووه که بو خوشکردنی داستانه که یه. بویه
ههستتکرد که وتوویته خه یاله وه، یان خه ون ده بینیت.
چاوت هه لگولفت. سه ریکت به ده ریدا داگرت. نا، نه
خه ونه نه خه یال. نه وهی ده یبینیت راستیه. له
داستانه که ش راستر.

ئه ها، له تهنیشت یه کتر راوه ستاون. کچه چوار
په نجه یی کورتتر ده نوینی. کوره دهستی له سه ر شانی
کچه یه. کچه دهستی له که مری کوره نه شقیایه. له پر
وندا ده بی. وینه یه کی دی ده رده که وی. وه ک ماری ئاشقه
و ماشقه تیکنالاون. زوو بزر ده بی. له شوینیکی دی خو
پیشانده نه وه. به دیار ئاگردانیکی گچکه وه دانیشتون.
پشکۆکان ده که شینه وه. روخساری کچه و کوره جوان
رووناکده که نه وه.

کوره نه شقیای زهرد زهرد، زهردی هه نگوینی. ده لئی له
شانه وه رژاوه و زهرده په لئی داوه. گراوی نه شقیای
رهش رهش، رهشی هه نگوینی. له رهشی بریسکه ی دی،
چ بریسکه یی! ده لئی هه رچی جوانی رهنگه کانه له ودا
توانه ته وه. هه ر که سنی گۆنای رهشی وی ببینی، له ناو

هه‌موو ره‌نگان ره‌ش هه‌لده‌بژیری. ره‌ش ده‌بیتته ره‌نگی دل‌خوازی وی. ئەو ره‌ش‌یه‌ی له‌ گۆنای مریه‌مه‌وه ده‌بریس‌کیتته‌وه، سه‌رتۆپی هه‌موو ره‌نگانه. چ ره‌نگی‌کی جوان و شیرینه. هه‌ر ده‌بێ هه‌نگوینی ره‌ش شیرینی و ره‌نگی خۆی له‌ روخساری ویه‌وه خواستبێ. چه‌یف زوو بزر ده‌بێ و ناهیلی له‌ جوانی و شیرینی ره‌نگی ره‌ش تیربین. وای! ئەو کوپ و کچه له‌ وینه‌وه، وینه‌ی ناو ئەش‌که‌فتی ئەوینه‌وه، هه‌ردووکیان زاده‌ی هه‌نگوین. هه‌نگوینی ره‌ش و زه‌رد، هه‌نگوینی به‌ستی هه‌نگوین.

وینه‌یه‌کی دی بۆ تاوێ ده‌رده‌که‌وێ. هه‌ردووکیان له‌ گۆ چاکردنی مه‌لێکن. ئە‌گه‌ر که‌و نه‌بێ سوێس‌که‌یه. ئەو نیچیره هه‌ر ده‌بێ دیاریی هه‌لۆکه‌ بێ. ئە‌ها دوو چاوی پر فرمیسکی کارمامزێ ده‌رکه‌وت.

له‌ هه‌ر لادیوارێکی ده‌لاقه‌یه‌کی سێ سووچی هه‌یه. له‌ یه‌کیان چاویکی ره‌شی برژانگ درێژی پر هه‌لدێ. له‌وی دی ده‌م و لیوێکی پش‌کوژی. هه‌ر ده‌بێ چاو و لیوی مریه‌م بن. له‌ ده‌لاقه‌ی سێیه‌م ده‌م و چاوی چه‌سه‌ن به‌ گچ‌که‌یی هه‌لۆ ئاسا ده‌روانی.

وینه‌کان به‌ دوای یه‌کترا بۆ تاوێ ده‌رده‌که‌ون، بزرده‌بنه‌وه. وینه‌ی مندالکاری ده‌رده‌که‌وێ، راوه‌ستاوه، کز دیاره. تهنه‌گه‌ی شتی له‌ به‌ژنی خۆی کورتره. له‌

لای دەرگاوه سهگیکی زهر د پریسکه یه کی به زاره وه یه. ئەها له و سووچه که داوه تهنه له گژ چینی تهونی خۆیه تی، له ناو ته ونه که وه جووتی مه مک سه ره دیقانیته له گه ل ده کن. له شیوه به هی، له رهنگ قه تران، هه ره ده بی مه مکی مریه م بن.

ئه شکه فتی بن هیلانه ی هه لۆ دوا ی سه ده یی بۆنی ئەوینی لیدی، بۆنی به سستی هه نگوین. وینه وینه ئەوین پیشانده ده نه وه. تۆ چیت به سه ره اتوو، داستانه که شینت نه کات!

له ئەشکه فتی ئەوین دینته ده ری. سه ره بۆ هیلانه ی هه لۆ هه لده بریت. ری گه یشتن سه خته. هه لۆ جیه کی وای هه لنه بزاردوو، مرۆف وا به سانای بیگاتی.

به سه ره ئەشکه فته وه سیبه ری دهرکه وت. سه ره تا وات زانی سیبه ری خۆته. هه و نه بوو ئەسپ ده رچوو. دوو سواری له سه ره پشت بوو. ئەسپ هه ستاوه ته سه ره پاشوو. پشتت تیکردن، دوا ی که می ئاوړت لیدانه وه، نه ما بوون.

ویستت به ری هاتنی دوو ئەوینداره که به ره و گوندی مریه م شوڤبیه وه. سه یری خۆرت کرد، ته واو لاریۆته وه. درهنگه و تاریکیت به سه ردا دیت. ناچاری بگه ریته وه، سه ردانی ئاوی بۆ سه به یی هه لگريت.

له رییی بهر له وهی بگه یته ئه و دووریانه ی یه کیان
دهتباته وه گوندی ههنگه وان، ئه وی دی دهتهینیته وه شار،
له نه ینۆکه وه دیتت سیبهری به دواته وه یه. ههستتکرد
داستانه که داگیریکردوویت و که وتوویته خه یاله وه. چاوت
له سهه نه ینۆک هه لگرت و داته وه ریی خۆت. ته واوی
هاتی، سیبهره که گه یشته ته نیشتت. جامت کرده وه،
سههت هه لکیشا، سیبهر که می دوورکه وته وه. سیبهر
شیوه ی ماینیکی گرت، سواری به سهه پشتیه وه. سوار
شان به شانی تۆ رووه و شار ماینی تاوداوه. ئیستاپت
دهگرت، جله وی توند ده کرد. پیتلیده نا، ئاوزینگی لیده دا.

ئه و سواره سیبهریه هه بی نه بی پیری گیرانه وه یه، بۆ
سۆراغی هه سهن و مریه م ده چی! ترومیلت راگرت.
که می هاتیه وه سهه رخۆ. وا بروات داستان دینت ده کات!
وا چاکه ئاگات له خۆت بیت و هینده تیکه لی داستانی
بهستی ههنگوین نه بیت.

ئه و شه وه بهر له وهی خه و بتباته وه، جاریکی دی ئه و
چه ند دیرهت ده ور کرده وه که وینه کانی ناو ئه شه که فتی
ئه وین پیشانده ده نه وه. ئه و جا چاوکت به لاپه ره ی جوانی
مریه مدا گیرا.

خەوتىت و خەونت بە گۆزەى پر خوينەوہ دى. لە
سەر شانى كچەكەوہ دەچۆرايەوہ سەر سىنە و بەرۆكى
گولنیشانى كوشتەى رەنگى مريەم.

تۆ لە دەستتچوو، بەر لەوہى خولگەكە بە كچ و
گۆزەوہ تەختبكرى، تىر لە گۆزەكە وردنەبووبويەوہ.

من و مریه م ئاوزهی ئیکدی بووین. ئەو له خاکه لێوه چاری گهشی به بهستی ههنگویندا هه لێناوه، منیش له بهفرانباری بهر لهو بههاره. مندالیمان به تهنیشت یه کهوه له دهو ئەو بهسته بهسهربرد. هیند متووی ئیکدی بووین، زۆر شهوان له مالیان ده مامه وه و له سهه یهک سهه رین دهخه وتین.

دایکم ده یگێراییه وه:

کاتی مریه م هاته دنیا، هه ر بابی نا، داکیشی له خۆی کهوته گومان. داخوا ئەو منداله ره شو برژه له چ پیاوی بێ! لێ کهس گومانی بۆ کهس نه ده چوو. ئاخه لهو ناوه چ پیاوی نه بوو، ئەو رهنگه ی هه بێ. کهس وه بیری ناین، پیاویکی لهو رهنگه ش بۆ شه ویکیش ری بهو ناوه کهوتی. هه بێ نه بێ ئەو کچه له جندۆ کهیه! ئاوا بی سهه ده هین و ده بن، سه ره ده ری لهو رازه ده رناکه ن. دوا بی بابی بیریده که ویته وه، نه نکه گه وه ری که ناوی مریه م

دهبئ، گوايه هه مان رهنگى دهبئ. به وه دلى ئاو
دهخواته وه، گومان ده ره وپته وه، توند له ئاميزى ده گري
و به ناوى نه نكيه وه ناوديري دهكات.

مريه م تا گه وره تر ده بوو، جوانيه كهى جوانتر
دهرده كه وت. ره شيه كهى ره شتر گه شتر، شيرينه كهى
شيرينتر، ورد و درشت پنى سه رسام ده بوون.
روومه تيان له روومه تى دهخشانده و نزايان دهخويند
رهنگى وى بگرن. من لى ده پارامه وه:

توخدا، كه من له ره شى خۆتم بدئ.

پنده كه نى و ده يگو:

به خودا بلئ با رهنگمان بگوپته وه.

پيشترئ له ئاوايى ره شى ته نها له چاو و برو، له
كه زى جوان بوو. له مريه مه وه، له روخسارى مريه مه وه
رهنگى رهش جوانيه كى وه رگرت، له هه موو رهنگان
جوانتر، شيرينتر. ئه وه ره شيهى مريه هه يبوو، له چ
ره شى نه ده چوو. گهش گهش، روون روون، تهنك تهنك،
ميوزئ سپى خواردبا، له گهردنيه وه ديار ده بوو.

مريه م پارچه له بوو، تازه مهكى كردبوو، كوروكالى
به ستي ههنگوين بوى شيت و سه رگهردان بوون. منيش
يهكى له وه سه رگهردانانه. ئيمه زور هاوپرئ بووين، ئه وه به

منی ده‌گۆ کاکه، شه‌رم زارمی به‌ستبوو، رازی دلمی بۆ
بکه‌مه‌وه، ئاخ‌ر ئه‌و منی به‌ برای خۆی دانابوو، چۆن
رووم دی...

دایکم کاتی له‌ چاومه‌وه دلمی خوینده‌وه، تیکچوو. به
بیریه‌ینامه‌وه، هه‌رچه‌نده‌ پیش‌تریش باسی ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی
بۆم کردبوو، به‌لام من به‌ هه‌ندم وه‌رنه‌گرتبوو.
نه‌شمه‌زانی گونا‌حه. سه‌رمی به‌ سینه‌ی خۆیه‌وه نا،
ئاخیکی هه‌لکیشا و گوتی:

کورم، له‌بیرتنه‌چی، تۆ ده‌زنوێژت له‌ مریه‌م ناشکی.
ئیه‌وه خوشک و برای شیرین. من شیرم که‌م بوو، تۆ
هینده‌ی مریه‌م شیری دایکی مریه‌مت نۆشیوه. به‌یه‌که‌وه
له‌ ئامیزی وی هه‌ر یه‌که‌ و مه‌مکینکتان ده‌مژی. تۆ به
شیری وی رسکاوی.

به‌و وه‌بیریه‌ینانه‌وه‌یه دلم له‌ بن به‌ردی له‌بیرچوونه‌وه
ناشت. دواتریش که‌ پیکه‌وتم له‌گه‌ل کوره‌ ئه‌شقیا دلایان
به‌یه‌که‌وه‌یه و سۆزیان پیکدی داوه، بۆ من بووه
خوشکی راستی. پیناویشم بۆ ده‌کردن. ماوه‌یی جیی
سه‌گه‌که‌م بۆ گرتبووه. دینه‌سه‌گیکی تووک زه‌ردیان
هه‌بوو. زه‌رد وینه‌ی بژی ئه‌سه‌په‌شی و قژی کوره‌ ئه‌شقیا،
ناویشی زه‌رده‌ بوو. زه‌رده هه‌ر به‌ ناو سه‌گ بوو. ته‌نها
له‌وه له‌ مرۆف جیا بوو له‌ سه‌ر چوار پێ ده‌رۆیشت.

زهرده پتیه کی له ئاوایی، پتیه کی لای کورپه ئەشقییا. دایکی
 کورپه ئەشقییا چەندان جار شەوان دوور له چاوان،
 پرێسکەیه کی پر له خواردنی به مله وه ده کرد. دهستیکی
 له پشتی دەدا، زهرده ده یقوو چاند. شەوی دواینی به
 پرێسکە ی به تال و نیشانه یه کی هه سه نه وه ده هاته وه.
 نیشانه تیلمی بوو له پز دینی گولگولی هه سه ن. تا سه گ
 ده هاته وه، دایک دلی سه یار بوو. زهرده ده هاته وه، دایک
 له ملی ده کرده وه و تیر بونی ده کرد. زهرده سال و شتی
 ته ته ری نیوان دایک و کورپه ئەشقییا بوو. ته ته ری نیوان
 مریه م و کورپه ئەشقییا بوو. پیناو بوو، کورپه ئەشقییا به
 ملی زهرده دا گهردانه ی بۆ مریه م ده نارد. گهردانه به هاران
 له گوله خه زیمه و حاجیله، هاوینان له ره شه ریحانه ی
 کتوی، پایزان له گوله جووتیاره. گهردانه که شتی به
 تیلما سکی له پز دینه کوده ری گولگولیه که ی خوی
 ده هۆنیه وه. زستانانیش گولی وشکراوه، تیکه له یی له
 هه رچی گولی به سستی هه نگوینه. مریه م یس ده سه روکه،
 چهند داوی له بسکی شوپی خوی که رهنگی شاپه ری
 ره شویره یان هه بوو. خۆدیکه که شتی هه ر به زهرده دا بۆ
 نارد بوو. ئەو خۆدیکه ی دواتر که وته لای من و ئیستاش
 لێه وه هه نگینی ده بینم.

جارێ له و جارانه کوشتە ی لیره به وه ی زانی. شهوی
 که وته دوا ی زهرده. کورپه ئەشقییا به فیشه کی پیشوازی

ليکړد. گولله که شانی راستی گرتبوو. سنی مانگهی
زستانی له ناو چی کهوت. دواتر تولهی خوی له زهرده
کرده وه. به دوو فیشکهک سارديکړده وه. زهرده
قرووسکاني قرووسکاندی، تا دره نگیس له گویی ناوایی
دهنگیده دایه وه. مریه م شیوه نیکی بو کرد، که س بو که سی
نه کردو وه. ژنی ناوایی دهیانگو:

ئدی نه گهر حه سنی بمری، ده بی چ شیوه نی بگری؟!

له سهر داخوایی مریه م، زهرده م ناشت. گوتی:

چون ده بی له و گوره برزی و بوگن بی. حه زده کم
گوری هه بی.

زهرده م راکیتشا و له خوار ناوایی له روخی به ست، له
نزیک داربیی، زه ویم چوکی هه لکه ند و ناشتم. مریه م
به ردی زهرده و رهشی کیتشایه وه، به ده وریدا ره مهنديکی
بازنه یی چیکرد. تا لافاوی دووه می نوح هه ستا و به
داربیه وه رایمالی و شوینه واری نه ما، ناوه ناوه ده چووه
سهر گوری زهرده و به چاوی پر خوینه وه ده هاته وه.

زهرده گوجیله یه کی له پاش به جیما، به لام تنها له
رهنگ له دایکی ده چوو.

مریه م ته مهنی گهیش تبووه چوارده و پازده،
جوانیه که ی له هه ردوو به ری به سستی هه نگوین

دهنگيدايه وه. ليره وه گوند ناوی گؤرا. بهر له وه ناویکی
ئوسمانییانهی هه بوو. بهر له ئوسمانییانیش ناویکی
خۆمانه ی هه بووه. بیرمناکه ویتته وه چ ناوی بوو. له
سالانه ی دوایش ناویکی ئارهوی به سهردا برا.

خودایه، چ بهژنیکی زرافی هه بوو. چ چاویکی مامزی،
چ برژانگیکی رهژگولی، چ برۆیهکی کهوانی، چ دهم و
لیویکی فسستی، ددان برنجی چ لووتیکی قهسپی، چ
گهردنیکی کیلی، چ پیکه نینیکی شیرین، له ساتی پیکه نین،
روومه تی دوو چالی گچکه ی تیده کهوتن، هی ئه وه بوو
بمری و هینده ی ههنگیکت لی بمینیتته وه و له و چاله
بتنیزن. چ پرچ و کهزیهکی لاولوی، رهش له رهنگی په ری
ره شویره، کاتی بهریده دانه وه، دهگه یشته سهر رانی.
لهنجه ولاریکی هه بوو، ئه سپ و ماین چاویان لیده کرد.
تاوس به دیاریه وه دهحه په سا. له چاوی منه وه ئه و
شهنگه بیه بوو که له بهرده م مالیان له رۆخ به ستی،
هاویان به بای شه مالی ده شنایه وه.

مریه م ئه و جوانه بوو، گولنیشانی کیژی مووشینی
شیت کرد. ئه و کچه ی که تیگه یی به جوانیی وی ناگات،
رهنگی وینه ی رهنگی وی لی نایهت، به جاده و کۆلان
کهوت. له و سالانه ی دواپی، له خولگه ی کچ و گۆزه زیلی
پانیکرده وه و چه ند دلۆپه خوینیکی په ریه سهر گۆزه ی

سەر شانی کچه که. ئیستاش ئه و په له خوینانه دیارن و چ
بارانی نهیشووشتنه وه.

وای خودایه، داخوا چهندهئ بیرتکردبیتته وه، چهنده
پێوه بووبی، تا ئه و جوانهت به بهستی ههنگوین به خشی!
تهحا، له جوانیی مریه م!

مریهم جوانی بوو، لاو نه بوو چاوی له سهر نه بئ. زۆر
کهس چاویان تیبریوو. هه بوو ئه گهر ترسی هه سه نی
نه با، ده پرفانده. ئاخه دهیزانی به هه ر ریه کدا پروات،
هه سه ن ده گاته سه ری و به ده ردی ره قیفانی ده بات. ئه و
ره قیفانه که خه لکی گوندیکی ئه و به ری به ستی ههنگوین
بوو، ده مئ بوو ده ور و سو ری مریه می ده دا. وه بیرمدهئ
ده مه و پایز بوو، سه ر له ئیواره یئ، له خوار ئاواپی گویم
له هاواری ژنیک بوو. به هاواری مریه م ده چوو. غارمدا،
تا گه یشتمی دوو سوار ده رپه رین. که وتمه دوايان،
ده مزانی نایانگه می، به لام چ چارم نه بوو، هه ر ده بوو به
دوايان که وم. گویم له ته قه یئ بوو. له دووره وه چاوم
لییه سواریکیان که وت، ئه ویدی راوه ستا. ناسیمه وه،
ره قیفانه که بوو. ده ستی مریه می به ستبوو و له پیش
خۆی سواری کردبوو.

بابی بایم هه سه ن، له کوپوه خودا بۆ مریه می ناردی.
تا گه یشتمی به قۆنداخه تهنگان که وتبووه سه ریان و

هەردووکیانی لە پەلوپۆ خستبوو، گوللەیی بە سەری
ماینەکەى دی کەوتبوو. لەو گۆرە کەوتبوو. خوینی لە
بەر دەپۆیی و لنگی دەدا. حەسەن بە پشتینی خۆیان
دەستی هەردووکیانی بەست. گوتی:

خوینی ئەو ماینەش لە ئەستۆی ئێوەیە.

هەیهایەکی لە ماینەکەى رەقیقان کرد و گوتی:

بپۆوه ئاواى و پینانبلێ سوارەکەمیان برد تا نالی
بکەن.

رووی لە من و مریەم کرد:

ئێوە بپۆنەوه، ئەوانە بۆ من لینگەپین.

مریەم گوتی:

حەسەن، ریمبەدە منیش بێم، ئیدی لەگەڵ تۆ دەبم.

حەسەن گوتی:

گیانی من، کاتی ئەوه نەهاتوو، پەلەت نەبێ.

بواى نەدا هیچ بلێین، ئیمە گەراينەوه و ئەویش
هەردوو پیاوهکەى پیش خۆى دا. بە هەورازەکەدا
هەلگەران.

باشتر پىڭكەوتىن، لە چۆلەوانىي پىشتەوھى ھىلانەي
ھەلۇ، شويىنىكى وا كە راوچىش رېي بەويى ناكەوي، ھەر
يەكەيان بە پىئوھ لە بنە دارى دەبەستىتەوھ. بە شىئوھىي
بوارى خۇ نووشتانەوھ و جوولەيان نەبىت و پىيگوتون:
تا يەكەم باران لىتان نەدات، جىي ئىئوھ ئىرەيە.

دەكەونە پارانەوھ، دەگرىين، ھەسەن دەلئى:

من ئەو ماوھىە لەو نزيكانە دەمىنمەوھ. گويم لە دەنگ
و ھاوارتان بى، سەر و گوللە بە ناو دەمتانەوھ دەنىم.
خەمىشتان نەبى، نە دەھىلم لە برسسا بمرن، نە دەعبا
بتانخوات.

رۆژى جارىك سەريان لىدەدات و بە دەستى خۇي
سەر و دوو نان و و جامە ئاويكىيان بە زارەوھ دەكات.
پىياندەلئىت:

ئەگەر تەنگاۋ بوون، ھەر بە پىئوھ و لە شويىنى خۇتان
بيكەن. وەك گوتم كردنەوھى ئىئوھ بە ئاسمانەوھ بەندە.
نزابكەن پەلە ھەورئى بىت و داكاتە بارانى.

لە بەختى ئەوان دواي ھەفت رۆژ نەرمە بارانى
دادەكات. ھەسەنىش ديارە لە سەر سۆزى خۇيەتى،
دەستيان دەكاتەوھ و پىياندەلئى:

سى رۆژتان له پيشه، له ئاقارى بهستى ههنگوين
بتانبينمه وه، نيوچه وانى ئيوه و دوو گولله له منه وه.

ئيدى كهس ئه و دوو كهسهى نه ديته وه. سه برده كهش
ئاوايى ئاوايى كه و ته سه زارى ورد و درشت. له و
رۆژه وه كهس نه يوزرا بير له رفاندنى مريه م بكا ته وه.

كوپه ئه شقيام زور خوشده ويست. به دل حه زمه كرد
ئه و دوو دل به يه ك بگهن. هر من ده زانم گپى چ ئه وينى
دهيسووتاندىن. به لام هه ينى كه م كهس به گپ و دوو كه لى
دلى وانى ده زانى. له هه ردوو سه رده مى ئه شقيايى
باسوخواسى يه كترم بۆ ده هيتان و ده بردن. دوايوه
ئينگليز ئوسمانى راوناو و ولاتبه دهرى كرد، كوپه
ئه شقيا هاته داخوازي مريه م. بابى مريه م كه كچه كهى له
چاوى خۆى خوشترده ويست، گوتى:

مريه م دهست له سه ر كئى دانى، ئه وه و ته واو.

لينكى ماره كران، له سه ر گواستنه وه بوو، له گه ل
ئينگليزىش تيكيدا. مى بۆ زوردارى ئه وانيش نه دا، ئيدى
وا كه و ته وه.

دواى ماره كردن و ئه شقيا بوونه وهى كوپه ئه شقيا،
ئه وينى ئه و دوو ئه وينداره به شيوه يى له بهستى
ههنگوين دهنگيدايه وه، بووه هه قايه تى شه وانى پايز و
زستان. كه و ته سه زارى ورد و درشت.

رهنگی له زاری مریه مه وه بووبن، کهوته سهر زاری
کچ و ژنی ئاوابی و له زاری حهسه نه وه ئاویان
دهگتراهه وه:

ئیه ئه گهر نایبینن، به چاوی من چاوده نی، مریه م له
هر وه رزی به ریدا بروات، له شوین پیی گیا چوزهره
دهکات، گول ده پویت. گول له هه موو رهنگی جواترینیان
گولی رهش، دهو ری، ری مریه مه سست و حهیرانت
دهکات له بونی میخهک و شهوبو و وهنه وشه و
ره شه پتخانه ی ته پ. ئه گهر نایبستن، به گوئی من
هه سترگرن، له درهخت و بهرده وه، چه و پتکه نینی
ناسکی مریه مه ده بیستن.

له زاری مریه مه وه ئاویان دهگتراهه وه:

حه سه ن له هه موو شوینتکه. روو له هر لایهک بکه م
له ویتیه. هر بایهک له هر لایه که وه هه لبکات، دهنگی
حه سه ن دههیتن. وهرن خو بدهنه بهر بای واده، بای
وهشت، بای داراوس، بای شه مال، هه ناسه ی حه سه نی
تیدایه. حه سه ن له وه رزی باریندا دهگاته ناو هه ور و
له گه ل دلۆپه باران و کلووی به فردا به سه ر ئاوایدا
دهبارن. ته نها من حه سه نی بارو ده بینم.

وایه، ئیستاش دوا ی ئه وه هه موو سه له ویتیه ئه وان،
دهنگ و پتکه نینی ئه وان، بوون و بهرامه ی ئه وان ده بینن و

ده بیستی و بۆن ده که ی. برۆ دئی مریه م، له ویتوه پروانه
ئو که پکه شاخه ی که شیوه ی دوو مروقی گرتوو و
ئامیزیان پینکا کردوو و به سه ر بهستی ههنگویندا
دهروان، مریه م و حه سه ن.

له گه ل یه که م بارانی پایز دهنگی حه سه ن و مریه م
ده بیستی. خاک بۆنی ئه وانی لیدی. له خا که لیواندا بهستی
ههنگوین ببینه، گول نیه له شیوه ی لیوی مریه م
نه پشکوئ. هه و که ش زنه که ی سه ری تاته به ردی دیدار،
کتومت زاری مریه م. چاوده هه لۆ زه رده که له رهنگ و
ئازایی حه سه نه. برۆ له سه ر تاته به ردی دیدار دانیشه.
چاو له گو ماوه که ی به رده مت ببه ر. تا بیست بژمیره،
ئو چا سه ره له ببه ر. ده بینی هه لۆ زه رده که وا به سه ر
ئه شکه فتی ئه وینه وه، ئو هه لۆ یه گیانی حه سه نه.

له خه رمانان حه سه ن ده بیته بای شه مال و دئی مریه م
فینک ده کاته وه. له به فرانبارانیش هه ر ئه وینی حه سه نه
گه رمایی بۆ ده هینن. هه ر شتی دهستی حه سه ن و
مریه می ویکه وتبئ، له یاده وه ریدا ده بری سکیته وه و
ره شنا بنه وه.

ئه شکه فتی ئه وین تا بمینی، وینه وینه، وینه ی حه سه ن
و مریه م ده پاریزی و هه می شه ئه وین ده پزینن. له ویتوه
چاوی به بهستی ههنگویندا بگیره. له سه ر باسکی

کارمامزى دەبىنى. شىتېكى بە ملەۋەيە، ئەۋە تىلمى لە
لەۋەندىيى مريەم و پزۇدنىى حەسەنە.

لە رۇخى بەستى ھەنگوين بۇ تاۋى گويپادىرن،
قرووسكەي سەگى دەبىستن. ئەۋە زەردەيە كە پىناۋى
بۇ حەسەن و مريەم دەکرد.

چاۋ بە ھەر لايەكدا بگىزى، تارمايى ئەسپىك دەبىنى.
ئەسپەكەي مالى حەسەنە، ئەسپى رازە، ئەسپى فرىاد و
نيازە. لە سەر گردى خويئەۋە، گویت لە حىلەي دەبى. لە
بەر دەركى سەراي شارەۋە دەبىبىنى بالدەگرى.

ھەۋكەش ھەموو سالى لە دوادوايى رەشەمى دەم نا
دەمى كۆترەشىنكە لەبەرى منارەۋە قەتارە دەبەستن. بە
سەر سەرا و قەلاتدا دەگەنە گۆرستانى گەۋرە. لەۋى
كەپرۇكە دەكەن. گۆرستان دەخەنە بن سىبەرىكى تەنك.
كۆترەكان شىنى حەسەن و مريەم دەكەن. چاۋدەنى لە
شىۋەي سىنگكوتانى ژنان بال لىكدەدەن. گویدەنى،
گمەگمىان چەند لە سەردۈۈلكە دەچى.

حەسەن و مريەم لە ھەموو كاتىكدا ھەن. سەر بە
ھەموو شوپىنىكدا دەكەن. ئەۋان لە خدر نەمرترن. ھەر
جارەي رەنگ و شىۋەي شتى دەگرن.

ئەۋان گزۇلۇكن، خوناۋە و خوناۋن، ئالەكۇكن،
گلوۈكن. ئەۋان شەنى شەمالن، بالۆرەي كچان و نەزمى

شمشالڻ، پيڪي دووزلهن، لازوڪهي ناو زهنگولهڻ، گمهگمي ڪوٽرن، جريوهي چولهڪن، مامزي چاو ڪهڙالڻ. ٺهوان ڪهڙوڪن، شالوورن، رهشويڙهن، رهنگالڻ، تيتلهڪناچه و تيترواسڪن، قريوهي قاز و قورينگن، نيسڪه و حيلهي ٺهسپ و ماينن، ڪهرويشڪهي جو و گهنمن، له هه مو گولٽڪدا بونن، په لڪن، لاسڪن.

حه سهن و مريهم لايلايهي ديار لانڪن. لاواندنه وه و سهردوولڪهي ڙناني ڪوسٽڪه وتوون. له وهندي و دهرسوڪهي دهستي چوپيڪيشن. دهنگي دهفي دهستي دهنگيڙ و دهرويشن.

له پهله هه وري ڪه پره شينه بروانه، شيوهي ٺهواني گرتوه. له گهنم له جو له گيا بروانه ڪاتي ڪهرويشڪه دهڪات، بسڪ و شابسڪي مريهم و رديتي هه سهن دهيني. ٺهوان له گزنگ و زهرده په ردا، له تريفهي هه يث و گرشهي ٺهستيره وه خو پيشانده دن.

به چاوي من چاو بگيڙن، هه سهن و مريهم له ٺاويته و له ناو تنوڪه روڻدڪ و دلؤپه خوين و بزهي سه ر ليو و ناو نزا و سه ر به رماليش ده بينن.

له هه مو ره شيڪي قه تراني جواني و شيريني مريهم دهره وشيٽه وه. له زهرديي ليموئيش هه سهن. له هه ر

كەچكە ھەنگوینی، تامی ئەوینی مریەم و ھەسەن دەكەن.

شوینپیی ھەسەن و مریەم رەشنا بیته وە. لە گردی خوین دەبییننە وە. لە سەر بەرد بە بەردی دەو بەستی ھەنگوین بۆتە خەنەتیلە و لە بن تیشکی روژی لە دوورپا دەبریسکیتە وە.

مریەم و ھەسەن لە ئاسمانی ئەستیرەن. ئەستیرە ی ساوہ لە گەپان ناکەون و ھەموومان دەبینن. لە زەوی سیبەرن، سیبەری ئەویندار و ئەمەكدار و یاران.

ھەسەن و مریەم نمونە ی بویری و پاکی و ئەمەكدارین. ھەر كی لە شەویکی مانگی ریبەندانی ئەوانی بیتە خەونی، بی ھەفتوھەشتی دەچیتە بەھەشتی.

تۆ برۆ بگەرئ، بە بەستی ھەنگویندا بگەرئ. ئیستاش لە سی پیاو، یەکیان ھەسەنی ناوہ. لە سی ژن یەکیان مریەمی ناوہ. ئەوانە بزائن و نەزائن، ناوی ھەسەن و مریەمی ئەشقیا و ئەوینداریان ھەلگرتۆتە وە.

زوو، روژ گزنگی دابوو نه دابوو، گه یشتیه ناو
گورستانی گه وره ی شار. له نیوان ئه و دوو گورپه بی
نازه، بی کیل و ناوه که هر ئه وه تا سیمای گورپان پیوه
مابوو، تاوی دانیشتی. ئه و دوو گورپه ی به خه یالی خوت
هر ده بی گورپی ئه وان بن. له ویوه که وتیه ری، له شار
دهرچوویت، له بن گردی خوین راوه ستایت. دابه زییت و
سه رکه وتیت، گه یشتیه لای که له که به رده که. بو چه ند
چرکه بی گه رایته وه ناو پیری گیرانه وه. شه ره ته قهت
بیست و خوینت دی. زوو له پیری گیرانه وه هاتیه ده ری.
ترومبیله که ت هه لکرد و به ئاقاری ئه شقیادا ری به سستی
ههنگوینت گرت هه ری. هه رییت به خوم دابوو بهر له
چاپکردنی داستانه که، بست بست هه موو ئه و شوین و
ریوبانانه ببینیت که پیری گیرانه وه پیشانیداون. له و رییه
چاوت به راست و چه پدا ده گیرا، ده تویست ئه و رییه
ببینیه وه که بهر له سه د سال دوو ئه وینداره که پیندا

هاتبوون. پیری گئیرانهوه بهر له په نجا سال هیند جوان
کیشابووی، رۆژگار هرچی بکات له دهستی نایی
ره شیبکاته وه.

دیتنه وهی ریی ئه ویندارانت بۆ دوایی هه لگرت. ئیستا
په له ته و ده بی زوو بگه یته ئه وئ. له نزیک بهستی
ههنگوین ریت گۆری، دهستی راستت گرت، ئه و ریه
ریک ده چینه وه دیی مریه م.

ئو ریه قیره، ویده چی ئه وهش ریی سه ربازی بوو بی،
جا ریه کانی ده چنه وه بهستی ههنگوین کامیان ریی
سه ربازی نیه! ئه و ریهش تا درهنگ ریی کهر و بار
بووه. بهر له سه ده یی ویده چی پیری گئیرانه وه بیره دا له
دیی مریه مه وه به پیمان هاتبیته ههنگه وان و له ویه به
ئه سه په شیوه گه رابیته وه. ئه و ئه سه په ی هه سته که ییت
ئیس تاش له ته پۆلکه و که پکه شاخ و سهر باسک و
زوورگان، له ناو کهند و دۆله کانه وه حیه ی دی و له
سه رت ده نگه داته وه و ناییریته وه.

هه وه، ئیره ئاوایی ناو داستانه که یه، ئاوایی مریه م.
زۆر گۆراوه، خانووبه ره کان سیمای هه یینیان نه ماوه،
به لام تو به هوی به سته که و هه ندی که پکه شاخ و
تیشه به رد و کانیه وه، باش شوینی ماله کان ده ناسیه وه.

مالی مریه م، کورپه ئه شقییا، کوشته ی مریه م، کوشته ی لیره، مالی پیری گتیرانه وه ش.

به ئاوا بییدا گه رایت. چه ند که سیتیکی به ته مه نت دو اند، به لام له باره ی داستانه که وه، له زاری که سه وه شتیکی وات هه لئه کړاند. شتیکی که میان له باره وه ده زانی، دیار بوو داستانه که له سه ر له بیر چوونه وه یه، یان له بیر خۆ بردنه وه یه. له هه ندی چاو وات خوینده وه، نایانه وی باسی بکن. درهنگ پیکه وتی گه وره ی ئاوا یی له نه وه ی کوشته ی لیره یه. که ست له نه وه ی پیری گتیرانه وه و کوشته ی مریه م نه دیته وه.

به ر له وه ی به ری هیلانه ی هه لئو دا هه لکشیت، ژنیک که له ده و به ستی له گژ خر کردنه وه ی چیلکه و چوال بوو، لئی پرسیت:

+ برا، ده لئی لایده ی، به دوا ی چیدا ده گه رتی؟

- به شوینینی دوو ئه وینداردا که سه د سال به ری، بیره دا، به ناو به فردا سه ری خویان هه لگرت.

+ سه د سال! مه به ستت چه سه ن و مریه م نه بی؟

- به لی.

+ وا دیاره خودا لئی گو رپوی، ئه وان هیتسک و پرووسکیشیان نه ماوه، شوینینی!

- له وه گهړئ، تو هیچ له باره یانه وه ده زانی؟

+ که م هینده ده زانم نه وان مه م و زینی نه و ئاقاره بوونه، به لام له به کرو که یه ک زیاتریان هه بووه.

- هر هینده؟

+ نه وه ش ده زانم برایه کی با پیرم بو نه و مریه مه به کتوان که وتبوو له سه زاران به کوشته ی مریه م ناوی رویشتبوو.

- چیدی؟

+ بلیم چی، نه گه ر بته وی له باره یانه وه شتی بزانی، نه وان که وتوونه ته ناو لاوک و حهیرانه وه...

- گویت له و لاوک و حهیرانانه بووه؟

+ به لی، به لام به دلم نین.

- لو؟

+ سه ربرده که شیوینراوه، له هیچیان ناوی کوشته ی مریه م نه هاتووه.

- نه ها، نه دی نه گه ر بزانی، نه و گونده ناوی مریه م

نه بوو؟

+ با، سهردهمی ناوی مریه م بووه، به لام دوایی
گه وره ی ئاواپی ناوه که ی گۆریوه. ئیستا که س به مریه م
ناوی ناهینی.

- رهنگبی ناوی بهسته که شی گۆریبی.

+ نا، له سهری سهره وه تا له زی دهکاته وه، هر به
ههنگوین ماوه ته وه.

- تۆ له بیرته ئه و بهسته ههنگوینی زۆر بوویت؟

+ نا، به لام له دایکه وه بیستومه، بهست سهرایا ههنگ
بووه. خه لکی ههردوو بهر به بار ههنگوینیان کیشاوه ته وه
و بۆ شاریان ناردوو.

- ئی، تۆ بلتی برای باپیرت یه کیک له به کرۆکه کان
نه بووبی؟

+ شتی وام نه بیستوو، ئه ها گۆره که شی له و
گۆرستانه کۆنه ی سهری، گۆرستانه کهش هر به ناوی
ئه وه وه یه. په رۆکیکی که سک به کیلی گۆره که یه وه، پیشان
ئه و که سانه ی تووشی دهردی ئه وینی له شیوه ی وی
ده بوون، ده چوونه سهری.

بهر له وه ی ملی ری بگریت، چهند په ریکی پیری
گیزانه وت هه لدا یه وه. ئه و په رانه ی به خویندنه وه ی،
سهرما به شیوه یی تینت بۆ ده هینی، به ئاگری دۆزه خیش

گەرم نابیتەوہ. ئەو گێرانیەوہیە لە خویندنیەوہی تیز
نابیت و نابیت. بە تۆ با درێژ با، لە ھزار و یەک
شەوہش درێژتر، ھیند درێژ نیو تەمەنی ویستبا بۆ
خویندنیەوہ، بۆ گێرانیەوہ.

له و شه‌وه به‌فراوڼه، له و شه‌وه تووشه، وهک خودا له دلی نابم که که‌سئی لینی ده‌قه‌ومئ و پټویستی به من ده‌بی. له ژورئ و به دیار ئاگره‌وه خوم نه‌ده‌گرت، پټیه‌کم هر له ده‌رئ بوو. گویم به سه‌رما نه‌ده‌دا، به کولانی به‌فردا سه‌رئ و خوارئ ئاواييم ده‌کرد. خه‌یالم لای کوره‌ئه‌شقییا بوو. ده‌بی له کوئ له ناو به‌فر ره‌قبوو بیته‌وه، داخوا رووی له ئاوايیه‌ک کردووه و مالیک په‌نایان داوه؟ ئاخر ئه‌وه هم‌وو ده‌رگا‌کانی له سه‌ر داخراوه. کئ ده‌ویری بؤ شه‌وینکیش رایبگری. له‌شکرئ به دوايه‌وه‌یه، سه‌ری وی سه‌ر به سه‌ر لیره ده‌کات.

دیتم کوشته‌ی مریه‌م له مالئ هاته ده‌رئ و به‌ره‌و مالئ کوشته‌ی لیره چوو. دلّم تریواندی. به پټدزه به دوايدا چووم. له پشټ ده‌رگا خوم لینگرتن. گویم لټیه، کوشته‌ی لیره ده‌لټته کوشته‌ی مریه‌م:

له چاکه‌ت ده‌رناچم. ئه‌گه‌ر راست بی، ده‌ست له سه‌ر چی داده‌نیئ، بؤ خوت بی.

کوشتەى مریەم:

به چاوى خۆم دىتم خۆى به مالىدا كرد.

كوشتەى لیره:

كارى تۆ ته واو، بۆ منى ليگه پى. به ره به يان له شيرنهى
خه ودا له خوینی خۆى دهگه وزى.

كوشتەى مریەم:

مریەم بۆ من و لیره بۆ تۆ.

كوشتەى لیره:

له لیره كهش به شت دهدهم.

كوشتەى مریەم:

من ده پۆم، مریەم به سه.

یه کپی خۆم گه يانده مالى مریەم. نزيك بوو، كه وتبووه
نيوان مالى ئيمه و مالى كورپه ئە شقيا. دياربوو هيتشتا به
هاتنه وهى وى نه زانيبوو. پلان و نه خشهى كوشتەى
لیره م بۆ باس كرد، به لام نازانم بۆچى ناوى كوشتەى
مریەم نه هينا!

كورپه ئە شقيا دوو سالى له ئيمه گه وره تر بوو.
كورپكى كه له گه تى چوارشانه، زۆر به هيز بوو، بارى

هیتستریکی هه‌لده‌گرت. بویر بوو، شه‌ری له‌شکرێکی ده‌کرد. سه‌ره‌تا ویستی بمینیتته‌وه و به‌سه‌ریان دادا و شه‌ریکات. منیش له‌گه‌ل شه‌پرکردن بووم. هه‌رچه‌نده چه‌کیشم نه‌بوو. چه‌کی من گرینیی بوو. گرینیش شه‌ری تفه‌نگی پیناکرئ، به‌لام ئاماده‌بووم، خۆم بکه‌مه‌چه‌په‌ر و سه‌نگه‌ری کورپه‌ئه‌شقیه‌. به‌هه‌ر جوړی بی یاری بده‌م. له‌ئاوایی هه‌شت نو ده‌تفه‌نگچی نه‌یاری کورپه‌ئه‌شقیه‌ هه‌بوون. کورپه‌ئه‌شقیه‌ په‌ژیوانبووه‌وه، گوته‌:

+ ره‌نگی خه‌لکیکی زور تیاچن، سه‌ره‌لگرتن له‌شه‌ر باشتره‌. نابیت لیره‌شه‌ر بکه‌م و ئه‌وه‌رییه‌ی به‌بابم دابوو، بیشکینم.

- چ هه‌رییه‌ک؟

+ وه‌بیرمدئ مندالبووم، بابم گوته‌: کورم، هه‌ریم پینده‌، دنیا به‌روژی وه‌ک من تفه‌نگی ئه‌شقیاییت کرده‌شان، هه‌رگیز نه‌که‌ی شه‌ر به‌ئینه‌ ناو ئاوایی.

هه‌ریم پیندا و سویندم به‌تفه‌نگه‌که‌ی خوارد، شه‌ر نه‌هیتمه‌ ناو ئاواییه‌وه‌.

گوتم:

که‌واته‌ وه‌ها ده‌تشارمه‌وه، سه‌گی ئینگلیزیش نه‌تیبینیتته‌وه‌.

كوشتهى ليره سه گيكي پيدا كر دبوو. گويه له
ئينگليزه كان وه ريگرتبوو. مرؤف له بن به ژنيك به فريش
با، به بؤن دهيديته وه.

كورپه ئه شقيا به پيكنه نينه وه:

دهته وي بمخه يته بن ئه ستيړك و ناو كه ندووه وه،
بمبيننه وه و ئا بروم بتكي.

ملينه دا، ئه وه بوو سه ري خويان هه لگرت.

له سه ر روښتنى گوتم:

چ جئ نيه بؤى بچن، دلنيام به فر ده بيته گورپان.

مريه م گوتى:

به فر له وانه به به زه ييتره، بؤ ئيمه گهرم دادئ.

حه سه ن گوتى:

خه مى ئيمه ت نه بئ، په نايه كى گهرم ده بينينه وه.

گوتم:

له و سه هؤل به ندانه كوا په ناي گهرم؟

گوتى:

ئه وين بئ په ناي گهرم نابئ.

سهرم خسته بن گوئی و گوتم:

نالئی ده چنه کوئی؟

گوتی:

تا نه که و مه ری، نازانم بؤ کوئی. تۆ وریابه، چاودیری
بکه، کهس نه مانبینی.

من لای خۆمه وه چهندی سهرم هیتا و برد، له و
سه هۆلبه ندانه چ په نایه کی گهرم شک نه برد.

له و ساته به فر به گور دایکرد، چا و چاوی نه ده بینی.
نه مدیتن کیهه لایان گرت.

ئو شه وه به شه وی حه سه ن و مریه م که وته دیرۆکی
به سستی ههنگوینه وه. شه وی بوو، شه وی برایمی
مه لازیندینان له چا و ئو شه وه شه وی بوو له شه وانی
جۆزه ردانی. تا دره نگیش هه ر که سی له و شه وه دا مردبا،
خه لک ده یانگوت:

خۆزگه م به خۆی، به پیتا وه وه چوو به هه شت.

ئوان به فر بردنی و کوشته ی مریه م مریه م و
کوشته ی لیره کیسه ی لیره ی له ده ستچوو.

رۆیشتن و من دلم له هه زار لئیده دا. نزام ده خویند
کهس نه بیبینین. له ناو جی تۆتکه م نه ده گرت. پتیه کم

له ده رڼ پټیه کم له ژورڼ. هیشتا مابووی بڼ نوټز، به فر
لیتیکر دېووه. له و شهوه زهوی سپی سپی له رهنګی ددانی
مریهم. ده بینم شهس حهفت تفهنگچی به سهر به فردا، به
ناو به فردا به ره و مالی کورپه ئه شقییا دهچن. دواى تاوڼ
بووه هه را. گویم لټیه دایکی کورپه ئه شقییا که به ئاستم
دهنگی دهردڼ:

کورپه شه رمتان به خوټان نیه، به و شهوه به سهر
پیریژنیکدا دادهن، ئیوه خه و نټان دیوه؟ کورپی من خوا
ده زانی ئیستتا له کوڼ رهقهه لاتووه، بوته پارووی چ
ده عباڼ، چ دهکات لیره!

له و یوه به سهر مالی مریه میان دادا. ئاواڼی وه ئاگا
هاتن و خرېوونه وه. کوشته ی لیره ده لټیه بابی مریهم:

به من بلن کچه به دووکه و تووه که ت له کوټیه؟

بابی مریهم به توورپه یی و دهنگی نووساوه وه باګوی
ده داته وه:

هه ی ناکهس، کچی ئه گهر به دووبکه وڼ، پرس به بابی
دهکات ده چټه کوڼ؟

کوشته ی لیره لووله ی تفهنگ ده خاته سهر سینګی و
ددانی جیرده کاته وه:

- نه یلینی، به قوربانى یه ک فیشهکت ده که م.

+ ئەگەر نەیتەقینی، ھیندەى سەرە دەرزىەك پىاوەتیت
تیدا نیه.

چەند كەسى دەستى دەگرن و دووریدەخەنەوہ.

بابى مریەم دەلن:

مەرۆ پیتدەلیم. تۆ زۆر درەنگ ھاتى. كچە
رووسوورەكەم بەر لە سى شەو، سەر بەرزانە، بۆ لای
دەزگیرانى خۆى چوو. ئەگەر پىاوى برۆ بیانینەوہ.

وہك بلىنى قسەيەكى باشى نەكردبى، گوتى:

راوہستە نەزان. چەند رۆژ دەبى كچەكەمت نەدیوہ؟
ئەوم بەر لە بەفرەكە ناردە شار، نەخۆش بوو، وا لای
دختۆرە.

بە شىئوہيەك ئەو قسەيەى كرد، ھیندەى نەمابوو
منیش باوہرى پىبكەم.

ئای من كەسىكى چەند بوودەلە و نابوود بووم، چەند
ھیچ لە بار و نەویرۆك بووم. ئەگەر ھیندەى مشكى زاخم
تیدا با، دەبوو ئەو دەمە ھەلكوتمە سەر كوشتەى لیرە و
لە خوینی بگەوزینم.

لهو کاته به فر تییکرده وه. کوشته ی لیره مالّ مال گه را.
ناو گهور و کادین گه را، ئهستیڤکی هه لده دایه وه و سه ری
به ناو که ندوو داده گرت، ژنیک لینی راستبۆوه:

هتی کابرا، حه سه ن ئه و پیاوه یه خۆی له ناو ژن و
مندالان بشاریته وه! ئه گهر تۆزی زاخت تیدایه، برۆ له و
کینوانه له دوا ی بگه ری.

تیگه یی له ئاوا یی نه ماون، ئیدی...

کوشته ی لیره له و به ره به یانه وه تا ئیواره داهاته وه، به
ناو به فرا به ده وری ئاوا ییدا ده گه را. ناوه ناوه فیشه کیتی
ده ته قاند. روژی دوا یی نه خۆش کهوت و له جی کهوت. تا
به فر نه توایه وه، هه لئه ستایه وه.

ئه و روژه هه لمکوتایه سه ر کوشته ی مریه م. هاته
سه رم به ر خه نجه رانی بده م، به لام من کوا پیاوی
پیاوکوشتم. له و کاته وه تا هه وکه ش خه نجه ری به ر
پژدینم به نیازی راوه شانن نه هاتۆته ده ری له کالانن. من
له نه کوشتنی یه ک که س په ژیوانم، نازانم نه له ترسنۆکی
خۆمه وه بوو، نه له ترسی خودای خۆم نه مکوشت. ئه و
کاته ی کوشته ی لیره له جی کهوتبوو، ده رفه تیکی باش
بوو هه لکوتمه سه ری و له خوینی بگه وزینم. ده سته
شکاوم، له ده ستمچوو.

کوشتەى مریەم دوايوهى زانى مریەمیش رویشتووه،
دهستى خوۋى دهشکاندهوه، به چه په لۆکان له سهەرى
خوۋى دەدا، شانیم راتهکاند و گوتم:

ناپیاو، تو چیت کرد؟ هەموو ئاوايیت تیدەگەیهنم.

گوتى:

په ژيوانم، ليره تا ئاسمان په ژيوانم، دارى تو و پشتى
من، لیتده، بمکوژە، ئیدی که لکی ژيانم پتوه نه ماوه.

ئەو ماوه یه سهەرم لیتیان نه برى. پتیه کم له نک بابى
مریەم، پتیه کم له نک دایكى هسهن، دلّم دەدانه وه، بابى
مریەم ناوه ناوه ده یگۆ:

خەمى مریەم نیه، دەزانم هسهن چ خو شمیتر و
میترخاسیكه، دهروستی به فر و زریان دى. خستبیتیه ناو
باخه لیه وه كچه كه م ده پاریزی و په نایه كى گهرمى بو
ده بینیته وه.

دایكى هسهن ورده روئدكانى داده باراند:

هسهنه كه م چەند جارێ شەو درهنگان دههاته وه.
شەوى دوايى بهر له وهى دنيا رووناكى تيكه وى به كيو
دهكه و ته وه. كه سيش ههستى پینه ده كرد. نازانم ئەو جاره
بهو به فر و زریانە چ خواگیرى دیتی، سهەرم له وه
دهرناچى.

پرسیم:

- ھەموو جارئ مریەمیشی دەدی؟

+ بئ دیتنی مریەم چۆن ریی دادەگرت؟ ھەر من دەزانم چەندئ یەکتریان خوشدەوئ. خودایە، خودای لە سەر سەران، بیانپاریژە. کەسیان هیچیان بەسەر نہیەت، چوونکئ دەزانم بە بئ یەکتەر روژیک ناژین.

من پیشترئ زانیبووم، ھەسەن سەردەداتەوہ. دوو جاریش دیتبووم، بەلام وا دیارە زۆر جار ھاتۆتەوہ و من ھەستم پینەکردوہ.

دەو بەست دەو بەست ھەلکشایت. گەیشتیە راستی
 گۆرستانی کوشتەى مریەم، کەوتبووہ سەر گردۆلکەین.
 سەرکەوتیت و بە دیار کیتی سەری کوشتەى مریەمەوہ:
 ھای، سەیدۆکەى شیت و شوور، ریی ئەو داستانەت
 بە کویدا برد!

ھاتیەوہ سەر ری و رووہ و ھیلانەى ھەلۆ پیت ھەلینا.
 ھەلۆیەکی زەردت بە ئاسمانەوہ دی، ریک ھەلۆی ناو
 پیری گێرپانەوہ بوو. ئەو ھەلۆیە بوو کە لە ناو
 گۆماوہکەوہ ھاتە دەری و لە ئەشکەفتەکەوہ خۆی
 پیشاندایەوہ. بیرتکەوتەوہ، ھەلۆ ئەگەر دەندووکیشى نوئ
 بکاتەوہ، ھەر حەفتا سالی دەژی، لە بەر خۆتەوہ:

ھەر دەبی لە نەوہى ھەلۆی ناو داستانەکە بئ.

چەند دیریکی داستانەکەت بیرکەوتەوہ، پیری گێرپانەوہ
 گوتبووی:

((هه لۆكه پێدهچوو ته مه نى منى هه بى، وه بىرم دئيه وه له ته مه نى په نجا سالى، چهند كه ره تن له نزىكه وه ده مدى، ده هات به هه موو هئىزى خۆى، دهن دوو كى كولى له تاشه بهردان ددا، دياربوو هئىزى پچرپى گۆشستى نه مابوو. توند له بهردى ددا، تا واى لئها ت دهن دوو كى پتوه نه مابوو، دواى ماوه بى دهن دوو كى هاته وه. دهن دوو كى له جاران تىژتر. به وه بىست سالى ته مه نى خۆى درئىژ كرده وه. خۆزىم ده خواست ددانى منىش له شئوهى دهن دوو كى ئه و بان.))

به كوئره پندا به ناو پووش و په لاشدا هه لكشايه ت. ئه و رىبهى له شهوى هه لاتنى كوره ئه شقىا و ياره كهى نيو به ژنى به فرى تىكردبوو. به هه موو لايه كىشدا چاوت ده گىزا. له و كه پكه شاخ و گابهردانه وردده بوو بيه وه كه هه ريه كيان شئوهى گيانله به رىكى وه رگرتبوو. هه بوو شئوهى سه ره شىر، سه ره ئه سپ، كه له باب، مرؤفى له سه ر چىچكان دانىشتوو.

چاوت كه وه ته سه ر كه پكه شاخى، كه له سه ر سووركىكى خه نه بى قىت راوه ستابوو، رىك له دوو مرؤف ده چوون ئامىزىان به يه كتردا كردبى. هه سستتكد ئه وه حه سه ن و مرىه من. له رىى خۆت لاتدا و به ره و وان هه لگه رايه ت. بىنىت رى سه خته و به زه حمه ت ده گه يتى. گه رايه وه و كه و تيه وه رى.

رئ دريژھ و کاتيش درهنگه، تا دهگه یتي و دهگه پريتته وه
دتي مريهم، شهوت به سهردا دي. به نابه دلي گه پرايته وه.
له گه پرايه وه، له دهو به ستن، له نزيک هه ندی بنه تووترک،
پووره ی ههنگت بينی. تو بلني وه چه ی ئه وهنگانه بن که
به ستي ههنگوينيان به ناوه وه کراوه، يان ئه وان وه چه يان
براپيتته وه و ئه وان له ئاقاريکی دووره وه رييان بيړه
که وتبي. که مئ ليان وردبوو پته وه، له بن ليوانه وه گوته:

نا، ئه وهنگانه ههنگی ناو داستانه که نين.

له نزيک ئاوايي سه گيکی زهر دت دی. کلکی پيشوازي
بو ت راده وه شاندي. تو بلني ئه وه له وه چه ی زهرده ی ته تر
و پيناوه که نه بي!

پيت هه لينا، گه يشتیه وه دتي مريهم. بهر له وه ی سواری
ترومبيل بيت، ژنه که ده رکه وته وه و پرسى:

ها برا، شوين پنيان ت ديته وه؟

باگو تدايه وه:

به لي، شوين پني ئه وان به سهر بهرد و داره وه، به سهر
خول و ئاوه وه دياره. ئه وانيشم ديته وه، له سهر ئه وه
باسکه ی سهره وه قيت راوه ستاون.

ژنه به پيکه نينه وه:

+ ئەو بەردەى لە شىۋەى مرقۇقە...

- ئا، كتومت ئەوانن.

+ كاكى برا، واز لەو خەيالە بىتتە، با تۆش نەبىتتە بەرد.

تۆ سەربردەى ئەو بەردە مرقۇقە دەزانى؟

- ھىندە دەزانم ھەسەن و مریەمن.

+ نا، من لە نەنكەمەو ەبىستووومە، ئەویش لە نەنكەو ە

گوايە كاتى ئايىنى ئىسلام دەگاتە ئەو بەستە، ئەو ژن و

پياو ە باو ەرى پىناھىنن. خوداش ەلئان دەداتە سەر ئەو

باسكە و دەيانكاتە بەرد.

- تۆ باو ەرت بەو ە ەيە؟

+ بلىم چى، خودا ە موو شتى لە دەستدئ. بەلام بزانه،

ھەسەن و مریەم ەيشتا لە چ جى ديار نەبوون، ئەو

بەردە بەو شىۋەيە لەوئ بوو ە.

- باشە، نەنكت سەربردەى ئەو بەردەى وا بە وردى

دەزانى، تۆ بلىى سەربردەى ھەسەن و مریەمىشى

نەزانىبى و بوئى نەگىرايىتەو ە؟

+ رەنگبى سەربردەى ئەوانىشى گىرايىتەو ە، بەلام من

لەبىرم نەماو ە.

لە بن لىوانەو ە گوئت:

وايه، سهبردهی بهرد له بیرناچیتتهوه، بهلام هی مرقف
ئاوه و ئاو دهچی.

ژنه گوتی:

+ چیت گوت؟

باست گۆری و پرسیت:

دهلیم داخوا نه نکت سهبردهی سهگه که هی بۆ
نه گیتراویه تیه وه؟

ژنه به سه رسورمانه وه:

سهگی چی، کام سهگ؟

گوتت:

ئو سهگهی پیناوی بۆ چه سهن و مریه م ده کرد. چون
دهبی خه لکی ئیره بیت و سهبردهی ئو سهگه ت
نه بیستی؟

ژنه تهواوی تیت راما:

برا، درهنگت به سهر دادی، زوو بگه وه مائی.

گوتت:

باشه ده پۆم، یهک پرسیاری دی:

نەنکت باسى ئەو گابەردە بەردەبازانەى خوارىيى بۇ
نەکردووى؟

گوتى:

با، سالىك لافاويكى بى ئامان ھەستاوۋە. لە بەفرانبارانەوۋە
تا جۆزەردان نەنىشتۆتەوۋە. شەيتانىش لەو سەرەوۋە
حرىت حرىت بە ئاوايى پىكەنىوۋە و گوتوويەتى:

ھىندە لە خۇرا منتان بە نەفرەت كرىد، ببىنن خۇدا چۇن
تۆلەى منتان لىدەكاتەوۋە، رىي پەرىنەوۋەى لىگرتون.

خودا زگى بەو خەلكە سووتاوۋە. بۇ دەمكوتكردى
شەيتانىش، گازىكردوۋە و فەرمانى پىكردوۋە:

بچى لەو كىوانە ھەفت گابەرد لە خۇى بارىكات و
بىانھىنىتە ئىرە و بەرىز دايانبنى و بەردەباز بۇ ئاوايى
چىبكات.

نايبنى ئەو ھەفت بەردە تا ئىستاش لە شوينى خۇيانن.
ھەزار لافاۋ ھەستا و نىشتەوۋە، وەك چيا چەقىون و
نەلەقىون.

بە پىكەنىنەوۋە گوتت:

- شەيتان وەستاكارى لە شتىك بكات، بە ھىچ ھىزى
تىكناچىت.

+ برا، به شهیتاندا ههلمه لئ، خودا له دلی گران ده بئ.

- ئه دی ئه و پرده کۆنه رووخواه دهستکردی کئ بوو؟

+ هه ر ده بئ ئاواپی هه لئانابئ.

- بیستوو مه دهستکردی بابی مریه مه.

+ تۆ سه ری هه موو قسه یئ ده به یته وه لای مریه م. بۆ

نالئی هه ر له به ر خاتری مریه میس درووستیکردوو ه تا به

ئاسانی به سه ریدا بپه ریته وه؟

- نازانم، دوورنیه، واز له وه بهینه، نازانی له که یه وه

رووخواه؟

+ با، بیرمه، فرۆکه ی عاره بان بۆردومانی کرد، که سیش

چاکینه کرده وه.

- یه ک پرسیارم ماوه، چیدی سه رت نایه شینم. له و گونده

چه ند که س هه ن ناویان چه سن، مریه م بئ؟

به پیکه نینه وه:

چه ده ته وئ لئکدیان ماره بکه یته؟ کاکه، شه ش

چه سه نمان هه یه، مریه میس به منه وه ده بنه چه فت.

مالاوا یته له مریه می ئاواپی مریه م کرد. گه پرایته وه و

پیری گئیرانه وه ت کرده وه.

بهستی ههنگوین سهه رتاپا ههنگ و ههنگوین بوو. ههردوو بهر، له كانیاوه كانی سهه ری سهه ریوه تا له زیی دهکردهوه، ههنگ و ههنگوین بوو. ههه چچی ههنگی جوانی دنیا ههیه ره ژابوونه نهو بهسته. نا، ویده چچی لیروه ههنگ به دنیا دا بلاو بوو بیته وه. له وههزی گه راندا مینا په له ههه ری تهنگی بهر زهه ده په ره به سهه به ستا هه له ده کشان و داده کشان. ههنگی رهش و زهه ده، سهه ور و سهه پی، چ رهنگت دهه یسه ته هه بوو. به لام ره شاییان له رهنگه کانی دی جوانتر دهه بریسه کانه وه، دهه تگوت درهه وشانه وه یان له گونای مریه مه وه وهه رگرتووه. ههنگی بهستی ههنگوین، له رهه ژیکدا نهه سهه و نهو سهه ری به ستیان دهه کرد. به سهه باسک و تهه پۆلکه و شاخه کاندا هه له دهه فهه رین. با ماندوو بایه، زی ماندوو بایه، نهه وان ماندوو نهه دهه بوون. دهه تگوت ماندوو نهه بوون یان له پهه پی کوره نهه شقیکه خواهه ستووه. گول و گولاله یی نهه دهه ما له سهه ری نهه نیشه نهه وه، جی نهه ما بوو تهه وی گولی بو نهه گوازه نهه وه. له بهه هه راندا، نهه دهه شهت و

دوره سه‌راپا ده‌بووه گولزاري هزار تهرز و رهنګ.
گولاله‌ی په‌لک رهش له هه‌مووان جوانتر خوی دهنواند،
ریک له وینه‌ی لیوی که‌می گوشتنی مریه‌م.

له کونه شاخ و سه‌ر به‌رد و ناو کۆلکه‌دار و هه‌موو
په‌ناوپه‌سیویکه‌وه هه‌نگوینی رهش، سپی.. ده‌رژایه ناو
به‌ست. به‌ست شانه شانه هه‌نگوین، له وهرزی پایز و
هاوین، ناوی به‌ست تامی هه‌نگوینی ده‌گرت. رووباری
به‌ه‌شتیش هینده هه‌نگوینه‌ی نه‌رژاوه‌تی. چ هه‌نگوینی!
وینه‌ی پیکه‌نینی مریه‌م شیرین. دوايوه‌ی جوانیی مریه‌م
ده‌نگیدایه‌وه، هه‌نگوینی رهش به هه‌رمین بوو. که‌س به
لای هه‌نگوینی سپیدا نه‌ده‌چوو.

وه‌بیرمدی، له به‌رزایی پشت تاته‌به‌ردی دیدار،
ته‌خته‌به‌ردی هه‌بوو. ئە‌گەر له به‌ری هیلانه‌ی هه‌لۆوه له
دووربینه‌وه ورد لیت روانیبا، شیوه‌ی سینه‌ی ژنی دها
به دوو مه‌مکی قیته‌وه. حه‌سه‌ن گۆت‌بوویه مریه‌م:

له سه‌یرکردنی ئەو به‌رده تۆ ده‌بینم.

له سه‌ر ئەو به‌رده سینه‌یه دوو بستنی له سه‌ری
مه‌مکه‌کانی، زنه‌یه‌کی کچکه هه‌بوو. شیوه‌ی له زاری
مریه‌م ده‌چوو. ویده‌چوو سه‌رچاوه‌که‌ی شانه‌ی هه‌نگوین
بی. گه‌زئ سهرتر بنجه شیواشینکی هه‌بوو، له دووره‌وه
له فۆته‌ی سه‌ری مریه‌م ده‌چوو. له زنه‌وه به‌نیوان هه‌رد

و به رده قیته که جوگه له یه کی باریکی پیچاویچی به نازه وه ده رۆبی و له نزیک تاته به رده که له بهستی ده کرده وه. ده تگۆ رۆیینی مندالیی مریه مه. هه ر که سی گۆلمیکی لی خوار دبایه ته وه، له بنی دنیا ش با، بۆی ده که رایه وه. ده و ئه و جوگه له یه ههنگی لی نه ده پرا.

خه لکی ئاقاری بهستی ههنگوین له سهه ههنگوین ده ژیان. تا سالی به فره ئه ستوره که و لافاوی دووه می نوح بۆ بژیوی ههنگوینیان بهس بوو. به بار بۆ شاریان ده برد و به بارئ شته وه ده که پانه وه. له سالی گرانی گه پئ که لبارئ ههنگوین، دوو مسته گه نمی نه ده کرد، ده نا ههنگوین به نرخ بوو. هه موو شتی پنده هات. تاقه که سی که لکی له و به خششهی بهستی ههنگوین وه رنه گرتبئ، کوشته ی لیره بوو. ئه و پیاوه به ژن و منداله وه ههنگوینیان لینه ده که وت. سه ره په نجه یه کیان ده که یانده زاریان، رۆژی له جئ ده که وتن. هی له هه ندئ فرۆشتنیشی لینه ده که وت. چه ند جارئ تاقیکرد بۆ وه، بۆ شاری بردبوو، هه ر جارهی تووشی به لایه کی گه وره بوو بوو. له سهه هه ندئ وازی لینه تئا و بپرایبیر به لایدا نه چۆ وه.

حه یف، دواتر که ئاگری شه ر دنیا ی داگرت، بهستی ههنگوین هه لپرووکا، بووه سوو تماک. ههنگ و ههنگوین و ئاژهل و بالدار و بینال هه لقرچان و بوونه خۆ له میتش.

زۆرى ويست تا ليره و لهوئ تاكوتووك په دابوونه وه و
كه من ژيانيان به به سستی ههنگوين به خشيه وه. زهوى
هينده گه رمایى ههلمژيبوو، به فر چهندي ده كه وت، هينده
نه ده مايه وه.

خواخوات بوو، زوو روژ بیته وه، تا سه ری له بهرده
سینه و زنه ی له زار چوو بدهیت. نویژیان که وتیه ری.
تاو که وتبوو گه یشتیه راستی نه و گونده ی بهر له وه ی
بگه نه گردی خوین، په نای هسه ن و مریه می دابوو.
پنچیکت به ئاوا پیدا کرد، سهر و دلّت گیرا. گه پرایته وه و
هاتیته وه سهر ری خوت.

ئیس تا له شیوه ی سموره به بهر زاییه که دا
هه لده گه رییت. بهرده که ت دیته وه. ده بی هه و بی. خؤل و
گژگژه ی سهریت لادا. هه وه، به مه مکه کانی ناسیته وه.
به ردیک ده لینی له ته مهنی خوی دلّوپه ئاویکی وی
نه که وتوو. نه زنه ماوه نه شوینه واری. به خه یالی زنه ی
ناو داستانی، سهری ده به ی ئاوه که ت کرده وه. رژاندته
نیوان مه مکانه وه.

روژ وا به سهر دوندی هیلانه ی هه لّووه، بالدارج له
تیشکی روژ خیراتر به ره و به ست له بال ده دات.
دووربینه که ت له چاو کرد. ناسیته وه. هه لّو زهرده که ی

دوینی بوو، دیتت پری دایه سووسکه یی و وهکات
گه یشته وه دونده که.

هاتیه وه سهر تاته بهردی دیدار. له گژ بوویت تا بیست
بژمیریت و هه لوی ناو داستان ببینیته وه، سللوی شوانی
له دیتنی کردیت. که وتنه باسوخواس:

- کاکي شوان، چهند پشت ده بی له و بهسته ن؟

+ بلیم چهند، له سهردهمی ئاده م و حه واوه.

- تو ده گه یته ئه و هیلانهی هه لویه؟

+ هیلانهی سهر ئه شکهفتی گاوران ده لیتی؟

- به لئی.

+ ده گه می، به لام ناچم، کهس ناچی، توش نه چی.

- بوچی؟

+ ئه وهی بچی، زور ناژی.

- به چی ده زانی؟

+ هه موو خه لک وا ده لئین.

- کهس چوو ه و زوو مردبی؟

+ من له بیرم نیه، به لام پیره کان دیویانه و دهگیرنه وه.
ناوی زۆر کهس دهلین، له بیرم نه ماون. حهسهن و
مریه میک هه بوونه، چهند شهو و روژیک له وئ ماونه ته وه.
که هاتوونه ته خواری، زۆری نه بردووه مردوونه.

- تو چی له باره ی ئه وانه وه ده زانی؟

+ دهلین ئه شقی و ئاشق بوونه.

- چیدی؟

+ دهلین ئه و زستانه ی له وئ ماونه ته وه، به فر به ژنیک
که وتووه. به ست به شیوه یه ک به ستوویه تی، کهر و بار
به سه ریدا په ریونه ته وه و شهخته نه شکاوه. لاکبیژیش
حهسهن و مریه میان کردۆته لاک، هه ر هینده ده زانم.

- هه ر هینده؟

شوانه که من بیریکرده وه:

+ ئا، باپیرم که به بنه چه هی ئه و گونده ی خواری
بووه، تا مردیش هه ر به مریه م ناوی ده هیتا. زۆری له
باره یانه وه ده زانی. خویشی هاوپی حهسهن بووه.
سه ربرده ی ئه وانی ورد و باریک ده زانی. باپیرم
هه قایه تخوانی بووه، وینه ی نه بووه. به لام من که م لئی
بیستووه، چوونکی ئه و له شار داده نیشیت. چهند جاریکم
دیوه. بیرمه بو ی گنراومه ته وه، به لام هیچیم له بیر نه ماوه.

هيندهم له بيره ده يگو: حه سهن و مريه م ئه وه نيه كه
لاوكبيژه كه ده يلى.

- باپيرت ناوى چى بوو، ده ميكه مردووه؟

+ ميرزاي ناو بوو، چل په نجا سالى ده بى.

- گوږه كه ي له كوييه؟

+ ئه و له شار مرد، گوږه كه ي له وييه.

- نازانى له چ گوږستانيكه؟

+ له سه ر راسپارده ي خوى له گوږستانى گوره
ناشتيان.

- به گوږه كه ي ده كه ويه وه؟

+ نا، بابم بهر له وه ي دنيا به جي به يلى، سه ردانى
گوږستانه كه ي كرد و به گوږه كه ي بابى نه كه وته وه.

- بابت ناوى چى بوو؟ برا و خوشكى هه يه؟

+ ناوى حه سهن بوو، نا، بابم وهك باپيرم تاقانه بوو،
منيش تاقانه م.

- ئى، چيدى؟

+ هينده شم له بيره، باپيرم كه ده يدى به فر ده بارى، له
چوكى خوى ده دا. تينه ده گه يشتم بؤ وا ده كات. ئا،

ئىستاش ئەگەر شەۋىك زۆر سارد بى، خەلك دەلئىن:
شەۋى حەسەن و مریەمە.

- باشە، ئىستا ئىزە لە زستانان بەفرى زۆر
لئىدەكەۋى؟

+ جاروبار، زۆرى لىبکەۋى ناگاتە بستى، زۆرىش
نامىنئىتەۋە.

شوانە بە دۋاى بزىنەگە لەكەيدا رۆىى و توش يەكپى
گەيشتیهۋە لای ترومبیلەكەت. لاۋكەكەت خستە سەر و
بە دەم لاۋكەۋە بەرەو شار گەرايتەۋە:

((ھى پئىدا پئىدا

گوندى وان وا لە دەو زئىدا

حەسەن و مریەم هاتن پئىدا

شورته گازدەكات:

كوپە، تفەنگى خو بىنە

جا حەسەن دەلئى:

ھۆ شورتهى بى دىنە

تفەنگى نادەم بە بى خىنە

مریەم گازدەكات:

کورپه حه سه نه، تفهنگ بدهی

به خودا و پیغه مبه ر چ غیره تت نینه

ده پیتدا، پیتدا.....))

له گورستان له ریزی ئه و دوو گورپه ی له دلی خوت
به گورپه حه سه ن و مریه مت دانابوون. گورپیک که
که رتکه کیلیکی لای سه ری مابوو، گوته:

با ئه وهش کیلی پیری گیرانه وه بی.

گه یشتیه وه مالی و پیری گیرانه وهت کرده وه. به دهم
چاپکردنه وه وه به دهنگی به رز ده یخوینیه وه.

ئەوان لە بەفردا وندابوون. ئاوايي دەستی لئ
 شووشتن. چاوه پئ بوون ره شه مئ بگات و به فر
 ره شبيته وه و تهرمي حه سن و مريهم ببينه وه. من يه ک
 ئەگه ري مانه وه ي ئەوانم دانابوو، به وهش دلي دايکي وي
 و بابي ئەوم ده دايه وه. ده مگوت:

دلئان هه زاره نه کات، ئەوان زيندوون. هه بي نه بي،
 چه ند ته خته دارئکيان دؤزيوه ته وه و که له کئکيان
 چئکردوو و به رووباردا رؤيشتون و له په نايه کي
 گه رم و دوور له مه ترسي گيرساونه ته وه.

تا به فر نه توايه وه، تا ئاژه له کئوي و بالدار نه گه رانه وه
 لانه و هئيلانه ي خويان، من هه ر وام بئرده کرده وه.

ئئ، له هئکرا ئاسمان گؤرا. هه وري به فراوي جي خوي
 دايه هه وري باراناوي. باراني باري، به ستي هه نگوين
 باراني واي به خويه وه نه ديبوو. مينا کونده ي سه ر به ره و
 ژئر ده هاته خوارئ. شه و و رؤژئ خوشي نه کرده وه.
 زه وي سئپئتي پئوه نه ما. دنيا بن ئاو که وت. به سست

ههستا، چ ههستانئ! بووه زئ. هاشوهووشی دهگه یشته
ئاسمانئ. شه پۆلی وای دهدا شاخی دهو که ناری
دهله رزاند. پرده دارینه که بن ئاو کهوت و بزربوو. ئه
پردهی له خهون و خه یالیشا ئاوی نه دهگه یشتئ. ماله کانی
دهو زئ ترسیان لئینشت. مالیان جیهینشت. ئاواپی هه موو
له خه می پرد بوون، لئ بابی مره م ترسی لئ نه بوو.
گوتئ:

ئاو هیلانهی هه لئو ببا، پرد نابا. من ده زانم چۆن چۆنیم
رایه ل کردوو و به ستوو.

هه ر ئه ویش ناوی له و لافاوه نا، لافاوی دووه می نوح.
دوای نیشته وهی لافاو ئه سپه شی بزر بوو. کهس
نه یزانی که ی و چۆن په تکی پساندوو و له ته ویله هاتوته
دهرئ و به جله وه رووی له کوئ کردوو. هه موو ئاواپی
گه یشته ئه و باوه ره ی رووبار بردوو یه تی. ئاخه کهس
لایده یه کی نه دیوه بیته ئاواپی تا گومانی بۆ دزین بچئ.
ئه سپه شی له وه چه ی ئه سپه که ی بابی هه سه ن بوو که له
به سته هه نگوین ده نگیدا بووه. ده گیزنه وه خۆی زینی
ده خسته سه ر پشتی خۆی. ئه سپی بووه له با تیژتر، له
باز سوو کتر، خۆی له بهر تیر و فیشه ک لاداو. به
چه پۆکان له گه ل نه یاری سواره که ی شه ری کردوو. له
کاتی بریندار بوونی بابی هه سه ن خۆی له سه ر دانابا،

به جینه ده هیشت. هه لی ده گرت و ده یخسته وه سه ر پشتی
خۆی و ده یقوو چاند. چه ند جارئ ئه و کاره ی کردو وه و
نه یه یشتو وه شو ره سواره که ی بکه و یته ده سستی
نه یارانیه وه. هه ر ئه وه ش وای کرد، به ده سستی ئوسمانییان
خوینی تیکه لی خوینی بابی هه سه ن بیت و به ته نیشته
ئه وه وه گیان بسپیژی. هه بوو ده یگۆ:

کور چۆته وه سه ر باب، به لام ئه سپه شی نه چۆته وه
سه ر بابی خۆی.

هه ندیکیش ده یانگۆ:

نا، ره سه نه یه تی پاراسه تو وه، به لام زۆر به دیاری
ناخات.

ئه سپه شی هه ی دایکی هه سه ن بوو. گوته بووی:

تا من بمینم، ده بی بمینی.

ئه و ئه سپه هه ی له هه سه ن و کوشته ی مریه م، که س
پیی به سه ر پشتی نه که و ته بوو. سرک و سه رکیش بوو.
بو که س رام نه ده بوو. ده لێن ئه سپه که ی بابی هه سه نیش
ته نها بۆ سی که س که مو بووه.

ئه سپه شی له ئاواپی ده سوورایه وه و ده چوو ه ئاقار و
ده هاته وه ته ویله که ی خۆی. حیلانندیکی تاییه تیشی

هه‌بوو. له ئاقاری به‌ستی هه‌نگوین کهس ئه‌سپی له‌و
ره‌نگه‌ی نه‌دیوو. به‌ ئه‌سه‌شینش ناوی رویشتبوو.

خوا کردی، زۆری نه‌برد به‌ست به‌ره به‌ره نیشته‌وه.
پرد ده‌رکه‌وته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاوی نه‌دیبن. ئاواپی
ئاهیان هاته‌وه‌به‌ر. بالدار و ئازهله‌ کۆی ئه‌وانه‌ی په‌نایان
بو ئاواپی هینابوو، به‌ ئاسمان و ده‌شت و ده‌ر که‌وته‌وه.

دنیا بووه‌ قور و لیته‌ین، به‌راز لینی ده‌رنه‌ده‌چوو. ئه‌و
به‌فر و باران و لافاوه‌ گۆرانیکی زۆری به‌ سه‌ر ئاقاری
به‌ستی هه‌نگویندا هینا. له‌ زور جی به‌رزایی نه‌وی کرد،
نه‌ویانی پرکرده‌وه. زور رژد و هه‌لدیری هه‌موار کرد.
رێی سه‌ختی ئه‌شکه‌فتی گاوران و هیتلانه‌ی هه‌لۆی هیند
ئاسان کرد، هه‌موو که‌س ده‌یتوانی بیگاتی. لای خوارپی
ئاواپی به‌ر له‌وه‌ی بگه‌يته‌ گۆری زه‌رده، لافاو حه‌فت
هه‌شت گابه‌ردی هینابوو. هه‌ر به‌ردی هینده‌ی سێ گا، به
ته‌نیشتی په‌که‌وه‌ ریزی کردبوون. نینوانیان هه‌ر گه‌زی،
گه‌ز و نیوی ده‌بوو. به‌رده‌بازیکی وای چیکرد، به‌ هیچ
لافاوئ بن ئاو نه‌که‌وتن. به‌ست زور هه‌ستابا، سێ چوار
بستیان به‌ ده‌روه‌ بوو. لافاوی ویرانکه‌ر ته‌نها ئه‌و کاره
باشه‌ی لیکه‌وته‌وه. ئیستاش ئه‌و به‌رده‌بازه‌ وه‌ک خۆی
ماوه‌ته‌وه.

دوای ئه وه ئاسمان په له هه وریکی پتوه نه ما، به شه و
سایه قهیی بوو، زه وی بهستی. یه کپارچه بووه زوقم و
شه خته. بهستی ههنگوین بووه تهخته شووشه، جووله ی
لیتپرا. که پکه شاخی به سه ردا بکه وتایه، شه خته نه ده شکا.

ده بوو سوږاغیکی مریه م و حه سه ن بکه م. ئه گه ر
په نایه کی گه رمیان نه دیتبیته وه، به فریش ره قینه کردبنه وه،
زوقم هه ناسه یان لیده بری. نازانم چون بوو هیلانیه ی هه لئ
و ئه شکه فتی گاورانم بیرکه وته وه. دلم گوتی ره نگبی
په نایان بوی بردبی. وهک چون ئه و دوو ژن و پیاوه ی
ملیان بو ئایینی نوئ نه دابوو، په نایان بوی بردبوو. ئه و
سه ربرده یه پشتا و پشت هاتووه. کاتی له شکری
موسلمانان ده گاته بهستی ههنگوین، ئه و چوار که سه
دهست به ئایینی خویانه وه ده گرن و نابنه ئیسلام. ناچار
په نا بو ئه و ئه شکه فته ده بن و نایه نه وه ئاواپی.

به لام حه سه ن و مریه م چون گه یشتونته ئه وی!
ئاخر ری ئه وی هه ینی زور سهخت بوو. وهک ئیستا
نه بوو، که م کهس ده یگه یشتی. ئه و جا به به فر و
سه هۆلبه ندانیش! ئه و شه وه بابی وی و دایکی ویش
خه ونی خویشیان دیبوو. بویان گپرامه وه. خه ونه کانیان
پتر دلمیان رووناک کرده وه. هی له هه ندیش دایکی
حه سه ن گوتی:

دلّم دهلی بزر بوونی ئەسپەکه مزگینی خوشی وه دوادا
دئ. تۆ وه بیرت ناین، حەسەن تەمەنی چوار پینچ سالی
بوو، دەمەو عەسری بزر بوو. جی ئەما سەری پیندا
نەگرین، سۆراخی نەبوو. سەر لە ئیوارە ئەسپەکه شمان
دیار ئەما. کەس نەیزانی چی بەسەر هات. شەو درەنگ،
ئەسپەکه حەسەنی وه دوای خۆیدا دابوو، هینایە وه مالن.
دلّم دهلی...

رئی هیلانەنی هەلۆ لە بەری ئاواپیە وه بەو شەختە بەندیە
سەختە و ماریش ئەستەمە بیگاتی. بە سەر شەختەدا لە
بەستت پەرمە وه. دە دوازده هیلکەنی برژاو و مستی
قەسپ و نووردوو نانیکم خستە توورەگە وه. ئاخەر دلّم
دەبگۆ دەیانینمە وه، برسیانە.

خۆم گەیانده سەر تاتە بەردی بەرانبەر هیلانەنی هەلۆ.
دەمویست لە ویتۆه بپەرمە وه و بە رئی ئەو دیودا هەلگە پیم.
لە هیکرا لەو بەرە وه، سواریک دەرکەوت. لە دەو بەستە که
لە بەرزەکەنی دابەزی. وا دیارە دوو کەسی لە سەر پشته.
ئەو هەنی دابەزی پینی بەرزەکەنی یەک یەک بەرز دەکرده وه
دیار نیە بۆ وا دەکات. سواری بۆوه و ریک بەرە و من
هاژۆتی. لە ناو هندی بەست تەفەنگی لێ راکیشام و دەنگی
دام:

کینی زەلام؟

ناسیمه وه، هاوارمکرد:

کورپه حهسه نی برام...

ریک له سهه ر تاته بهرده که جله وی ئه سهپه شیم لینی وه رگرت. له و کاته وه ناوم له و تاته بهرده نا تاته بهردی دیدار. ئامیزمان پیکدا کرد. خۆم پینه گیرا، ئامیزم له مریه میش وه ریتنا. ئه وه یه که م ئامیز و دوا ئامیز بوو. له و سهه رماوسۆله و زوقمه، ئامیزی مریه م گهرم بوو. تا ئیستاش گهرمی وی له گیانمدایه. وای، رهنگورویان به بهروه نه مابوو. کولمی جوانی مریه م له په لکه گولیکی رهشی ژاکاو ده چوو. حهسه ن قاوهیی هه لگه رابوو. تووره گه م کرده وه. هیلکه و قه سپم له پیش دانان. که وتنه سهری، ئاهیکیان هاته وه بهر.

گریانم هات، به کول گریام. فرمیسکم به خورپه داده باراند. چه ندی پرسسیاریان لیمده کرد، گریانم رانه ده وه ستا. زاری وه لامدانه وه م گیرابوو. مریه میش گریا. حهسه ن به توندی شانمی راته کاند و گوتی:

به سه برا به سه، بلنی چه وه ماوه، کئی مردوو؟

گریان که می هه و کمی به ردا:

هیچ، گریانی شادمانیه، گریانی دیداری ئیوه یه. داک و بابتان له من ساخترن. مریه م فرمیسکی سپری و گوتی:

زوو هه والی ئیتمه به ئه وان بگه یه نه.

پرسیم:

له کوپوه بۆ کوئ؟ ئه سپه شیتان چۆن گه یشتی؟

حه سه ن گوئی:

جاری له و سه بربردانه گه ری، دوایی دوایی، له نووکه وه
بۆت ده گیزینه وه. ئیستا برۆوه ئاوایی. ئه گه ر ویستت
سه به ی له هه نگه وان ده مانبینیه وه. له مالی بارامی
هه نگه وان.

ئه و هه نگه وانه یه کئ بوو له دۆستانی نزیکى خۆی.
مالیان که و تبه ووه لای په رگه، به ری گۆرستانه که ی سه ر
بسته که. ئه و پیاوه له ناو هه نگ و هه نگوین په روه رده
بوو بوو. به شیکی هه نگى به ستی هه نگوینی له خۆی
خپکردبووه. مالیان له هه نگ زهرد و سوور ده چۆوه. له
دوره وه ده تگۆ په له هه وری بهر زهرده په پ داکشاوته
سه ر بان و حه وشه و به ره یان. له بهر هه ندی هه نگه وانی
پتیه لکابوو. زۆر کهس گونده که شیان به ناوی ویه وه
ده ناسیه وه. هه نگه وان به پتی من دانه رۆژیک له به ستی
هه نگوینه وه دوره.

ده بوو ناپاکیی کوشته ی مریه میان بۆ باس بکه م،

گوتم:

حەسەن، وریای ئەو شییت و شوورەش بن. ئەو بوو،
هەوایی ھانتەوہی تۆی بۆ کوشتەیی لیرە بردبوو.

ماریەم مستیکی لە سینەیی خۆی دا و گوتی:

ئەویش گوللەییەکی من قەردارە.

گوتم:

پەژویان بوو تەوہ و بە دوو لەپان گوو دەخوات.

گوتی:

گوو خواردن دادی نادات.

حەسەن گوتی:

ماریەم تۆ دەستی خۆت بەوانە پیس مەکە، بۆ منیان
لینگەرێ.

پەلەیان بوو، دەبوو بڕۆن. لە ساتی رویشتنی چاوم
کەوتە سەر پیتی ئەسپەشی. دەبینم ھەر چوار پەلی لە ناو
گۆرەوین. لێیان وردبوومەوہ، لە پارچە لباد بۆیان
چیکردبوو. ئەوان سەرەو ھەنگەوان ھەلکشان و منیش بە
مزگینی ھەنگوینیەوہ بەرەو دێی ماریەم شۆربوومەوہ.

ئەو شەوہ لە تەنیشست بابی ماریەم خەوتم. خەون
دەیدامە خەون. بەیانی ھیچیانم لە بیر نەما، تا ھیچ نەبی

بۇ خۇمىيان بگىر مەۋە. لە ساتى رۇيشتىن دايكى ھەسەن
گوارەكانى لە گوڭى خۇى كردهۋە و گوتى:
بيانده بووكة جوانه كه م.

که وتیه وه ری. له نزیک گردی خوین، داته وه نه و
 رییه ی ده چیته وه گوندی ههنگه وان. تا گه یشتییه ویری،
 چاویکت له لاری و کویره ری. له دوورپانه که دهستی
 چه پت گرت. له هه ورازه یین سه رکه وتیت، ئاواپی
 ده رکه وت. له بن گورستانه که وه ستایت. چاوت له مالی
 ههنگه وان گیترا. بو ساتی هه ر وات زانی سه د سال
 له مه و به ره. له کورپیژگه یه کت پرسى:

مالی بارامی ههنگه وان له کوئییه؟

کورپیژگه به سه رسورمانه وه:

بارامی ههنگه وان کییه؟

هاتیه وه سه رخۆ و گوتت:

مه به ستم مالی نه وه کانی نه وه.

کورپیژگه که من بیریکرده وه:

باپیره گه وره‌ی من ناوی بارامی هه‌نگه‌وان بووه. ئیره
مائی ئیمه‌یه.

له و کاته پیاوی سهری له دهرگای چه‌وشه دهره‌ینا و
فه‌رمووی لیک‌ردیت.

چه‌وشه له هه‌نگ زهرد و سۆر ده‌چۆوه. گوتت:

وا دیاره پشته‌و‌پشته هه‌نگتان بۆ ماوه‌ته‌وه.

گوتی:

وایه، له باپیرمان بۆمان ماوه‌ته‌وه. بارام هه‌نگه‌وانی
باپیرم هه‌موو ته‌مه‌نی له‌گه‌ل هه‌نگ به‌سه‌ربردوووه.
هه‌میشه هه‌نگی به‌ده‌وره‌وه بووه. وه‌ک ئه‌وه‌ی گۆل بێ،
یان هه‌ر خۆی شانه‌ی هه‌نگوین.

قسه‌ قسه‌ی راکیشا:

- سه‌ربرده‌ی چه‌سه‌ن و مره‌مت بیستوووه؟

+ ورد و باریکی سه‌ربرده‌که ده‌زانم. لاوکه‌که‌م
هه‌مووی له‌به‌ره. ده‌نگم خۆش نیه وه‌رنا بۆم ده‌گوتی.

- بێجگه‌ له‌وه‌ی له‌ لاوکه‌که هاتوووه، چیدی ده‌زانی؟

+ وه‌ک من بزانه‌م ئه‌وه‌ی بووه، له‌ لاوکه‌که‌دا هاتوووه.

- تو بلتی وا بێ!

+ بَلِيم چى، رهنگىن.

نهوهى بارامى ههنگهوان له بارهى حهسهن و مريهمهوه
زۆرى گوت و ريسا. لاوکهکهى به دريژى و تام و خويى
خۆيهوه گىرايهوه. له کۆتايى گوتى:

+ لاوکهکه کهلينيکى تىدايه، دهبوو باسى بکردايه.

- چ کهليني؟

+ من له مامهوه بيسستومه، حهسهن و مريهم چهند
شهويک ليتره له مالى باپيرم ماونهتهوه.

- چىدى؟

+ ههر هينده، باپيرم پهناى داون و جلک و بهرگى نووى
داونهتى و بهرپيکردون.

- تو باپيرتت دييوو؟

+ نا، بابيشم نهيدييوو. له ناو لانک دهبي بابى دهکوژرى.
وا بزائم ههر له سهردهمى حهسهن و مريهم بووه
کوژراوه.

- کى کوشتى؟

+ نازانم، ماميشم نهيدهزانى. تهرمهکهيان له دهو بهستى،
له راستى ئەشکهفتى گاوران دۆزيبوووه و بکوژهکه
نهناسرابوو. ههوکه شپيئوه نهناسرا.

- ئەرئ له بېرمچوو، ناوت چى بوو؟

+ حەسەنى خزمەتکارت.

ويستت سەرئ له دىي مريەم بدهيتهوه، په ژيوان
بوويتهوه و گه پرايتهوه لاي پيري گيرانهوه.

نوژیان دور له چاوان به سهر شهخته زوقمدا
 که و تمه ری. کزه بایه کی دی، له گويزان تیژتر ده بری.
 کاتی له ئاوایی دور که و تمه وه، هیواشم کرده وه. برق
 برق، تاو که وت، سه رما که می شکا، تاو که ی خوش بوو.
 ورده ورده شهخته دهستی به توانه وه کرد. ریوبان
 شلده بووه. خه می هه لخلیسکانم نه ما. ده بوو له ری خوم
 بگنخیم و به تاریکی بگه مه ئه وی.

وای له به فر و به سته له ک! قرانی خستوته بالدار و
 بیناله وه. له و رییه گورگ و ریوی و چه قه ل و کیرووشک
 و سموره م دی، به زهویه وه نووسابوون. چه ندان جوری
 بالنده م دی سه ریان له قور چه قی بوو. به فر چ
 کاره ساتیکی به دوی خویدا هیتا!

له بولیندا خوم به ئاوایی ههنگه واندا کرد. ههنگه وان
 بهر له هر شتی هه والی ههنگ و ههنگوینی پرسی:

به فر قرانی تیخستن، لافاوه که زوری رامالی؟

گوتم:

پیناچی هیچی دەرچووبی.

ناهیکی ساردی هه لکیشا، پاش که می گوتی:

خه می ناوی، من زۆرم هه یه. خلیف خلیف ده یاننیرمه وه به ست. رینادهم بهستی ههنگوین بی ههنگ و ههنگوین بمینیتته وه.

حه سهن و مریه م گه رماویان کردبوو. جلکوبه رگی نوپیان له بهر کردبوو. وهک بلئی ههنگه وان چاوه پئی هاتنیانی کردبی و چووبی سه ر و دهسته جلکی نوپی بۆ کرپین. رهنگورویان هاتبووه وه بهر. به لام له چاوی مریه مه وه سوئی و ناسۆرم خوینده وه. چاوی پر له که سه ر و پرسیار بوون. هاته بهرده مم و به هه وکی تزی له هه نسکه وه:

+ کاکه، راستم پیلئی، بام چی به سه ر هاتووه؟

- هیچ، بابت له من ساختره.

+ سویندم بۆ بخۆ، بام ماوه.

- به چی ده لئی سویند دهخۆم، بابت به لای لی نیه. چ بووه؟ خه ونت نه دیبی!

+ با، خه ونی منیش یه کاویه که.

•
- له خۆت خەنى، خەونى ئەوجارەت وەرپاست نەگەرپا.
+ خوابكەم.

- بە چاوى تۆ، بابت له من ساختره.
ئاهيكي هاتەو بەر، هەستا و چۆو چاوهكەيدى.
ژنەكەى هەنگەوان گوتى:

مريەم لەو تەى هاتوو، سەسر بەرمالى گرتوو. وا
دياره نويزى زور چوو.
حەسەن گوتى:

دەيەوى بە يەك رۆژ قەردى سى و يەك رۆژى خودا
بداتەو.

هەنگەوان بە پيکەنينەو:

نويزەکانى حەسەنیش قەلادەکاتەو.

حەسەن نويزى نەدەکرد، گوتبووى:

ئەشقىا نويزى له سەر نيه.

دوو شەو و رۆژيک له مالى بارامى هەنگەوان مامەو.
حەسەن و مريەم بە دلوداو سەربردهى سى و يەك شەو
و رۆژەى خويانيان بۆم گيرايەو. يەك له يەكى
وەردەگرتەو. من هەر چۆنى بگيرمەو ناکاتە گيرانەو.

۷/۲/۱۰ ~~۷/۲/۱۰~~

ئەوان. ئىستاش ھەندى گوتەى ئەوانم بە ئاوازەى
خۆيانەو ە لەبىرماو، بەلام ھەندىكىان بە دارپشتنەو ەى
خۆم دەلیمەو ە. ئەوان لەو گرتە و وینانەى تايبەتن بە
ژن و مىرد، خۆيان لادەدا. بەلام من لە چاویانەو ە
دەمدىتن و دەمبىستەن. بۆیى ھەر قسەى زار نا، ھى
چاویشیان دەگىرپمەو ە:

دەو بەست و دەو بەست دین. ھەسەن لە زۆر جى بە
شان بەفر دەشكىتىن. لە راستى ھىلانەى ھەلۆ ھەلدەكشىن.
دەلیمتە مریەم:

چار نى، دەبى بگەینە ئەشكەفتەكە.

مریەم دەلین:

ئەشكەفتى گاوران؟

ھەسەن:

بەلین.

مریەم:

بېرۆ، رىئى ئاسمانىش بگرى، لەگەلتم.

خۆیشیان نازانن، لە ئاوايیەو ە تا ئەشكەفتەكە چەندیان
پىچو ە. چەند كەرەت كەوتوونەتە بن بەفر و ھىزى
ئەوین رزگارى كردوون. ھەر چۆنى دەبى دەگەنە نزىك

ئەشكەفت، بەلام چۆن دەرگاگە دەییننەو؟ بەفر ھەوران
و نشیوی ویک گەیاندوو، ئەو باسک و تەلان و دوندانە
تەخت و لووس، لە شتیوێی باسکی مریەم. ھێ لە
ھەندیش بەفر دەپرووشیئێ چاوەئێندە بڕناکات. بەلام
شویئ لە ھەسەن بزرنابی، بە بۆنیش بی دەییننیتەو.
مریەم دەلێتە ھەسەن:

تۆ بلیی ریمان ھەلە نەکردبی و لەو دەورووبەرە بی؟
ھەسەن دەلێ:

ئێرە وەک مالی ئیوہ شارەزام. ریی دلی خۆم بزربکەم،
ئەشکەفتەکە بزرناکەم.

بەفر دەشکینن و ھەلدەکشین. لەپر مریەم دەلێ:

ھەسەن، بڕوانە، ئەھا ئەو دەلێ رەشاییە؟

بە ئاراستەئە پەنجەئە مریەمدا دەپوانی، ھەناسەئە
ئۆخەئە ھەلدەکشین:

ھەو، ئەو ھیلانەئە ھەلۆیە، ریی نەداوہ بەفر دەرگای
لە سەر داہات.

ھەسەن دەزانئ ئەشکەفتەکە چەندئ لە خوار
ھیلانەکەئە. بەفر ھەلدەداتەو ھە و ئەشکەفت دەرەدکەوئ.

مريەم مينا كۆترى سەرما بىردەلە ھەلدەلەرزى. ھەسەن دەلى:

ھەو كە ئاگرت بۇ دەكە مەو، لە ژۆرى ھەندى ورتكە دار ھەيە.

مريەم كە چۆقەى ددانى رۆژە رىيەك دەپوا:

چووزانى؟

ھەسەن:

بەر لە چەند رۆژى ھەندىكم كىشاوھتەو ھەئەو.

مريەم دەلى:

+ دەترسم دەعبايەكى تىدا بى.

- چ نى، كەمى خۆت لادە، ئىستا چارەى دەكەم.

تفەنگ سوار دەكات و فيشەكى بە ناو ئەشكەفتا دەتەقنى، ھىچ لە گۆرپى نى.

ئىدى لە سەر زگ دەچنە ژۆرى. بەو ھى باشە ئەشكەفت لە ھىچ لاو ھە ئا نادا، وشكە، سەر دەرگاش لىژايەكەى بە دىوى دەرىدايە.

خىرا سۆبە بەردىنەكە دادەگىرسىنى. دەلى:

هه وکه گهرم دادی. بهرگهی که من دووکه ل بگره، وا
دهچم دووکه لکیشه که ی ده که مه وه.

مريه م به دم کوخه کوخه وه ده لی:

بهرگهی هه موو شتن ده گرین.

دینه ده ری و شوینی لووله ی بهردینی دووکه ل
ده بینیته وه، بهر هه لده داته وه. دووکه ل ری ره وی خوی
ده گری.

سو به ی بهردین که له نزیک زارکی ئه شکه فتییه. له
بهردیکی تاییه ت چیکراوه. ئه و جو ره بهرده له و ناوه نیه.
داخوا له چ شاخیکه وه هاتووه، له شیوه ی تهنه که یه، هر
هینده ی تهنه که یه کی گهره ش ده بی. دوو رووی به
شیوه یی به لا دیواری ئه شکه فته وه لکینراوه، ده لی
به شیکه له و. دیواری سو به ی بهردین تهنکه، دوو په نجه
نابی. دووکه لکیشه که ی به ناو شاخه که دا به چه شنی
هه لکه نراوه، باران نایه ته وه ناو سو به. هر له ناو
دهرگاشه وه باکیش هه یه کونیکي گچکه یه، دریزده بیته وه
بو ناو سو به که. لیره وه هه وای داگیرسان و نه کوژانه وه ی
بو ده چی.

له پز دین بو خواری ئاویان لی ده چورپیته وه، به لام بو
سه ری ته ر نه بو بوون. مته ما ئاوی نه داوه. سو به
سوورده بیته وه. ده که ونه خو وشکر دنه وه.

مريەم دەلئ:

ئىرە لە ناو زگى ھەزىا دەچئ. بەلام لئى ناترسئم،
چوونكى لە تەك تۆم.

ھەسەن دەلئ:

ئا، ئىرە ناو زگى ھەزىا نىە، ناو زگى نەھەنگەكە يە.

مريەم:

كام نەھەنگ؟

ھەسەن:

ئەو نەھەنگەى يوونسى پىغەمبەرى لە ناو زگى خۆى
پاراست.

مريەم بە بزەيەكى شيرنەوہ:

پىدەچئ وا بئ.

ھەسەن:

وايە، دل لە دل مەدە. دەى تۆ خۆ گەرمبکەوہ، من
دەچم ھەندئ دار دەھىنم.

مريەم بە پىكەننەوہ:

بۆ تۆ لە كوئى؟ لىت گۆراوہ؟ دارى چئ!

حەسەن:

تۆ بوەستە، ئیستا دەبینی.

لە ئەشکەفتی دیتە دەری. پاش ماوەیی بە باوەشی
گزرەو دەگەریتەو.

مریەم چاری زەقەدەبیتەو، حەسەن بۆی دەگیریتەو:

لەو تەنیشتە بنگەوەرێ هەیه. بایی زستانی دارم لیتی
شاردۆتەو، بە شیوەیەک کەس نایینیتەو.

مریەم:

بەلام چۆن لە بن بەفردا پینکەوتیەو.

حەسەن بە پینکەنینەو:

ئەو شتە دەمەوی، لە بن دەریاش بی، دەیینمەو.

ئێو ئەو ئاقاری بەستی هەنگوینەیی ئیستا دەبینن
ئەو هی سەردەمی مریەم و حەسەن نیە. من هی ئەو
سەردەم. دەزانم چ بە داروبار بوو. لەو شوینە سۆرک
و قەسپۆک و سەرکەپکە شاخەکان گەرێ کە لەوەتی
دنیا دنیا یە نەمامی، بنجی، برکینکی لێ نەرێاوو. زەویە
بژوینەکان هەمووی داروبار بوون. بێنە دارەبەن و
بەرپووی وای هەبوو، دوو زەلام باوەشیان پیندا کردبا،
سەری پەنجەیان نەدەگەیشتەو یەک. دواتر بە هۆی

شهر و شور و هوه وای لیتهات. له شکری به دووی بیابان
هات و پنیوه رکرد، ئاگریکی وای بهردانی، به قهه و
رهگه وه سووتاندنی.

دار دهخاته سووبه که وه. به و تهخته بهرده ده رگا که
داده خات که دهستیکی رهنگین پر به و تراشیویه تی. هر
ده بی هه مان بهردتاش بهردی زارکی ئه شکه و ته که شی
تراشیبین. پر به وه و کونبری دهکات.

ئه شکه فته که می گهرم دادی. خو ده گورن و ته واو
وشکده بنه وه، چه سه ن ده لی:

ده رگا که دابخه م، ئیره ده بیته کووره.

مریه م ده لی:

نه که ی کونبری بکه ی، ده خنکین.

چه سه ن:

بایی هه ناسه ده هیلمه وه.

مریه م:

ئه دی ئه گهر به فر ده رگا که دابخاته وه؟

چه سه ن:

ئاگام لېي ناپېرئ، زوو زوو سەرى ليدە دەم. دەى ئىستا
وەرە بۆ خۆت پالدهو، زۆر ماندووى.

بەر لە داخستنى دەرگا مريەم كە تا ئەو كات جوان
چاوى بە ئەشكە فته كەدا نەگىرا بوو، لە سووچىكەو
لبادىك و شرە جاجمىك، قوتە بېلىك، لە ناو دەلاقە يەكيش
مەنجەلىكى گچكە و لەگەن و بادى و كەوچكىكى دى.
پرسى:

ئەوانە تۆ هيناوتن؟ وا ديارە پيشتر لىرە ماوئە تىەو،
ئىرە بنەگەى تۆيە!
حەسەن:

چەند شەوئىكم لىرە كر دۆتەو. وەك خودا لە دلى نابم،
ئىرە دەبىتە مالى ئىمە، بۆيى هەندى شتم هىنايە ئىرە.
مريەم:

ئەدى نەترساوى بە سەرت دادەن؟
حەسەن:

ئىرە زۆر سەختە. لە پشت و تەنىشتەكانى رىي
سەر كەوتن نىە. تەنھا رىي خو غلور كرددنەو هى هەيە.
شوينىكى قايمە، لىرە كەسى دەتوانى شەرى لە شكرى
بكات.

مريه م:

وايه، ئه و ساله ي له شكري ئوسمانى شكا، شه پر كه
ليزه بوو.

حسه ن:

ئينگليزىش بى، ليزه ده شكى.

مريه م:

ده زانم، به لام من له ده سكيش و ناپاكان ده ترسم، به
داوته وه بكن.

مريه م:

خه مت نه بى، من ده زانم چى ده كه م.

نان ده خون. حسه ن سه رى به ده ريدا داده گرى. به فر
ليئاكات ه وه. ويده چى روژ ئاوابو بى. به فرى بهر ده رگا و
چار ده ورى راده مالى. سى چوار په له دار ده خاته
سو به كه وه و ده لى:

- مريه م، چاوت داخه.

+ بوچى، نيازى چيت هه يه؟

- تو داخه.

چاوی داخست. له کۆله پشته که ی خه ناوکه یی
دهرده هینی و له ملی دهکات و دهلی:

دهمیکه بۆ تۆم هه لگرتوو، ئه وه یان له وه جوانتره که
کاتی خۆی به زهرده دا بۆم ناردی.

مریهم گریانی دی و خۆ به ئامیزی داده دات و چاوی
ماچ دهکات. دهلی:

حه یف، من هیچم لایه بده می، دهمیکه سیویکم بۆت
میخه کریژ کردبوو، له بیرمچوو بیهینم.
حه سه ن:

من دوو سیویم به سه! تۆ هه موو دنیات داومه تی، تۆ
دنیای.

مریهم بزهی هاتی و سه ری داخست. گو تی:

وای بۆ زهرده گریام، ئه و پیناوه له پیناوی ئیمه
خوینی رژا.

حه سه ن:

خوینی ئه و سه گه و ئه وشۆی ئیمه ی له سه ر ناچی.
واز له وه بینه، له شه ویکی وا هه ر ده بی زاوا پاوه شانه
بداته بووکی.

له سهر لباد و بن جاجم بۆ يه كه م جار ده چنه ئاميزى
يه كتره وه و لهو شه وه به فراويه ههنگوينى رهش و زهر د
دهرژينه يه كتره وه.

+ حه سهن، حه سهن، هه سته.

- چى بووه؟

+ هه سته كه م به فر ده رگاي له سه رمان داخستين.

هه لده ستى و به ردى ده رگا لاده دات. ده بينى زورى
نه ماوه به فر ده رگا دابخات. به قوته بيلاه كه به فره كه
را ده مالى. به فر ليت كر دۆته وه.

دوو په له دار ده خاته ناو سو به كه وه و ده گه پر يته وه
با وه شى مريه م:

- چۆن هه سته كر د به فر ده رگاي گرتو وه، هه ناسه ت
ته نگ بوو؟

+ نا، خه ونم دى. لهو خه ونه، دايكم كه شي وه كه يشم
نايه ته وه بدير، گازي كر دم: كچم ئاگات له ده رگا بن.
به دهنگى وى وه ئاگاها تم.

حه سهن له وه تهى ئه شقيايه، كيرو وشكه خه وه كات. له
شير نهى خه وى نيوه به ئاگايه، كه چى ئه وشو له ئاميزى

مريه من دهلي تي بهرخی تير شيره، قول و شيرين
چو و بووه خوي. گوتيه مريه:

ئەشقیایا نابن وابن، چاویکی بخوي، دهبي چاویکی
وه ئاگایي.

مريه م دهلي:

له مه و دوا من ده بمه چاوه وه ئاگایه كهت.

هه وری به فراوی بهری ئاسمانی بهستی ههنگوین
بهرنادات. به فر داده کات و داده کات. به فر شه و به رۆژه وه
گریده دات. ئه و کوپ و کچه ته ریوه وا به و کتیه وه، له ناو
ئەشکهفتی گاوران، تو بلن ئەشکهفتی ئەوین. هیندهیان له
دهستدئ، ئاگر بکه نه وه، به فر بمالن، جار و باریش دهنگه
قهسپن، دهنگه میوژن، کهرتکه گوژی بخه نه زاریانه وه.
بو دهست به ئاو گه یاندنیش سه ری به ناو به فر دا بگرن.
حه سه ن داده مینی، مريه م ده زانی بیر له چی ده کاته وه،
دهست ده خاته سه ر شانی:

خه مت نه بی، به فر تا سه ر نابن. تا هه ینی رۆژی سه ر
و دهنگه میوژن ده خوین، ده ژیین و نامرین.

حه سه ن ده لي:

به فر چه ندئ ئەستووور بی، زریان دنیاش کاول بکات،
ریم لیناگیرئ. من ده چم و خواردن پهیدا ده کهم.

مريه م دهلى:

مه گهر ناپىنى دنيا چونه؟ چوونه دهري واته مردن،
واته نه گه پانه وه.

حه سهن:

تو ليتره بي، به ناو سه هؤلبه نداندا، به ناو ئاگردا برؤم،
هيچم به سهر نايى، ده گه ريمه وه.

مريه م:

تو به تهنيا به هيچ لايه كدا ناچى.

حه سهن:

له وه يان به قسه ت ناكه م.

مريه م:

ناچارى.

حه سهن:

تكايه ئه وه مه لى.

مريه م:

من له تو لاملترم، قسه یی بکه م، سه ریشم له سه ری
دانیم، ده یگه یه نمه سه ر. بۆیی ناتوانی به ته نیا ریی مردن
بگری.

حه سه ن:

من له ناو سه هۆلبه ندانیش بم، ئه وینی تو گهرم
ده کاته وه و نامرم:

مریه م:

وا دیاره هه ستت به ئه وینی من نه کردوه، منیش وه ک
تۆم.

حه سه ن:

من ئه گهر به ته نیا برۆم، ری ریی ژیا نه، به لام تو
بییت، دلنیا م ری ده رناکه یت و تیا ده چی.

به هه له چووی، ئیدی من قسه ی خۆم کرد، تۆش بیخه
به ر دلی خۆت.

حه سه ن تیداما وه، سه رده هینی و ده بات، چ بریاریکی
پینادریت. ناوه ناوه دیته ده ری. ئاسمان روونابیته وه.
به فر دنیای گرتو وه. به فر یک ئه گهر چیدیش نه بارئ،
زه وی بایی وه رزی به فری گرتو وه و ره شنابیته وه.

تەواوئى لە خوارىي ئەشكەفتەوہ سەر ھەلدەبېرى، دەبىنى
ھىلانەى ھەلۇ رەشەدەچىتەوہ. لە بەر خۆوہ دەلنى:

تۆش وەك ئىمە شەپى بەفر دەكەيت.

لەو كاتە ھەلۇكەى دى، خۆى بە ھىلانەدا كورد. لە بەر
خۆوہ:

خۆزگەم بە خۆت، تۆ لە من ئازاترى، دەگەپىيت و
دىيتەوہ.

لە خۆوہ ئاھىكى ھاتەوہبەر، ھاتەوہ ژوورى و گوتى:
ھەلۇكە لە گەران نەكەوتوہ.

مريەم گوتى:

ئارام بگرە، ئىمەش بالمان دەكرىتەوہ، رىي فرىنى
ئىمەش دەبىتەوہ.

حەسەن:

دەترسم تا ھەنگىنى برسيتى برىستان لىبېرى. بال
ھەبى و نەبى، كەلكى ھىچ نەگرى.

مريەم:

دلم دەلنى برسيتى دەروستى ئىمە نايى.

حەسەن:

تۆ برسیتیت نه دیوه، له ناوهوه هییدی هییدی دهتخوات،
هیئنده دهزانی له پهلوپۆ کهوتوویت و شنگ و تینی گرتنی
کیسه لیکت تیدا نامینی.

مریه م:

تۆ برسیتی له وه رنگهت دیتووه؟

حه سه ن:

نهمدیتووه، بیستوومه. لی وا بروات، رنگی بیینین.

مریه م:

بیری لی مه که وه، ناییینین.

حه سه ن:

خودابکه م قسه ی تۆ ده رچی.

مریه م:

ده رده چی، ترسی ناوی، هاکا دیتت له بالماندا، له
دیار ئاگردان و نان نیشتیینه وه.

له گه ل هه لدا نه وهی هه ر لاپه په یه کی پیری گیرانه وه، له شوینی خوت توتکه ناگریت. بال دهگریت و هه لده فریت. جی جی له شوینی داستانه که دهنیشیه وه. له گورستانه وه بو گردی خوین، له ویوه بو گوندی ههنگه وان، دهگه یشتی وه مریه م، دهگه پرایته وه و دسووراپته وه سهر تاته به ردی دیدار. سه ریکت له به ردی زنه ددها، له به ست ده په رپته وه و به باسکی ئه شکه فتی ئه وین و هیلانه ی هه لودا هه لده زنایت.

ئهورو خولیا ی دیتنی باکیش و دووکه لکیشی سو به شکاوه که ت که و ته سهر. پیشتر به خه یالندا نه هاتبو و بیانینی وه، چوویت. باکیش ه که ت دیته وه، پرېوته وه. سه رکه وتیت، به شوینی دووکه لکیش نه که وتیه وه. له ناو ئه شکه فتی شوینه که ی دیاره، ئه ویش پرېوته وه. به شوین پارچه به ردی دهرگای سو به و دهرگای ئه شکه فتدا گه رایت، هیچت بهر چاو نه که وت. به وه نیگه رانی دایگریت. هه ستت به بزربوونکی قوول کرد، بزربوونی له شیوه ی ئه و چهند وشه یه ی له لاپه په یه کی داستانه که

رەشبوونەتەوہ و ناخویندرینەوہ. وەک بزربوونی ئەو
لاپەرہیە لیکراوہتەوہ، وەک بلیی کەسێ بە مەبەست
ئەوہی کردبێ و نہیویستبێ بەر چاوی کەس بکەوێ.
نەمانی سۆبە و دەرگای زارکی ئەشکەفت و پڕبوونەوہی
باکیش و دووکەلکیش، لە دیدی تووہ وشە و دیری
لەدەستچوو بوون و کەلینیان خستۆتە داستانی بەستی
ہەنگوینەوہ.

لە ناو ئەشکەفتی وینەکان یەک یەک دەرہەکەوتنەوہ.
نەویرایت پتر بمینیتەوہ. ھەستکرد ئەو وینانە رەنگبێ لە
خەیاالی خۆت بیانکیشیت و پیشانی خۆتیان بدەیتەوہ.
رەنگبێ تووشی ساویر بووبیت.

لۆژە لۆژ بەرہو بەستت شۆردەبوویتەوہ. دەنگی
پیاویک خەیاالی پساندیت. کەوتنە قسە و باس:

+ دەلێی لە ئەشکەفتی گاوران دینیتەوہ؟

- نا، لە ئەشکەفتی ئەوین.

+ ئەوین لەوێ؟

- تو سەربردەیی ھەسەن و مریەمت بیستووە؟

+ لە لاوکان بیستوومە، بابیشم منی بە ناوی ھەسەنی
ناو لاوکان ناودێرکردووە.

- له لاوک گهړئ، له ناو ئه و ئه شکهفته سوږبه یی
هه بووه له بهرد چیکرابی؟

+ ئه ها، مه به ست ئاگردانی شهیتانه.

- شهیتان ئاگری لیده کرده وه؟

+ ده گڼږنه وه له وهرزی به فر و باران شهیتان له وئ
ده مایه وه و به دهستی خوښی ئه و ئاگردانه ی چیکردووه.
به تیزه وه گوته:

کاکه، شهیتان خو ی زاده ی ئاگره، پټیستی به ئاگر و
گه رمبوونه وه نیه.

کابرا به سه رسورمانه وه:

نازانم له ئاگر چټیووه یان نا، به لام ده زانم که س نیه
پټیستی به ئاگر نه بی.

بزه یه کت بو ی کرد:

تو باوه رت به وه هیه، شهیتان له و ئه شکهفته
مایته وه؟

کابرا به پیکه نینه وه:

بلیم چی! خو ت ده زانی شهیتان له هه موو جیه ک
هیه.

گوت:

باشه، سهگ له شهیتان بهرده. تو سۆبه بهردینه کهت
دیوو؟

کابرا که من بیریکرده وه:

ئا، له میژه هیمان مووم لینه هاتبوو، روژیک که وتمه
دوای کارمیزیکی بریندار، خۆی به ئه شکهفته که دا کرد،
به دوایدا چووم، ئاگردانه که ی شهیتانم دیت.

گوت:

من بیستوومه ههر که سنی بچیته ناو ئه و ئه شکهفته،
زور ناژی.

کابرا:

وايه، من کاتن به دوای مامزه که دا چووم، ئه و گوته یه م
له بیرنه مابوو، ده نا نه ده چووم. به لام دوای ئه وه سی سه ر
بزنم کرده خیر تا خودا نه مکوژیت. دیاره خیره که جینی
خۆی گرت.

گوت:

ئه دی نازانی له که یه وه نه ماوه؟ کئ بردوو یه تی؟

کابرا:

له و سالانه‌ی دوايي دوو سنج عه‌جه‌م له و ديوه‌وه
هاتبوون و بردبوويان. بيستمه‌وه گوتبوويان: ئه و به‌رده
زور گرانبه‌هايه.

گوتت:

دلنيای عه‌جه‌م بوون؟

گوتی:

ئا، به زماني عه‌جه‌مان ده‌دوان.

پرسیت:

- كه‌س رتي لي نه‌گرتن؟

+ بوچی رتيان لي بگرن، ئاگرداني شه‌يتان كه‌لكي چي
هه‌يه؟

- دياره نه‌تانزانيبوو به‌ردتيكي به‌نرخه.

+ نا، به‌لام خه‌لك بشي‌انزانيا، رتيان لي نه‌ده‌گرتن.
زور كه‌س پتيان خوش بوو، ئاگرداني شه‌يتان نه‌ما.

- هه‌موو شتيكمان دزرا و...

+ گرنگ ئه‌وه‌يه ئايينه‌كه‌مان بمينيته‌وه و نه‌دزري.

- با وا بي، كاك حه‌سه‌ن.

مالاواييت له حهسهن كرد و له بهر خوټه وه گوتت: چ
دوور نيه منيش به ناوى حهسهنى مريه مه وه ناودير
كرايم!

له كاتى بهر يكه وتنه وه هه لؤ زه رده كهت دى، بهره و
هتيلانه كهى ده چۆوه. گه پرايته وه و چوو پته وه گژ پيرى
گنرانه وه.

به فر لیناکاته وه. ریبه ندان نابریته وه. حه سه ن له مریه م
ده پاریته وه:

ئه گهر منت خوشده وئی، بالم بکه وه. هه لۆ ئاسا ده فرم
و زوو ده گهریمه وه. تو باش منت نه ناسیوه، به فر به هه لۆ
بویری، به من ناویری.

مریه م ده لی:

ئه گهر له خۆم خوشترم نه ویستبای، ریتمه دای برۆی.
ئه وه به فره هی خۆ لیدان نیه.

حه سه ن:

ئه وه هه وره هی ئه وه نیه وا زوو هه لپیریگینی. ئه وه
به فره به م زووانه ناتویته وه، رهش نابیتته وه. بوچی له
برسا بمرین، ئاخر خه لک چیم پیده لاین؟ ئه گهر بزنان،
مریه م له برسا کوشتوو و ریی پهیدا کردنی تیکه ناننیکم
نه دۆزیوه ته وه.

مریه م:

به من بلی ئه گهر مردن بینه پیشی، چه زده که ی هر
یه که مان له شوینی و دوور له یه کتر بمرین، یان له
ئامیزی یه کتر؟

حه سه ن:

باسی مردنی خۆت مه که، به لام چه زده که م له ئامیزی
تۆ بمرم.

مریه م:

که واته به ته نیا مه رۆ، چونکی دلنیام له به فردا
ره قده بیه وه و ناتبینمه وه. منیش دوا ی تۆ لیره به ته نیا
سه ر ده نیه مه وه.

حه سه ن:

مریه م وا مه که، من له پیناوی تۆ با ببه ریویه کی
که رۆک نه ک شیریکی نووستوو.

مریه م:

شیری من ده بیت بزانی که ی ده خه وی و که ی
ده گه ری. رۆزی که پان نیه.

حه سه ن:

ئاخر...

مريه م:

چيدى له سهري مهرو، يان پينكه وه دهروين و له ناو
به فرئ له ئاميزى به كتر گيان دهسپيرين، يان ليره،
چاوه رپى به زه يى خودا ده كه ين. هيشتا چند ده نكه ميوز
و قه سپيكي شمان ماوه.

حه سه ن:

كيژئ، من خه مى تومه. سه د ساليش نه بخوم و نه
بخومه وه، ته نها ماچى ليوى توم هه بن، ده ژيم.

مريه م:

خه مى منت نه بن، منيش به ماچ ده ژيم.

حه سه ن:

وايه، به لام...

مريه م:

هيچ به لامىكى ناوى، وا مه كه ئه و ئه وينه ي بهر له
حه فت سال له پايزى چروى كرد، له ناو به فردا...

حه سه ن:

ته واو چيدى مه لئ، به لام له بيرت بن، ئه وينى من بو تو
حه فت نا، نو ساله.

دهخزینه ئامیزی یه کتر، له شیوهی لاولاو تیکده ئالین.
دهکه ونه خهوی قووله وه. مریه م خهون دهبینی. له و
خهونه مندالی که تازه سه ر پئ که وتوو، له سه ر ده رگا
راوه ستاوه و له سه ر ما هه لده له رزی. گریانی منداله که
وه ناگای ده هینی.

هه سته دکات که سیک له به ر ده م زارکی ئه شکه فتییه،
به نه رمی:

حه سه ن، هه سته، که سئ، شتی له پیش ده رگایه.

حه سه ن قیتده بیته وه. ده سته ده داته تهنه که ی.
هه سته ده گری:

هه بی نه بی خهونت دیوه، به م به فره شه ی تانیش ناگاته
ئیره.

به ئه سپایی به رده که لاده دات، وای چ ده بینی! ده لیته
مریه م:

بروانه چ میوانیکی نازدار هاتوو.

میوان بی فرموو کردن خوی به ژوریدا دهکات، مریه م
چاروی زه قده بیته وه و ده چه په سی و زمانی ده گیری.

میوان کارمازیکی چاو که ژالی گه ردن به خاله.

مريه م درهنگ زمانى دهبيته وه و ديته وه سه رخؤ.
دهست به مى مامزدا دههينى و دهلى:

گيانه كه م، تو مندالى ناو خهونه كه بووى!
حه سه ن:

ئيتسا دهچم ئاليكى بو دههينم.

مريه م به سه رسورمانه وه:

ئاليك! مه گهر به فرى بو بهينى.

حه سه ن:

له ناو داره كان پووشى كورتان زوره، نه رمه، له گيا
نه رمتر.

به باوه شى پووشه وه ده گه ريته وه. مامز ده كه ويته
سه رى و وهك حه لوا لوولى ده دا. هه ر له و مه نجه له ي
خويان به فريان تيدا ده تونده وه و ده يانخوارده وه، ئاوى
له پيش داده نى. چوربېرى ده كات. مامز به چاوه
گه شه كانى سه رى هه ردووكيان ده كات. له زاربه وه
دهنگيك هات، كه سى له زمانى تيگه يشتبا، سوپاسى لى
ده خوينده وه.

مامزى سەرمابردەلە بوو پشیلەى ديار ئاگردان.
مريەم خستیه ئاميزيه وه و له سۆبهكهى نزيككرده وه و
دهست و پىي گهرمه كرده وه.

حهسەن له بهر خۆوه:

كاتى هاتووه، ناچارم.

چه قۆى دهرهينا، دهستى دهله رزى. مامز وهك بلىنى
ههستى كرديى رۆژى هاتووه، سى چوار دلۆپه فرميسكى
درشتى داباراند. تيگه يى چ چاره ي نيه، ناچار چاوى
داخست و خۆى رادهستى چاره نووس كرد. مريەم به
سهر سوپمانه وه:

ئوه نيازى چيت ههيه؟!

حهسەن:

زۆر له دلّم گرانه، لى ناچارم.

مريەم:

ناين، ئوه كارى نه كرده يه.

حهسەن:

ديارىي خودايه. خۆت ده زانى هه ر گيانله به رى چه قۆى
له سه ر بى، بۆ مرؤف ره وايه. خودا به گوناح ناينووسى.

مريهم:

له ديارى و گوناح گه پړئ، من چه قوم له سهر بئ، نه و
مامزه له سهرى نيه.

له و ساته مامزه كه چاوى كرده وه و له چه قوى روانى.
مريهم به گهرووى پر هه نسكه وه:

تو ده توانى مندالى ناو خه ونه كه م سهر برې!

حه سهن:

له دلّوه هه ست به نيگه رانى ده كه م، به لام ناچارين.

مريهم:

كوپه، تو له چاوى بروانه، له چاوى منه وه له چاوى
وى بروانه.

حه سهن وردتر له چاوى مامز وردبووه. نيگاي له
سهر چاوى مامزه وه گواسته وه سهر چاوى مريهم، له
چاوى مريهم وه بو چاوى مامز، چاوه كان به شيويه ي
تيكه لاوى يه كتر بوون، بوى جيانه ده كرايه وه، كاميان هي
مريهمن، كاميان هي مامزن. له پر له رزى هاتى، ده سستى
شل بوو، چه قو كه وت. هه ردووك ويكرا ناميزيان به
مامزدا كرد. مامز به ويته ي مندالتيكى ترسناو خوى به
ناميزيانه وه نووسانديبوو، به توندى هه ناسه ي دها.

حهسهن ماچٲٲكى چاوى مريهمى كرد و گوتى:

تهواو، مامز چه قوئى له سهر نيه.

مريهم:

مامز كه سينكه له ئيمه، مندالٲٲكى جوانكيله يه.

حهسهن:

نوبه ره مان ئه گهر كچ بوو، ناوى ده نئين مامز.

مريهم:

ئه گهر كور بوو، با هه لو بئ.

حهسهن:

حه زده كه م هه لو كه رهش بئ.

مريهم:

به دلى من بئ، زهر د بئ جوانه.

حهسهن:

با رهش بئ، به لام له بهر دلى تو، كه من له زهر ديشى

تيدا بئ. به لام كچه كه هه ر ده بئ رهش بئ و كتومت له

دايكي بچئ.

مريه م چه قوکه هه لده گريته وه و ده يخاته بن لباده که وه
و له چاوی مامز ده يشاريته وه.

مامزه که ويده چي ترسي چه قو له به فر پتر سه رمای
کردين، له ناگره که نزیکه که ويته وه. مريه م، ده لي:
بف، چه چته ده سووتی.

مامز تيگهي، که من کشايه دواوه.

مامز و مريه م هوگري يه کتر ده بن، له دايک و ساوا
ده چن. پووشي بو قرچوبر ده کات و بوی راده گريت. زور
جار ده يه ينيته سه ر جيته که ي و لچکی جاجمه که ي پيدا
ده دات. مامز بون به سينگ و مه مکی مريه مه وه ده کات.
مامز ترسي له هسه نيش ده شکی، ناوه ناوه ده چي سه ر
به رانی ده کات.

شه و ده برپيته وه، روژ دي و ده برپيته وه، به فر نابريته وه
و نابريته وه. به و چهند شه و و روژه بايي چل زستان
به فری تیکرد.

له پر مريه م دلی تفهنگ ده خوازی. چه زده کات فيری
ته قه کردن و نيشانشکيني بي. هسه نيش به پنيوستی
ده زانی، ده لي:

ئيستا توش وهک من ئه شقیای، ئه شقیای ئه گهر
نيشانشکين نه بن، چه فته يی ناژی.

فیزی سوارکردن و چاو له سهر سیره و
هه ناسه پراگرتنی دهکات. دینه دهری و دوو فیشهک به
به فره وه دهنی، که له خوار زارکی ئه شکهفتی هیندهی
لادیواری هه لدراره ته وه، مریه م ترسی له تفهنگ ده شکن،
دوای دوو فیشهکه که مستی له سینگی خوی ده دات:

چیمان کرد! تو بلنی ئاوایی گویی لی نه بووبی.

حه سه ن پیده که نی:

به و به فر و زریانه مه تره لوزیش بته قینی، دهنگی ناروا.

مریه م ده لی:

فیشه که مان ده بری، ده نا چه زده که م روژی فیشه کی
بهاویژم.

حه سه ن:

روژی سی فیشهک بو تو، له و بنگه وه ره، بایی
له شکرئ فیشه کم شار دۆته وه. زوره، به فر بنی بی،
فیشهک بنی نایه. تفهنگیکم له شوینی شار دۆته وه، لی ره وه
دووره، ده نا بو تم ده هی نا. دهی با سه رمات نه بی، برۆ
ژوری. من هه ندی دار و پووش ده هی تم.

مریه م:

با ئەو سەرما و سۆلە بېرىتەو، خۆشم لەسەر دانابن،
فېشەكئى بە سەرى كوشتەى ليرەو دەنيم.

حەسەن:

تو دەستت دەچیتئ چ پياوئ بكوژئ؟

مريەم:

ئەو پياو نيه، درندهيه.

لە گەرانهو لە بەر دەم زاركى ئەشكەفتئ تەپەيئ هات.
ديتى كەوئكە هەموو گيانى خوئنه، لە سەر گياندانه. خيرا
ملى هەلكيتشا. سەرى هەلبېرى، دەنگى بالئ هەلۆ هات.
گازى مريەمى كرد:

ديارىي هەلۆش وەرناگرئ؟

مريەم كەوى دى حەپەسا، حەسەن گوئى:

باوەرېكە، من راوم نەكردوو، هەلۆ هينئاي.

مريەم:

باوەرېدەكەم، شەوئ دى خەونىكى لەو شىوہيەم دى.

كەويان چاگرد و خستيانە ناو مەنجەلەو و پشكۆرى
گەشيان لە سۆبە دەرھينا و خستيانە سەرى. مريەم
گوئى:

خۆزى تۆزى خويش هەبا.

حەسەن:

خوئ هەيه، له يەكى له دەلاقەكان هەبوو.

مريەم هەستا، پريسكەيهكى گچكەى ديتەوه، هەر
هيندەى مستى دەبوو، خوئى تندا بوو. يەك دوو پتى
تيکرد. هەر يەكە و بال و رانيكيان خوارد. چەلاويان
فرکرد. سينگ و مل و سيقەتۆره و ئەوانەيان هيشتەوه.

حەسەن گوتى:

دەبوو زووتر بزەنم هەلۆ بى نيچير نابى. رۆژانە كە
دەفري شتى لەگەل خۆى دەهينيتەوه. دەبى لەمەودوا
بەشمان بدات.

مريەم دەلى:

تۆ چ دەلى، دەبى لى بەربووبيتەوه، يان بۆى
بەردايينهوه؟

حەسەن:

هەلۆ هۆشى لە كوئ بوو!

مريەم:

دلى من وا نالى.

حەسەن:

ئەدى چى دەلى؟

مريەم:

نازانم، بەلام رازىك لەو دا هەيە.

حەسەن:

دوور نىە.

رۆژى دوايى ديسان بالدارىك كەوتە پىش زاركى
ئەشكەفتى. لە كەو گەرەتر بوو، لە پۆر دەچوو. وەھا لە
خوین گەوزىبوو نەدەناسرايەو. پىدەچوو تازە مردار
بوويىتەو. حەسەن هەليگرتهو و سەرى ليكردهو. خىرا
پەر و تووكى ليكردهو، مرداربوونەو كەى لە مريەم
شاردەو. هاوارىكرد:

مريەم گيان، وا ديارە رۆزيمان لە چنگ و دەندووكى
هەلۆيە.

مريەم گوتى:

ئەو خوداي مامزەكەيە بە هەلۆدا بۆمان دەنيرى.
ورىابە، مامز چەقۆكە نەبينى.

حەسەن:

به مامزه که بلی: چه قو له ملی خۆم بسووم، له ملی
وی ناسووم.

روژی سئیه مریه م هه لۆکه ی دی به نیچیری که وه
خۆی کرد به هیلانه دا. چاوه پڕی بوو نیچیری بو
به ردا ته وه، به رینه دایه وه. گازی هه سه نی کرد:

وه ره ده ری، وا دیاره هه لۆ من نانا سئ، نیچیری
نه دامی.

هه سه ن:

ره نگیی بۆی کردینه روژی نا روژی.

مریه م:

راست بلی، ده داییی یان لیت ده ستاند؟

هه سه ن:

به چاوی تو، چۆنم گوت، به و شینوه بوو.

هه سه ن گوزوگۆم به وینه ی پلینگ هه لگه را. به فری
شکاند و گه یشته بهر ده م هیلانه. سووکه شه پریکی له گه ل
هه لۆ کرد و به نیچیره وه هاته وه. گوتی:

مریه م:

هه‌لۆ مامز نیه، له بن به‌فریش راوی خۆی ده‌کات،
بۆیه نه‌لێی به‌شی ئه‌و ده‌خۆین.

مریهم:

نا، وا نالێم، وا دیاره‌ خودا وای نووسییوه، نانمان له
ده‌ستی هه‌لۆ بی.

ئیدی له‌و سی و یه‌ک شه‌وه‌ی ئه‌شکه‌فتی ئه‌وین،
چوارده‌ رۆژیان به‌ هۆی هه‌لۆوه‌ ده‌ژین. جا به‌ خواستی
خۆی نیچیری بۆ به‌ردابنه‌وه، یان به‌ زۆر لییان سه‌ندبین.
مامزه‌کەش به‌ پووشه‌نه‌رمه‌ی هه‌سه‌ن.

دوو ئه‌ویندار نه‌خشه‌ی دوا‌ی ره‌ش‌بوونه‌ی به‌فر
ده‌کێشن. هه‌سه‌ن ده‌لێ:

ده‌تبه‌مه‌ شویتنی له‌ خۆم زیاتر که‌س ده‌ستی نه‌تگاتی،
هه‌لۆش نه‌تگاتی.

مریهم:

هه‌ر کوی ده‌لێی دیم، به‌ مه‌رجی هه‌میشه‌ له‌ ته‌کم بی.

هه‌سه‌ن به‌ پێکه‌نینه‌وه

واته‌ له‌ ئه‌شقیایی بکه‌وم و...

مریهم به‌ نیگه‌رانیه‌وه:

نا، دەبىنە جووتە ئەشقىيا، من دەبمە يەكەم ژنە
ئەشقىيائى بەستى ھەنگوين.

حەسەن بە خەمبارىيەوہ:

ئەشقىيائى ھىندە سانا نيە، زەحمەتە بە تۆ...

مريەم لە دلەوہ:

وام دەبىنى؟ رادىم، تۆ تفەنگىكم بۆ پەيداكە، ھەينى
دەبىنى.

حەسەن لە دلەوہ:

من ھەر وام دەزانى، تۆ لە جوانى و شيرىنى و ناسكى
و شىلك و تەنكى لە دنيائى تاكى. چ بزانم لە شىسنگ و
تىنىش ھىچت لە من كەمتر نيە. رۆيىنى ناو بەفرت
سەلماندى بەرگەى ئەشقىيائىش دەگرى.

مريەم:

ئەگەر واىە، بۆچى دوودلى؟

حەسەن بە سۆزەوہ:

بەلام ئەدى لە كاتى دووگيانى؟ دەزانى خەونم دى تۆ
دووگيان بووى.

مريەم بە نازەوہ:

ههینن دهچمه ئه و شویننه ی تو دهیلیتی.

چهند روژئی بهر له وهی دنیا بن ئاو بکهوئ، حهسهن کاتی دهستی به سیننه ی مریه مدا دهگیرا، له پر سهری په نجهکانی وهک برووسکه لیدابن وابوو. راجلهکی، له جیی خوی وشکبوو. دهستی کیشایه وه و بن دهنگ ما. مریه م ههستیگرد شتی ههیه. دهستی له سیننه ی خوی گیرا. ئه و شویننه ی دیته وه که په نجهکانی حهسهنی ته زاندهبوو، ئه ویش تهزی. به سهر خوی نههینا. نه له و قسه، نه له م قسه، وهک بلینی هیچ له گورپی نهبن، بهردیکیان له سهر دانا.

روژئی بهر له وهی دنیا بن ئاو بکهوئ، ئاسمان دایکرده گزگزهک. دلایان به وه خووش بوو، هیچ نهبن به فر کهمی دهتوینته وه و له کهمی دههات.

تا ئه و بهر به یانه دنیا زور کپ بوو. کپیهکی سام لینیشتوو. هیند کپ وهک ئه وهی گیانی له بهردا نه مابن. هئ له مریه م و حهسهن و مامز و ههلق جووله له هیچ شتیکه وه نه بوو. دنیا ته واو هه ناسه ی لئ برابوو. کزه بایه کیشی نه دههات، ته نها به فر و به فر و به فر.

مریه م حهسهنی وه ئاگا هینا. ئه و کوره ئه شقیایه که به دهنگی پتی پشیله وه ئاگا دههات، له وه ته ی له باوه شی مریه م دهخه وئ، خهوی گران بووه:

ههسته، ههسته، ههسته، دنيا وا ويران دهبن.

دهرگا كه مي لادهدن، هاشوهوش و خورهخوريكه
گوي كاس دهكات. چ بارانيكه، ئاسمان كوني تيبوه و
وهك بلني دهرياي ليتوه ههلبري. وهك چون چ زستاني
وينهي ئه و زستانه بهفري واي نهديبوو، باراني له و
شيوهشي نهديوه. كارمامزهكesh ترسي لي نيشت و
لهگهل ئهوان كهوته هاتوچو.

مهترسي ئاو هاتنهژوري ههيه. ههسته ماشهماكهي به
سه ر خوي دادا و قوته بيلهكههي دهستدابين و گوتي:

ترست نهبي، چارهي دهكهه.

چوهه دهري و له بهفري ههلدراوه جوگهيهكي به سه ر
ههلديرهكهدا كردهوه. شهستهباران ئه و روزه ليتينهكردهوه.
وهك ئهوهي زهوي بن دهريا كهوتبي، وا بوو. له شه و
روژيكدان ئه و شاخ و باسك و تهلان و دولانه كهويه
بهفريكيان پتوه نهما. ئه و ئاقاره له سپيتيهوه گورا بو
سوري و رهشي و خولهميشي. هه رهنگيكت دهويست
ههبوو، سپي نهبي. ئاسمان پهله ههوريكي پتوه نهما.
شين شين، سوخمهكههي مريم دهليني تيلميكه و له و
براهه. بايهكي سارد ههليكردوه. كهس له چاههپري باي
وا نهبوو. شهوهكههي ئاسمان يهكپارچه بووه ئهستيره.

مانگ هیئند نهوی بوو، له گڼ بوو له بهردهم زارکی
ئەشکهفتی ئەوین بنیشتیهوه.

مریهم ده‌لئ:

ئەو زستانه به زستان ناچئ، ویده چئ شتیکی له چاو
بئ.

حه‌سه‌ن:

له چاوی بوو، ئەوه نیه من و توی پیکگه‌یاند.

مریهم:

خوابکه‌م هەر ئەوه بئ، شتی خراپ له‌گه‌ل خوی
نه‌هینئ.

حه‌سه‌ن:

د‌لت هه‌زاره نه‌کات، بئیر له شتی خراپ مه‌که‌وه.

ئ‌یستا قسه له ر‌و‌یشتن ده‌که‌ن. به‌ره‌و کوی سه‌ری
خ‌ویان هه‌لب‌گرن. د‌لی مریهم ر‌و‌ژه‌ه‌لات ده‌خ‌وازی،
حه‌سه‌نیش ر‌و‌ژاوا، ناگه‌نه یه‌ک. هه‌رچه‌نده هه‌سه‌ن ر‌یک
و راست ه‌ۆکاره‌که نالئ، به‌لام مریهم تیده‌گات. چه‌ندی
ده‌کات و ده‌کو‌وشئ، که‌لکی نابئ و هه‌سه‌ن سووره له
سه‌ر ر‌و‌ژاوا، ده‌لئ:

مریهم، له‌وه‌یان به قسه‌ت ناکه‌م.

مريه م ناچار ملده دات.

به ره وهی خو خربکه نه وه، ده یانه وی مامزه که
به ریبکه ن. مريه م رووی تیده کات:

برو چاوکه ژاله که م، ئومیده وارم له ته مه نت تووشی
چه قو و گورگ نه بی.

حه سه نیش پییده لی:

زوو بگوه گه له، چاو له من مه که، نه وهی ئاوگه له بی،
گورگانخواردوو ده بی.

ئامیزی مالوایی به مامزدا ده که ن. ده رگا ده که نه وه و
پیش خو یان ده دن. مامز به نابه دلی ده چیته ده ری. بایی
هورژم دینی، هیند سارده، به رد شه قار شه قار ده کات.
که می ده روا، ئاورپان لیده داته وه، به تاو ده گه ریته وه و
خوی به نه شکه فتا ده کاته وه.

مريه م ده لی:

وا باشه ئیمه ش بمینینه وه، له و سه هۆلبنه دانه ری
ده رناکه ی و تیا ده چین.

حه سه ن:

قسه یتی، ده مینینه وه.

هه لۆ به نیچیریکه وه گه رایه وه. حه سه ن خۆی گه یانده
هیلانه که ی. لینی وه رگرت و گوتی:

ئه وه یان بو ئیمه، برۆ یه کی تر بو خۆت راوبکه.

هه لۆ تیگه یی، له شه قه ی بالی دا، ئه وانیش هاتنه وه ناو
ئه شه که فتی.

ئاسمان سایه قه و زه وی شه خته و زوقم. ویده چی
ئه وه ش ته مه نی به فره که ی هه بی و وا زوو نه بریته وه.
چیشتانى حه سه ن ده لئى:

ریوبان به ستوو یه تی، لئى ناتوانین زیتر بمینینه وه،
ناچارین برۆین.

مریه میش دیته رایى.

ئه و دارودرپه ی له ناو ئه شه که فته، خپری ده که نه وه و
ده بیبه نه وه بنگه وه رپه که و جوان دایده پۆشنه وه. خۆله میشی
سۆبه که ده رده دن. شویتنه واریکی ئاوه دانى له و ناوه
ناهیئن.

حه سه ن له لباده که دوو پارچه ده برئى.

+ بو چیته؟

- له پئی ئه سپه که ی هه لده کیشم، با هه لئه خلیسکى.

+ ئه سپى چى!

- ئەسپەشى لە خواری چاوەریمان دەکات.

+ کئی هیناویەتی؟

- کەس، جاری لەو ه گەڕی.

+ تۆ نەتهینابی.

حەسەن وەلامناداتەو، مریەم سەردەهینی و دەبات،
سەردەری لیدەرناکات. تۆ بلێی بە دزی ئەو ه خوی
گەیاندیته ئاوی؟ نابێ، ئەو ه نابێ. من هیندە کاتە
خەوتبم و ئاگام لە چوون و هاتنەو ه نەبووبی؟!

درهنگە و کاتی پرسیار و مشتومر نیە. مریەم
تیلماسکی لە کەلانگۆچکی خوی و پژدینی حەسەن
دەبرێ، لە ملی مامزی گریدەدات. حەسەن دەپرسی:

- مەبەست لەو ه چیه؟

+ مامز یادگاریمان دەپاریزی.

حەسەن سەر بۆ بازەکە هەلدەبرێ و دەلی:

چیدی بەشی تۆ ناخوین، بە گیان قەرداری تۆم، سەد
سال بژیت و نەو هت بۆ هەتایە نەبریتەو ه.

تا لە لێژاییە سەختەکە هاتنە خوارەو، حەسەن بە
قۆنداخە تەفەنگ، جی پیتی خۆش دەکرد. مریەمیش پیتی لە

جی پی پتی وی دادەنا. تا سواری ئەسپەكەش بوون، مامز
بە دوايانەوہ بوو.

ئەسپەشئى چى گەياندىە ئەوئ؟ رازىكى گەورەيە،
مريەم ھەر ھىندەى منى لىدەزانى. ھەسەنىش نەيدەگۆ،
چەندى لىم دەپرسى قسەى بە لايەكىديدا دەبرد.

گوټى:

+ لەوہ گەپئ، ئەسپ چۆن گەيشتە ئەوئ، تۆ ئەسپەكە
ببەوہ ئاوايى، ئىمە ئىدى ئەسپمان ناوئ.

- بەلام تۆ بە منت نەگۆت، نيازى كوټان ھەيە؟

+ برا، بەينى خۇمان بئ، مريەم گريپەكى لە سىنگى
ھاتووە، زۆر لىي دەترسم. دەبئ بيگەيەنمە شار و
پيشانى دختۆرى بەم.

- خۆتان دەخەنە مەترسيەوہ.

+ نا، دەزانم چى دەكەم، تۆ خەمى ئىمەت نەبئ.

- بچنە ھەر كوئ، ھەر كئ بتانينئ، لە رىي مريەمەوہ
دەتانناسيتتەوہ.

+ چارەى دەكەين.

- له شار چاره‌ی هه‌یه، پێچه‌یی به‌ سه‌ر خۆیدا ده‌دا و ته‌واو. ئه‌دی تا ده‌گه‌یه‌ شار، پێچه‌ی پێدا ده‌ی ئه‌و لا له‌م لا خرا‌تر.

به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گو‌تی:

ده‌م و چاوی له‌ ئا‌رد وه‌رده‌دا.

گو‌تم:

کا‌تی گا‌له‌ نیه‌، پیاوی چاک به‌، خۆ له‌و رێیه‌ نه‌ده‌ن.

گو‌تی:

تو ترست نه‌بی، رێی وا ده‌بینمه‌وه‌، هێ له‌ دۆستان که‌س نامانینێ. خوا بکه‌م نه‌خۆشیه‌که‌ی مریه‌م شتیکی وا نه‌بی‌ت، هه‌ر چه‌ند رۆژیکه‌، له‌ به‌ستی هه‌نگوین، له‌ ئاقاری هیلانه‌ی هه‌لۆیه‌ک‌تر ده‌بینینه‌وه‌.

گو‌تم:

ده‌زانم چه‌ند لاملی، به‌لام تکاده‌که‌م له‌وه‌یان مه‌یده‌ لاملی.

گو‌تی:

د‌لنیا نه‌بم، ریمان بێ کیشه‌یه‌، له‌ به‌ر خۆشم نه‌بم، له‌به‌ر مریه‌م خۆمی لێ ناده‌م.

زۆرم له گه‌ل هه‌ولدا كه ئه‌و نه‌چیتته شار، من مریه‌م
ده‌به‌م، نه‌هاته رایین. گواره‌که‌ی دایکیم دایئ و گوتم:

به ده‌ستی خۆت بیدئ.

گوتی:

به دایکم بلئ:

خه‌می من و بووکه‌که‌ی نه‌بین.

به‌ر له‌ مالاوایی تیمکرده‌وه و گوتم:

حه‌سه‌ن، ئه‌سپه‌که‌ له‌ سه‌ر دلم ده‌بیتته گری، تۆ سه‌ری
مریه‌م، پیمبلی.

گوتی:

ناهیلیم ببیتته گری، به‌لام به‌که‌سی نه‌لیئ.

رازه‌که‌ی به‌ گۆرئ وه‌رکرد:

دوای نیشته‌وه‌ی لافاو، به‌ر له‌ به‌ستنی زه‌وی،

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

له هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی پیری گێرانه‌وه، هه‌ر که‌په‌تی ده‌گه‌یشه‌یه لاپه‌ره‌ی له‌ده‌ستچوو، وه‌ک ئه‌وه بوو هه‌موو داستانه‌که‌ت له‌ده‌ستچوو‌بێ. زۆر جار ده‌هاته سه‌رت واز له‌ چاپکردنی به‌ینیت و هه‌ر له‌ ده‌فته‌ره‌که و دوور له‌ چاوان به‌یه‌لیته‌وه. وای بۆ ده‌چیت داستان به‌بی لاپه‌ره‌ی رازی ئه‌سه‌په‌شی، چێژی داستانی تیدا نامینی و ناچیته‌ به‌ر دلان، مینا سه‌ربرده‌یه‌کی ئاسایی ده‌مینیته‌وه.

ده‌گه‌ریت، ده‌پرسیت، ئی ئه‌وه خواجه که‌سی شتی له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ بزانی. که‌سی له‌ پال سه‌سه‌ن و مریه‌م و هه‌لوی زه‌رد و مامزی چاو که‌ژال، ناوی ئه‌سه‌په‌شیش به‌ینی. نیه، که‌س ناوی وی نه‌بیس‌توو. هه‌موو لاوکه‌کان بۆ خۆت لیده‌ده‌یته‌وه، ئی، ئه‌سه‌په‌که‌ش که‌وتبیته‌ به‌ندیکه‌وه، نیه.

له‌ خه‌ویکدا خه‌ونت به‌ په‌ری په‌ریوه‌وه بینی. له‌وه‌ خه‌ونه‌دا ریت که‌وته ئه‌وه که‌لاوه‌یه‌ی که‌ پیری گێرانه‌وه‌ت

تیدا دۆزیبووه وه. خشت و خۆلت هه لده دایه وه. له پر له
کونیکه وه، په ږی په ږیو گازی کردیت:

زوو بمگه یی، مشک پیته کانم ده خوات.

هر له و خه ونه دا به دوا ی گیزه لوو که راتده کرد. په ږه
کاخه زئی له و کاخه زانه ی به ئاسمان که وتبون،
هاواری کرد:

بمگره وه، با ده مسرپتته وه.

وه ئاگادیتته وه، به هه ناسه ی سارده وه، پیری گیزانه وه
هه لده دیتته وه و ده چیه سه ر په ږی دوا ی په ږی په ږیو.

نویژیان جلەوی ئەسپی پر رازم راکیشا و بەرەو دیتی
 مریەم ھەببەم لیکرد. ھەموو دەزانن ئەسپ رەوھانیکە
 وینەیی ناییتەوہ. چەندی کردم بۆم کەمۆ نەبوو. نەبەیتشت
 پیم بە سەر پشستی بکەوئ. لەو رۆژەوہ، لەو رازەوہ
 ئەسپەشئی لە دیدی منەوہ لە دولدول و رەخش و شەویدیز
 و ھەدبان سەرتر چوو. لە دیدی منەوہ بووہ ئەسپی ناو
 ئەفسانان.

ریم دانە رۆژیک لە خۆم دوورخستەوہ. دەبوو وا
 بکەم، ترسام کوشتەیی لیرە گومان لە ئەسپ بکات.
 شوینپی ھەلگرت و بگاتە سەرە داوئ. بەرە بەری رۆژاوا،
 رۆژ ھیتشتا بالئیکی مابوو، لە خوار ئاواپی، لە نزیک گۆری
 بە ئاوداچووی زەرەدە، بە سەر شەختە لە بەست
 پەربینەوہ. لەوئ ناو لە پیکم لە پانایی نیکی دا و گوتم:

تۆ زوو بگەوہ ئاواپی. من دواپی دیمەوہ، با پیکەوہ
 نەمانبینن.

ئەسپ لە مەبەستم تیگەیی. بە چوارپەلە و بە پنی با
تیتەقاند. هەوریکى تیری هیتا. بە سەر ئاوایدا شۆرابەى
دا. ویدەچى بارانیکى زۆرى پتوہ بى. پىم هەلینا، لە
تاریکی و دوور لە چاوان خۆم بە ئاوایدا کرد. من
گومانم لە سەر نەبوو، چاوی کەسم لە سەر نەبوو. بە
حەفتە و دوو حەفتە دیار نەبام، کەس پرسىاری
لینەدەکردم. چونکى ماوہیەکی زۆر بوو، دابوومە
دوورەپەریزی و نەدەچوومە مالى کەس، نە کەس
سەردانى دەکردم. زۆر پتویستی نەکردبا، نەدەهاتمە
دەری. کەم کەس دەبیینیم. بەرایى ئەو دوورەپەریزیەشم
لە داخى مریەمەوہ سەریهەلدا. ئەو کاتەى زانیم خوشکی
شیریمە و زانیم گراوی حەسەنە، هەستی نامۆیى رۆژ
دواى رۆژ لە ناخم چەکەرەى دەکرد. دواتریش کە دایکم
گەیشتە ئەو دنیا، تاق و تەنیا مامەوہ. پتر لە خەلک
دوورکەوتمەوہ و هین لە مالى مریەم و حەسەن
هاموشۆی کەسم نەدەکرد.

لە ئەسپەکە دەترسام ئاشکرایان بکات. خواگیرى
شونینى هەلگرى و مالى هەنگەوان ببینیتەوہ. هەرچەند
حەسەن گوتى:

ئەگەر بشزانن لىترەین، تا ئەوان دەگەن، ئیمە
رۆیشتووین.

خوا کردی دایکرده بارانی، نهک هر شوینپی، شهخته
و بهسته له کیشی تواندوهه. تا درهنگانی شه و لینه کردهوه.
سهردانی دایکی هسه نم کرد. دیاربوو بۆرژابوو، به
دهنگی من وهئاگا هات. پرسى:

+ کورم، ئەوانت دى؟ گواره کهت دایى؟

- دیم، گواره که ئیستا به دهستی هسه ن له گوئی
مریه مه.

+ زۆر دهترسم، چهندی زوو بیانگه یی باشه.

- تو چی ده لئی! ئەوان جییان باشه.

+ دللى من وا نالى، پييانبلى رى خويان بگۆرن.

- چیه، خهونت دیوه؟

+ نا، دلّم تريواندوو یه تی.

+ دلّت هیچ نه کات، کورپه ئە شقیاکهت ده زانی چی
ده کات.

- دللى من وا نالى، هیزه، زوو بیانگه یی.

له وئوه چوومه مالى مریه م. بابی وهک ئەوه ی چاوه پریم
بکات:

+ وه ره کورم، بۆچی وا درهنگ که وتی؟

- لای ئوانم لى خوش داھاتبوو، دەستم لىيان
بەرنە دەبوو.

+ كورم، چاوت لىيان بى، دوژمىيان زۆرە، بە
دوایانە وەن.

- دەزانم، خەمت نەبى.

دەستى بۇ سووچىكى ئەستىرکەكە درىژ کرد:

ھۆ لەوئى چەند عانەيەك ھەيە، دوایوھى من رۆيشتم
بيگەيەنە دەستى مریەم.

گوتم:

تو بۇ كوئى دەچى؟

ھەناسەيەكى ساردى ھەلكىشا:

+ بۇ ئەو دنيا، من بەشم بەم دنيايەوہ نەما.

- تکايە قسەى وا مەكە، تو ھىشتا زۆرت بە بەرەوہ
ماوہ.

سەرى بادا و دوو سى جار كۆخى:

واز لە دلدانەوہ بەينە، گۆرەكەم با بکەوئتە تەك دايكى
مريەم، لای راستى.

ئەو شەھەرە لای بابی مریەم مامەو، لە تەنیشتی
خەوتم. تا خەو بردمییەو، بیرم لە کوشتەئە مریەم
دەکردەو. لە کوشتن و خوین دەکردەو. بە خەئال
مەشقی خەنچەر هەلکیشان و راوہشاندم دەکرد.
بیرمدەکردەو، یەکەم خەنچەر لە کوئی بدەم. دووہم جار
بە کوئیدا راکەم. کوشتنی وی ئاسان بو، بەلام تۆ بئینی
من هیندە زاخەم تئیدا بی بیکوژم؟

من و بابی مریەم بە یەکەوہ هەستاین. رەنگوڕوویکی
گەش، من چەند رەنگی مەرگم لئ نیشتبوو، ئەویش هەر
هیندە.

گوتم:

جاریکی دی باسی مالوایی و مردن مەکە.

کوئی:

ئیم نابییستییەو.

چیشتان بو، کوشتەئە مریەمم دیت بەرەو تەویلەئە
ئەسپەشئە دەچوو. لە سەر دەرگە گرتم و پیلما بادا. لئ
دارسام. ویستم خەنچەرەکەم هەلکیشم، دەستم لەرزی.
تئگەیشتم من پیاوی پیاوکوشتن نیم. بە سەریدا نەراندم:

چی ماوہ بیکەئە، هەردووکیان ت دەرخواری بەفر

نەدا؟

گوټی:

وازم لی بهینه، کارم بهوان نیه، یهک دوو قسهه له گهل
ئهسپه شنی هه یه.

گوټم:

بوهسته، له دهستم ده رناچی.

گوټی:

هینده له سهرم راوهسته، تا دوو قسهه له گهل
ئهسپه شنی دهکه م. دواپی چی دهکه ی، گهر دنت خوش و
ئاژاد بی.

که می ساردبوومه وه، دهستم شلبوو، بهرما. چوو
دهستی له ملی کرد، دهستی به بزیدا دهیتنا، ماچی
دهکرد، بونی دهکرد و دهکرووزایه وه:

وای بونی مریمت لیدئی، گیانه که م ئه وانت گه یانده
کوئی؟ جتیان گهرمه، سهرمایان نابیی؟

به کول دهگریا و له چوکی خوی ده دا:

من له خوم خوش نابم، چ گوناحیکی گهره م کرد، چ
ناپاکیه کم کرد، پاکنابمه وه. نه به بهفر، نه به ئاگر، به هیچ
پاکنابمه وه.

له ناو ئاخوڤه كه دانىشت و دهستى به ورته ورت كرد.
به شيوه يه ك دهدوا هيچى تينه ده گه يشتم. له پره هه ستايه وه
و به روڤكى گرتم:

بمكوڤه، پياوى چاك به بمكوڤه، نه گهر ده ته وئ
به هه شتت مسوگهر بئ، نووڤكى خه نجه ره كه ت له سه ر
دلّم راكه.

گوتم:

تازه به كوشتنى تو هيچ له هيچ ناگوڤئ.

گوته:

ده گوڤئ، برا ده گوڤئ، تو به هه شت و ده ستدينى.

گوتم:

ئه و به هه شته م ناوئ، له رئى خوئنى تو وه بيگه من.

گريا و خوئى به زه وى دادا، هه لمستانده وه و به زور
له ته ويله كه م هئنايه ده رئ و ره وانه ي مائيم كرده وه.

پشتى چهند روژئ بابى مريه م به دلئ دارمال له
كه سه ر و كوڤانه وه گيانى سپارد. راسپارده كه م به جيئه ئنا
و گه ياندمانه لاي ژنه كه ي و نزام خوئند كه مريه م
هه رگيز خه ونى له و شيوه يه نه بينئته وه. داىكى هه سه ن
هه سه نيشى مردبا، هه ر هئنده شيوه نى بوئ ده كرد. ژن

و کچی ئاوايی به کول ده گریان. قژیان ده رنیه وه و
سینگیان ده کوتا. به لام گریان پتر بۆ چه سه ن و مریه م
بوو. ئاخر هه موو پینانوابوو مردوون و بوونه ته خۆراکی
گورگ و چه قه لان.

کوشته ی مریه میس له یه که م رۆژی پرسه، نیشانه ی
شیتایه تی لئ ده رکه وت. که م به مال و ئاوايی ده که وته وه.
دیتبوویان شه و له ئەشکه فتی ئەوین ده مایه وه.

ره شه می داها، سه رما و سۆله شکا. براکان، باران
و با، دلایان نه رم بوو که ئاله کۆکی خوشکیان شوو به
به فر بکات، به لام دوا ی چی!

دایکی چه سه ن گازیکردم:

دل م هه زاره ده کات، زۆر ده ترسم کورپه که م و
بوو که که م به ده ردی به فر و ئاله کۆک بچن.

گوتم:

مه ترسی، نه مریه م ئاله کۆکه، نه چه سه ن به فر، ئەوان
هه وکه له باوه شی یه کترن.

هه ر ئەو رۆژه ئەسه په شی بزر بوو، دل م تریواندی،
دایکی چه سه ن گوتی:

كوڤم، ئەسپەشىش وەك من شتىكى زانيوه. دە بەرت
مرم، تا كار له كار نەترازاوه، شتى بكة.

كوشتەى ليرهش له ئاواىى نەمابوو، پتر ترسام.
گزنكى نەدابوو گەيشتمە مالى هەنگەوان. گوتى:

دەمىكە رۆيشتون، ئىستا دەبى گەيشتبە شار و
گەرابنەوەش.

گوتم:

ئەسپەكەيان نەهاوتە ئىره؟

گوتى:

نەمدىوه، بەلام دوينى شهوى لەو پشتهوه گويم له
حيلهين بوو، هەو نەبووبى!

ماينىكم له هەنگەوان خواست. رۆژ زەردەى مابوو،
شارم لى دەركەوت. بەو شهوه سەردانى يەك يەك ئەو
مالانەم كرد كه پىموابوو مياندارى حەسەن و مريەميان
كردبى، نەبوو. كەس نەيدىتیبوون. دوو شهو و رۆژىك بە
شاردا گەپام، سۆراخيانم نەزانی.

رۆژى دواىى بەرىكەوتم. ريم گۆرى، دامهوه رينى
رووگە. رووه و گوندى ئەشقىا، ئەو گونده له سەردەمى
ئۆسمانى ئەشقىاي زۆر بوو، بۆين تا ئەو دواييهش زۆر

کهس به ئەشقیئا ناویان دەهینا. دلم گوتی رهنگیی پهنایان
بۆ ئەوئ بردبێ. لهوئ دوو سئ کۆنه ئەشقیام دەناسی،
پیشترئ له دەستەئ حەسەن بوون. پێوهندیشیان هەر
مابوو. ئەشقیئا کهوتۆته ئەو دەشتەئ به پشتێئ ناسراوه،
دەستی چەپی رئ، هیندەش له رئ دوور نیه.

رۆژەکهئ خوئش بوو. رەشەمئ له سەر بارکردن بوو.
زەوی چاوه‌پێئ خاکه‌لیئوه‌یه‌کی کهسک له هەموو سالان
کهسکتێ ده‌کرد. به‌ر له‌وه‌ئ بگه‌مه ئەو رێچکه‌یه‌ئ
دەتباته‌وه ئەشقیئا، له به‌ری گرده‌که‌وه هەندئ رەشاییم
دی. هەستمکرد پەشیئوییه‌ک هەیه، شتئ قه‌وماوه. ئەو
گرده‌ئ کهوتۆته دەستی راست، ته‌واوئ له رئ دووره.
دلم هەزاره‌ئ کرد، نزام خویند دووربێ له مریه‌م و
حەسەن. نزیکتر بوومه‌وه، گویم له حیه‌ئ ئەسپ بوو.
دیسان حیلانديه‌وه، چاوم گێرا چ ئەسپ دیار نیه. به‌لام
به حیه‌ئ ناسیمه‌وه، هەو بوو، ئەسپه‌شئئ مائئ حەسەن
بوو. ئەو ئەسپه‌ حیه‌ئیه‌کی تاییه‌تی هەبوو، له هیچ حیه‌ئ
نەدەچوو. له ناو روه‌ئین ئەسپ و ماین حیه‌ئ وی
دەناسرایه‌وه.

سەری ماینم به‌ لای گرده‌ا سووراند. تاوئ راوه‌ستام.
دیتم کورپێژگه‌ئ رووه و من دهبه‌زئ، وه‌ک گورگ
راوینابئ وابوو. پرسیم:

چ بووه؟

شپرزه و شتو ابوو. به هه وکی مشت له هه نسکه وه:

شهر بوو، شهر.

پرسیم:

کئ له گهل کئ؟

گوتی:

شهری له شکر و ئه شقییا.

پرسیم:

ئه شقییاکان کئ بوون؟ یه کیان ژن بوو؟

زمانی تیگئالا، شتیکی گوت تینه گه یشتم. له و ساته سهرم گئزی خوارد. دنیا له بهر چاوم تاریک داهات. هه ستمکرد به لادادیم. هیندهم له بیره، که سیک چۆته بن پیلی برینداریک، خوین به رانیدا دیته خواری. برینداره کهم ناسیه وه، کوشتهی لیره بوو.

له ژانی سهرم به هوش هاتمه وه. دهستم بۆ سهرم برد، پیچرا بوو. چاو هه لدینم، ئیره کوئییه؟ ئه وانه کئین؟ له هۆدهیه کم ژن و پیاویکی به سالداچوو به سهرمه وهن. کورپیژگه یه کیش له سهردهرگا چاو سهررپیژ له خوین

راوه ستابوو، ناسیمه وه، ئه وه بوو هه واله گوژارکیه که ی
دامی.

تیگه یشتم ئیره ئاوی ئه شقیایه. کاتی له سه ر ماینه که
به ربوومه ته وه، سه رم به به ردیک که وتوو و شکاوه.
ئه وان پیشترئ منیان دیوه و ناسیومیانه ته وه و زانیویانه
هاورپی حه سه ن و مریه مم، هه لیانگرتووم و تیماریان
کردووم.

خولیاى گوندى ئەشقیات كه و ته سه ر، پیری
 گیرانه و هت داخست و كه و تیه ری. به هوی گرده كه وه به
 ئاقاری ئەشقیا كه و تیه وه. له راستی گرده كه لاتدا و
 راتگرت و دابه زییت. به خه یالی خۆت شوینه كه شوینی
 راوه ستانی پیری گیرانه وه و ماینه كه یه تی. ئەو شوینه ی
 سه د سال له مه و بهر لینی له هۆش خوی چوو بوو.
 هه ستكرد حیه ی ئەسپه شی دینه گویت.

سواری ترومبیل بوو یته وه، به دهستی چه پدا
 سوپرایته وه. ئەو جاده یه هر ده بی ئەوه بی كه له
 سه رده می پیری گیرانه وه ریچكه یی بوو. ئیره ش ده بی
 ئەشقیا بی. ئیستا ئەو ناوه له ناو ناوان نه ماوه و كه س
 به و ناوه ناوی ناهینی. هی له هه ندیش هیچ سیمایه کی
 گوندى پیوه نه ماوه. لیره و له وئ له كه لینی دارو باردا
 چند كۆشكیكى تازه دیارن، ده وریان ته یمان و
 سیمبه نده. هی له چند باخچه وان و پاسه وانى ویناچی
 كه سیان تیدابى. كه پرایت له په نای كۆشكیكى گه و ره وه

شەش حەوت خانووی گچکە ی هەژارانە دەرکەوتن. هەبێ
نەبێ گوندی ئەشقیایە. پیاویکی بەتەمەنت دواند:

تۆ سەربردە ی حەسەن و مریەمت بیستوو؟
بە پینکە نینەو:

مەبەستت من و ژنە کەمە؟
گوتت:

چما ئیوێش ناوتان حەسەن و مریەمە؟
گوتی:

ئەدی، لێرەوێ تا دەگەیتە بەستی هەنگوین، سەد ژن و
مێرد هەن بە ناوی مریەم و حەسەن.
گوتت:

من مەبەستم حەسەن و مریەمی کۆنە.
گوتی:

ئەها، ئەوانە ی لە بن ئەو گەردە ی ئەو بەر کە ئەکە
بەردیکیان بە ناوێوەیە.
گوتت:

بەلێ

گوتی:

ئەگەر دەتەوئ سەربردەیان بزانی، لاوکیک هەیه کەم
کەس بیستوویتی، من هەمە. لادە پیالە چایەکی
دەخۆینەو و پینکەو و گوتی لئ رادەگرین. لە ناو
نەوارەکاندا بە دوای حەسەن و مریەمدا دەگەرا.

گوتت:

رەنگبێ هەر ئەو لاوکە بێ کە منیش بیستومە.
لە مۆبایلە کەتەو و لاوکە کەت بۆی لێدایەو.

گوتی:

خۆیەتی.

پرسیت:

هەر هیندەیان لە بارەو دەزانی!

گوتی:

ماخرا، هیندە کەمە!

ژنە کە هەلێدای:

بە خودای لاوک و حەیران جیی متمانە نین.

پرسیت:

چون؟

گوتی:

زور جار سه ربرده کان ده شتوینن. وهک خویان
ناگیژنه وه، زور شتی لی ده پهرینن، شتی تی ده خزینن.

گوت:

تو بلئی له چه سه ن و مریه میش وایان کردبی؟
شتیکیان له باره وه ده زانی؟

گوتی:

هینده ده زانم سه ربرده ی ئه وان به و شتوه نه بووه که
لاوکه که ده گیژریتته وه.

پرسیت:

ئه دی چون بووه؟

گوتی:

وه بیرمدی ئه شقیایی هه بوو. چه ند شه وی میوانداری
ئه و دوو ئه وینداری کردبوو. له نزیکه وه و به چاوی
خویشی شه ری سه رگرده که ی دیتبوو. گیژانه وه ی وی
زور جیابوو له هی ناو لاوکان. من شه ویک هه ر له و
ئاواییه دیتم، چه سه ن و مریه می ده گیژرایه وه. گیژانه وه ی
وی ئه شه که فتی ئه وین و به سستی هه نگوین و هه لئی

فریادپرس و ئەسپی بالدارى تیدا بوو. هی وی ناپاکی و شیتبوونی دوو سسئ کەسی تیدا بوو. شەری سەر گردهکەش شەری ناو لاوکەکە نیە. داخی گرانم لەبیرم نیە چۆن چۆنی حەسەن و مریەمی دەگیرایەو. هیندە دەزانم زۆر جیابوو لە هی ناو لاوکان. من چ باوەرم بەو لاوک و حەیران و بەندانە نیە. هەر حەسەن و مریەم نا، کەریم و ستی، ئەسمەر و مامەر، عەدلە خان و دەرویشی عەقدی و ئەوانیدیش وەکوو خۆیان نەگوتراونەتەو. لۆیە لە لاوکان لە دووی حەسەن و مریەم مەگەرئ، بی هۆیە.

پرسیت:

ئەو ئەشقیایەیی باسی دەکەیت، گەنج بوو، پیر بوو؟
ئەو کاتەیی من دیم، چوو بوو تەمەنەو. رەنگبێ
شەست و شتی بووبی.

گوتت:

نەتزانى چى بەسەرھات؟ کوژرا، یان خۆی رادەست
کردهو؟

گوتی:

نازانم، باوەرناکەم خۆی رادەستکردبیتەو. چوونکە
بیسئبووم ئەو سویندی بە خوینی سەر گردهکە
خواردبوو، تا لەشی تنۆکی خوینی تیدا بی، تەنگی

ئەشقیایی لە شان نەکاتەوہ. ئەوجا بە قسەئە و ئەو بئ،
حەسەن و مریەمی ناو لاوکان فری بە سەر حەسەن و
مریەمی راستیەوہ نیە.

حەسەن گوتی:

ئەو قسانە ناخوات، ئەوہی ھەیە، حەسەن و مریەمی
ناو لاوکانە.

مریەم بە توورەییەوہ:

لۆ خۆت ھەر وا بلی.

باتدایەوہ، سەرئیکت لە گردی خوین و کەلەکە بەردەکە
دا و گەراپتەوہ و چوویتەوہ گژ پیری گنرپانەوہ.

ده دوازده روژئ له مه و بهر لیره وه له نیوه شه ودا
 به ره و شار كه وتنه ری. پیزئ له ده می مائووسنتان
 خوئان به مائی مه دا كرده وه. بهر له رویشتن هینده بی
 واز و كز دیار بوون، به دیتنیان كزهت له جهرگه وه
 دههات. له هاتنه وه دلئان هیند خوش بوو، له خوشیا
 لیویان نه ده گه یشته وه یهك بو گۆتته وه ی قسه ی
 دختوره كه. گری سینگی مریم شتیکی وا نه بوو جیی
 مه ترسی بی. وای، چۆن گه شابوونه وه، له شیوه ی گول،
 گولئکی رهش، گولئکی زهرد. وای، چهند شیرن و جوان
 بوون، له ههنگوینی رهش و زهرد دهچوون. من پیشترئ
 نه مدیتبوون، ته نها ناوم بیستبوون. به دیتنیان شاگه شكه
 بووم. حه یف، حه یف... هه ری و ابوو، سبه ی شه وی به ره و
 بهستی ههنگوین هه لكشین. كویراییم داین، مریم
 دووگیانیش بوو، ده مگو:

کیژم، بلئ حهزت له چیه؟

به بزه ی ناسكه وه:

پله، هیچ، مهگیرانی به ماچهوه دهکه م.

خودا ناپاک و زماندراو بهر گولله ی جامبیزار بدات...

من ئەها لیتره خه وتبووم. دیتم گه له گورگئی هاتن،
دهوری مه په کانمیان دا. زاریان به شیوه یی به شکر دبووه،
گای پیوه دهچوو. خه نجهرم هه لکیشا، رامنه وه شان دبوو،
زرمه یه کی گه وره هات. له زرمه که وائاگا هاتم.

زۆر ترسام، هه ستام سهرم به ده ریذا داگرت،
به ره به بیان بوو. چوومه لای هۆلی مه ران، هیچ له گوپۆی
نه بوو. گه رپۆی به ئاوا ییدا گه رام، دنیا بی هه ست و خوست
بوو. هاتمه وه مائی، وهک خودا له دلی نابم شستی
دهقه ومی، به جی نه ده که وتمه وه. چوومه وه ده ری،
هه ستمراگرت، دهنگی دوو سن کۆخه م بیست. دنیا که می
رووناکی تیکه وتبوو، چه ند ره شاییه کم دیت. دلنیا م بووم
دهوری ئاوا یی گیراوه. به پرتا و هاتمه وه ژۆری، گازی
حه سه نم کرد، مریه م زووتر وه ئاگا هات. خیرا خویان
پینچایه وه، گوتی:

بۆ ئیمه هاتوون، تا زووه ده بی ده ربچین، نابی ئیوه
تووشی کیشه بن.

گوتم:

وا مه که، مردن و ژيانمان پيکه وه.

مريه م گوئی:

ئيمه مائی کهس کاول ناکهين، ده پوین.

ئوان ده رپه پين و زوری نه بردبووه تهق و هۆر.
ئەشقیا کۆنه کانی ئیره که ئیستاش دلان بۆ ئەشقیایی
لیده دا، ئەگەر چهکیان هه با، له سه ر ئە و دوو ئەشقیایه
ده هاتنه دهنگ و رووداوه که وا نه ده که وته وه. ئاخ، ئاخ،
حه سه ن هه له ی کرد، تفهنگی بۆ مريه م پهیدا نه کرد. ئەگەر
دوو تفهنگ با، شه ره که وا نه ده که وته وه. گویم لیبوو،
مريه م ده یگو:

چهندی زوو تفهنگیکم بۆ پهیدا بکهی، درهنگه.

حه سه ن به هيمنی:

په له ت نه بی، تفهنگیشت ده بی.

مريه م سه ری باده دا:

تا دهستم ده گاته تفهنگ، کار له کار ده ترازوی.

حه سه ن:

دلّت هيج نه کات، ئیستا تفهنگیکمان سه ر و زیاده.

مريه م:

دلّم وا نالّی.

ئای له دلّی مریه‌م، بهر له روودان، ده‌یتریواند.

کورپژگه‌که گریان و گیزانه‌وهی له دایک و بابی
وه‌رگرت‌وه. به‌هه‌وکی پر هه‌نسکه‌وه، رووداوه‌که‌ی ورد
و باریک گیزایه‌وه:

حه‌سه‌نم زور خوشویست، حه‌زمد‌ه‌کرد هه‌میشه به
دوایه‌وه بم. کۆله‌پشت و فیشه‌کی بۆ هه‌لبگرم. له کاتی
خه‌وتنی بیه تۆبه‌تداری. تکام لی‌کرد له‌گه‌ل خویانم بیه‌ن
و منیش بیه ئه‌شقیا، گوتی:

کاکۆ، هیشتا ماوته به‌رگه‌ی ئه‌شقیایی بگری، که‌می
گه‌وره‌تر به، هه‌ینی...

گوتم:

به‌رگه‌ده‌گرم، تۆ فی‌ری ته‌قه‌کردن و نیشانش‌کینیم بکه،
ئه‌وی دی له‌سه‌ر خۆم.

گوتی:

باشه، ئیستا که‌می‌کت فی‌رده‌که‌م، به‌لام له‌گه‌ل خۆمت
نابه‌م.

تفه‌نگه‌که‌ی هینا، فی‌ری کردم چۆن فیشه‌کی ده‌خه‌مه
به‌ری، چۆن ده‌ریده‌هینم، چۆن سوارده‌کری و په‌نجه

دهخه يته سهر په لاپينکه، چوڼ چاو به سيره وه دهنيت و
نیشانه دهگری.

هری پندام که دواى دوو سالی دی به ئەشقیا
وهرمبگری و به گهل خویم بدا. به لام من له دللى خوّم وام
دانا، به زوریش بن به گهلان بکوم و چاوه پری دوو
سالی دی نه کم. وای خودایه تو چیت به سهر نیمه هینا!
خوّم پیرانه گیرا، به دواياندا چووم. حه سهن تیخوړیم:

+ کوړه، بگهړیوه.

- منیش دیم.

+ ده لیم بگهړیوه، نه گهړیته وه فیشه کیکت پزوه دهنیم.

ساردبوومه وه، ویستم بگهړیمه وه، نه متوانی. خوّم
دواخست و به پندزه که وتمه دوايان. دایانه وه دهو نه و
که ندهی خواری. له ویوه ته قه یان لیکرا، رییان گوړی.
ته قه یان له سهر بوو، حه سهنیش ته قه ی کرد. به قوونه
شهر له رییه که په ریینه وه. من له و ته نیشته وه، ته واوی
دوور له وان، به پیی نه وان غارمه دا. چاوم لینه، حه سهن
ناوه ناوه راده وه ستی، فیشه کی دته قینی. گه یشته بن
گرده که. دنیا ته واو رووناکبوته وه، له چند تفهنگه وه
گولله یان بو ده چی. من به و دیودا سوورامه وه، گه یستمه
سهر کرده که. نه وان که من له خوار من له ناو قوړتی

سه نگره ريان گرتبوو. پيرانه گه يشتبوون بگه نه سهر گرد. ته ماشاده كه م له شكرئ سهر باز و پوليس ليره و له وئ له سهر زگ راكشاون و ته قه ده كه ن. من ده لئم چل تو بلي په نجا ده بوون. حه سه ن ناوه ناوه فيشه كي ده ته قيني. وا دياره فيشه ك به خورا نادا. نه گهر نه شپيكي، له بن سه ريان توز هه لده ستئ و مه رگيان پيشانده دات و ده كشيته دواوه. شهر گهرمه، شهر تيره و تيري تيناچئ. من خوم داوه ته په ناي به رديك و له سهر زگ راكشاون. هينده لتيان دوورنيم. به بهر چاومه وهن، گويم له قسه يان ده بي.

مريه م ده لي:

ئاگادار به، ده يانه وئ، له پشتمان بسوورينه وه.

حه سه ن ده لي:

مه ترسي، ئاگادارم، هيچيان به زيندوويتي

ناسوورينه وه.

چاوم لتيه، نه و چند كه سه ي نيازي سوورانه وه يان هه بوو، به گولله ي حه سه ن هاواريان لي هه ستا و كه وتن و له سهر قوون سووران. كه سي دي نه ويرا خوي تاقيبكات وه.

گویم لئیە که سیک له ناو له شکره وه، به دهنگیکی
نیرانه گازدهکات:

حه سهن، ده رچوونت نیه، خو راده ستهکه، گیانت
پاریزراو ده بیت.

به ره وهی هسهن زار هه لینی، مریه م به دهنگیک که
له زاری هیچ ژنیکه وه نه مبیستیوو:

ئه گهر ناتانه وی دایک و خوشک و ژنه کانتان کۆستیان
بکه وی، منداله کانتان هه تیو بن، به ریی خۆتاندا
بگه رینه وه.

له شکر به ریژنه ی گولله وه لامی مریه میان دایه وه.

حه سهن به دهنگیک که دار و به ردی هیتایه له رزین:

ئیره مه رگ هه لیگرتوون، تاقتان لیده بپرم، یه ک له دوا ی
یه ک ده تاننیرمه دۆزه خ.

ئاگام لئیە مریه م له ناو قۆرتەکه به چه قو خۆل
هه لده که نی و مسست مسست له پیش خویان رۆده کات.
خۆزگه م خواست منیش لایان بم و یارمه تیان بدهم، به لام
چۆن بگه می؟ له جیی خۆم بجوولیم، به گولله یی جیم
ده بیته ئه و جی.

تفهنگی حهسهن دوو سئ چهكداری تری
پهله واژكردهوه. بهلام خوین بهر چاویانی گرتووه و
ناگه پرتنهوه. ههر یهكهو له شوینی خویهوه به زمانی
خوی هه پروگیف دهكات: عارهبی، توركمانی، فهلهیی،
كوردی، ئینگلیزی...

مریهم دهلی:

حهسهن، دهستهه لینه، زوو زوو بتهقینه، وانزیک
دهبنهوه، ئهگه ر ماندووی، تفهنگه كه تم ویده.

حهسهن:

گیانی من، من له شه ر ماندوو نابم، بهلام دهبیت
دهست به فیشهكهوه بگرم. هیندهمان نهماوه، دهبیت وان
بكه م كه به فیشهكی دوو كه س بیخم.

وانی خوایه، ئهوه من چ دهبیستم، له كوئیه
بسوورپیمهوه و خۆم بگهیهنمه كوژراویك و خهریتهی له
شان بكه مهوه و بگه پرتنهوه؟ ناكری، ئهوه ئهسته مه.

له خه یالی دوزینهوهی ریگهیهك بووم، دیتم
ئهسپسوارئ له دوورهوه باشووكهیی دئ. به كه لینی
داراندا ده به زئ. پتی به زهویهوه نهماوه، بالی گرتووه.
ئهسپ حیلاندنی حیلاندی، شهركه ران حه په سان.
په نجهیان له سه ر په لاپیتكه سارد بوو. دهستیان له رزی.

تەقە بىرا. ئەسپ گەيشتە نىوان من و ھەسەن و مريەم،
ھىواشى كىردەوھ. بەلام لە ھىلاندىن نەكەوت. دىتم
سوارەكە جۆركىكى ھەلدايە ناو سەنگەرەكەيانەوھ و بالى
گرتەوھ و ديار نەما. ئەسپەكە زەرد زەرد، لە رەنگى
ھەسەن و فۆتەكەى سەرى مريەم. پىتۆك پىتۆك
رەشىشى تىدابوو، رەش رەش لە رەنگى گۆناى مريەم و
كراسەكەى بەرى ھەسەن. سوارەكەش رەشى پۆشيبوو.

دىتم مريەم زاركى جۆركى كىردەوھ و بە دەنگى بەرز:

ھەسەن گيان، فېشەكە فېشەك...

ھەسەن:

ئىدى تاقيان لىدەبىرم، جوانم نەدى، پىدەچوو
ئەسپەكەى خۆمان بى.

مريەم:

نازانم، من ھەر نەمدى.

ئەسپ رۆيى و تەقە دەستىپىكردەوھ. شەر گەرمە،
ھەسەن كەم فېشەك بە فېرۆ دەدات. بەلام لە شكر بنى
نايىن. وا ديارە ھىزى پىشتىوانىيان بۆ ھاتووھ. ئاگام لىيە
مريەم دەيەوئى خۆى بۆ ھەسەن بكا تە چەپەر، ئەويش
رايدەكىشىتەوھ پىشت خۆى. مريەم دەلىن:

حه‌سه‌ن گیان، من ده‌بی پیش تو بمرم.

حه‌سه‌ن ده‌لی:

گیانی من، واز له و قسانه بهینه، هیچمان نامرین. بیینه
یهک یهک هه‌لیانده‌گرم، دلنیا به قرانیان تیده‌خه‌م.

مریهم وازناهیینی و هه‌ولده‌دات په‌نای لیبکات و له
جیاتی وی گولله بگپرتیه‌وه. دیسانه‌وه ده‌نگیک له ناو
له‌شکره‌وه:

حه‌سه‌ن:

هیشتا ده‌رفه‌ت ماوه بو خو راده‌ستکردن، ئه‌وه دوا
ئاگادارکردنه‌وه‌یه، خوینی خوتان له ملی خوتان:

حه‌سه‌ن و مریهم پیکه‌وه:

نامه‌ردینه، ئیوه نازانن هاتونه‌ته شه‌ری کن، ئیره
ده‌بیته گورستانان.

وای خواجه، چیت پیشانی من دا! مریهم به لادا هات.
حه‌سه‌ن ده‌ستی له له‌شی گپرا، ته‌ماشای ناو له‌پی خوی
کرد، خوینی دی. نه‌راندی، وه‌ک شیرری بریندار نه‌راندی.
ته‌قه‌ی کرد، قل قل هاواری لی هه‌لده‌ستاندن و په‌له‌واژی
ده‌کردنه‌وه. به خوی نه‌وه‌ستا، هه‌ستایه‌وه، به پیوه
شه‌ری کرد، هی‌ره‌ی به له‌شکر کرد.

خودایه، خودای که سی بی که سان، فریشته یی بنیره،
برینه که ی مریه م بیچی، هینده خوینه ی له بهر نه روات،
من هیچم له ده ستایین.

ئای خودایه! حه سهن لار بووه، که وته سه مریه م.
ته قه وه ستا. له شکر هیواش هیواش به پاریزه وه له
سه نگر نزیکه ده بوونه وه. من بهر چاوم تاریک بوو،
هینده ی نه مابوو بیووریمه وه. له پر له سه نگره وه دهنگی
فیشه کی هات. چاوم کرده وه، مریه م بوو. شه ری کرد،
وه ک بلینی ئه و نه بووبی گولله ی ویکه وتبی. وا دیاره نزام
گیراوه و خودا فریشته که ی ناردوه.

مریه م ته قه ی کرد. به بهر چاومه وه چوار پینجیکی
پینکا و په له واژیکردنه وه. له شکر کشانه وه. له دووره وه
سه نگر ریان گرته وه و له چند تفه نگیکه وه گولله ده هات،
مریه م ته قه ی ده کرد و جوینی دها. له و کاته حیله ی
ئه سپه که هات و په یدا بووه. ئه و جاره سواره که ی له گه ل
نه بوو. حیل حیلاندی و ته قه وه ستا. ئه سپ تاوی به دیار
حه سهن و مریه مه وه راوه ستا، ویده چوو بلی: سوار بن.

ئه وان هه ست و خوستیان له بهر برا. له شکر ته قه ی
له ئه سپ کرد. ئه سپ بالی گرت و بزر بوو. ده مو یست
خۆم بگه یه نمه ناو سه نگر و تفهنگی به ربووه ی دهستی
مریه م هه لگر مه وه. گولله بواری نه دها. له شکر به

حه‌سه‌ن گيان، من ده‌بن پيش تو بمرم.

حه‌سه‌ن ده‌لئ:

گيانى من، واز له و قسانه بهينه، هيچمان نامرين. ببينه
يهك يهك هه‌ليانده‌گرم، دلنيا به قرانيا ن تيده‌خه‌م.

مريه‌م وازناهيئى و هه‌ولده‌دات په‌ناى ليبتكات و له
جياتى وى گولله بگيرپته‌وه. ديسانه‌وه ده‌نگيك له ناو
له‌شكره‌وه:

حه‌سه‌ن:

هيشتا ده‌رفه‌ت ماوه بو خو راده‌ستكردن، ئه‌وه دوا
ئاگاداركردنه‌وه‌يه، خوينى خوٲان له ملي خوٲان:

حه‌سه‌ن و مريه‌م پيكه‌وه:

نامه‌ردينه، ئيوه نازانن هاتونه‌ته شه‌رى كن، ئيره
ده‌بيته گو‌رستانان.

واى خوايه، چيت پيشانى من دا! مريه‌م به لادا هات.
حه‌سه‌ن ده‌ستى له له‌شى گيرا، ته‌ماشاي ناو له‌پى خوى
كرد، خوينى دى. نه‌راندى، وهك شيرى بريندار نه‌راندى.
ته‌قه‌ى كرد، قل قل هاوارى لئ هه‌لده‌ستاندن و په‌له‌واژى
ده‌كردنه‌وه. به خوى نه‌وه‌ستا، هه‌ستايه‌وه، به پيوه
شه‌رى كرد، هيره‌ى به له‌شكر كرد.

خودایه، خودای کهسی بی کهسان، فریشتهی بنیره،
برینه‌کهی مریه‌م بیچی، هینده خونیهی له بهر نه‌روات،
من هیچم له ده‌ستایین.

ئای خودایه! حه‌سه‌ن لار بۆوه، که‌وته سه‌ر مریه‌م.
ته‌قه وه‌ستا. له‌شکر هیواش هیواش به پاریزه‌وه له
سه‌نگه‌ر نزیکه‌بوونه‌وه. من بهر چاوم تاریک بوو،
هیندهی نه‌مابوو بیووریمه‌وه. له‌پر له سه‌نگه‌ره‌وه ده‌نگی
فیشه‌کی هات. چاوم کرده‌وه، مریه‌م بوو. شه‌ری کرد،
وه‌ک بلتی ئه‌و نه‌بووبی گولله‌ی ویکه‌وتبی. وا دیاره‌ نزام
گیراوه و خودا فریشته‌کهی ناردوو.

مریه‌م ته‌قه‌ی کرد. به بهر چاومه‌وه چوار پینجیکی
پینکا و په‌له‌واژیکردنه‌وه. له‌شکر کشانه‌وه. له‌دوره‌وه
سه‌نگه‌ریان گرته‌وه و له‌چهند تفه‌نگیکه‌وه گولله ده‌هات،
مریه‌م ته‌قه‌ی ده‌کرد و جوینی ده‌دا. له‌و کاته‌ حیل‌ه‌ی
ئه‌سه‌په‌که‌هات و په‌یدا بۆوه. ئه‌و جاره‌ سواره‌کهی له‌گه‌ل
نه‌بوو. حیل‌ حیلاندی و ته‌قه‌ وه‌ستا. ئه‌سه‌پ تاوی به‌ دیار
حه‌سه‌ن و مریه‌مه‌وه راوه‌ستا، ویده‌چوو بلتی: سوار بن.

ئه‌وان هه‌ست و خوستیان له بهر برا. له‌شکر ته‌قه‌ی
له‌ ئه‌سه‌پ کرد. ئه‌سه‌پ بالی گرت و بزربوو. ده‌مویست
خۆم بگه‌یه‌نمه‌ ناو سه‌نگه‌ر و تفه‌نگی به‌ربۆوه‌ی ده‌ستی
مریه‌م هه‌لگرمه‌وه. گولله‌ بواری نه‌ده‌دا. له‌شکر به

تهقه کردن و پارێزهوه گه‌یشتنه ناو سه‌نگهر، پیلی
حه‌سه‌ن و مریه‌میان راکیشا، ئەوان گیانیان له به‌ر مابوو.
گویم لیبوو گازی به‌کتریان ده‌کرد:

حه‌سه‌ن، حه‌سه‌ن...

مریه‌م، مریه‌م...

من حه‌په‌سابووم، نه‌مده‌توانی هه‌ستمه‌وه. پیم گۆد
بووبوو، زارم شكا بوو، چاوم هیچی نه‌ده‌دی. نازانم
چه‌ندی پێچوو، پیم جووله‌ی تیکه‌وت. خۆم غلۆرکرده‌وه
و گه‌یشتمه‌ ناو سه‌نگهره‌ خویناویه‌که‌ی حه‌سه‌ن و مریه‌م.
دیتم تفه‌نگه‌که‌ی حه‌سه‌ن هه‌ر له‌وێیه، دیاربوو، له‌بیریان
چووبوو ببه‌ن. هه‌وریه‌که‌شی به‌جیمابوو. هه‌لمگرته‌وه و
شۆرپوومه‌وه. به‌ ناو خوینی له‌شکرده‌ گه‌یشتمه‌وه سه‌ر
رئ، ئەوه‌ بوو، له‌وئ تووشی تو بووم.

کوپیژگه‌ به‌ کول گریا و گوئی:

من هه‌ر ده‌بی تۆله‌ی ئەوان بکه‌مه‌وه.

گوتم:

له‌شکرئیکیش کوشتوب‌ر بکه‌ی، تۆله‌ی ئەوان ناکرێته‌وه،
جیی ئەوان به‌ هیچ پرنابێته‌وه.

ژنه‌که‌ به‌ گریانه‌وه:

ئىتوھ چى دەلئىن! دلم دەلى ئەوان نامرن و دەگەپىنەوھ.
مندالەكەيان دەبى و لە باوھشى دەگرن.

بەيسانى دابوو نەدابوو، كەوتمە پى. كورپىزگە زۆر
كوشا لەگەل خۇمى ببەم، نەمبەرد، نيوھپۆ گەيشتمە شار.
لە ھەندى گەپەك دەنگى شىن و رۆپۆ دەھات. ھەر
كەسە و سەردوولكەى بە كەسىكدا ھەلدەگۆ. بەلام دەنگى
(حەسەن رۆ، مریەم رۆ) ھەموو شىوھنەكانى داپوشىبوو.
ماينەكەم بىردە خانىك و چوومە بەر دەم سەرا.
خەستەخانەكەش لە نزیكە وى بوو. ئەو ناوھ خامۆش،
بۆنى خوئىنى لىدەھات. سەرىكم بە خەستەخانەدا داگرت.
جمەى دەھات لە برىندار. ديار بوو ھەموویان برىندارى
شەپەكەى دوئى بوون. زۆر چاوم گىپا، حەسەن و
مریەم نەدیتەوھ. كوشتەى لىرەشم بەر چاو نەكەوت.

لە بەر دەرگا دوو سى ژن بە چپە لە كوژراو و برىندار
دەدوان:

- سى كوژراو و حەقدە برىندار.

- نا كچى، حەقدە كوژراو.

- وا نىھ، كوژراو زۆر زىاترە لە برىندار، زۆريان
خەلكى ئىترە نەبوون، بردنianeوھ.

- كچى دەلەين حەسەن و مريەم نەمردوون، پۇليس
بردوويانن.

- نا، ئەو تەرمانەي شەوئى ناشتيانن، دووانيان
حەسەن و مريەم بوون.

- بە چى دەزانى؟

+ من دەمىدى چومە گۆرستان، لە پەرگەي گۆرستان
دوو گۆرى تازەم دى، وابزانم گۆرى ئەوانن.

- باوہ پناكەم، لەگىنە بۇ تىبزرکردن بى.

- وای بە گۆرىي گۆريان بىم، چاوى حوكمەتيان
شكاند.

- بەر نەفرەتى خودا بکەون، چۆن دلەيان هات ئەو دوو
ئەويندارە، ئەو دوو عەگىدە لە خوین بگەوزىنن.

گريام، زۆر گريام. رىي گۆرستانم گرتە بەر. دوو سى
پۇليس لە نىو خويان باسى شەپەكەي دوينىيان دەکرد.
يەكيان دەيگوت:

چەندمان لى كوژرا و بريندار بوو، گرنگ نىە، گرنگ
ئەوہيە، ئەشقىا نەما، تۆويان بپايەوہ،

لە گۆرستان نزيكبوومەوہ. پياوئى لە پىشم دەپۆيشت،
بە رۆيىن ناسىمەوہ. گازمکرد، ھەو بوو، بارامى

ههنگه وان. باوه شمان پینکدا کرد، تا ماوه یه ک له بهر
گریان هیچمان زارمان نه گه را. گه یشتینه سهر دوو گوره
تازه که، پرسیم:

ده بی گوری ئه وان بن؟

گوتی:

بلیم چی، ویده چی.

گوتم:

بیستم ئه وان نه مردوون.

گوتی:

منیش وام بیستووه، نازانم، وا چاکه شه و بیین و
گورپکیان هه لدهینه وه تا پینکه وین.

گوتم:

وا ده که یین.

من ورد و باریک گتیرانه وهی کورپژگه که ی گوندی
ئه شقیام بوی گتیرایه وه، ئه ویش گوتی:

دوینن له کاتی هینانه وهی تهرم و برینداره کان من له
نزیک سهرا بووم. پؤلیس ئه و ناوه یان ده ور دابوو،
نه یانده هیتشت کهس لیان نزیکه ویتته وه. پیموایی ژماره ی

بريندار و كوژراو خۆى له حهفتا دهدا. من سه ره تا نه مزانى ئه و شه ره له گه له هسه ن و مريه م بووه. دهنه خو شم له سه ر دانابا، ده بوو پتيكه وم داخوا ئه وانيان له گه له يان نا. حه يف درهنگ زانيم.

شه و درهنگانيش كه ده دوازده تهرميان هينابووه گوستان، من فريانه كه وتم. تا گه ياشتمى ناشتبوونيان.

گوتم:

ئه گه ر نه شمانتوانى گوپه كانيان هه لدهينه وه، ئه و يهك دوو روژه خو مان له گوستان ده گرين و پتده كه وين.

گوتهى:

هه ندى له كوژراوه كان هى ئيره نين و ليته يان ناشتوون. هى له هه ندى، سه بهى هه رچى ژنى شه ره ده رژينه سه ر ئه و دوو گوپه، ئاخىر ئه وان به گوپى هه سه ن و مريه مى تپده گهن.

ئيمه له و قسانه بووين، كوپرپژگه ي خو مان پهيدا بوو. خۆى به گوپه كاندا دادا، هه ر جاره ي ئاميزى له يه كيان وه رده هينا و بۆنى ده كردن و ده گريا. له هيكرا هه ستايه وه و گوتهى:

هه سه ن و مريه م ليته نين، ئه و گوپه رانه بۆنى ئه وانيان لى نايه. نا، ليته نين، ئه وان زيندوون، ده بى بيانينينه وه.

کورپیزگه مان له ئامیزگرت و دلمان دایه وه، که لکی
نه بوو، سووربوو له سهر قسه ی خوی:

باوه ربکه ن، حه سهن و مریه م لیتره نین.

پرسیم:

به چی ده زانی؟

گوتی:

دلم وا ده لی، ده ئیوه بۆنیان بکه ن، بۆنی حه سهن
ناناسنه وه؟! من ده رۆم، کاریک هه یه ده بی بیکه م، دوایی
ده چمه وه لای حه سهن و مریه م، وا له سهر گرده که ن.

وهک په لیک ده رپه ری.

به دوایدا چووین، له سه ره کۆلانی له سه ر کۆسپی
راوه ستا، به دهنگی بهرز:

خه لکینه، وه رنه ده ری، حه سهن و مریه متان بۆ
ده گێر مه وه.

زۆری نه برد ژن و منداڵ له ده وری خربوونه وه،
ده ستیپیکرد:

حه سهن و مریه م، دوو ئه وینداره که ی به سستی
ههنگوین، دوو قاره مانه که ی گرده که ی ئه و به ری گوندی
ئه شقییا...

به كورتى و به پوختى ئەوين و نەبەردىي ئەوانى
گىزپاوه، رۆيشت. ئىمە لە دواي نەبووينەوه، لە سەرە
كۆلانكى دى راوہستا و ديسان ژن و مندالى لە خۆي
خپرکەدەوه، داستانەكەي بۆ گىزپانەوه. لەویشەوه بۆ
گەرەكەيک و سەرە كۆلانكى دى و گىزپانەوہيەكيدى. لە
گىزپانەوہشدا بەستى ھەنگوين و گردى خوينى چەند پاتە
دەکرەدەوه. وا بزنام لە شەشەم كەرەتى گىزپانەوہ پۆليس
پيئانزاني، ھاتن و راوياننا. بە دەم ھەلاتنەوہ، يەك بە
دەنگى خۆي:

حەسەن نەمردووه، دەگەرپتەوہ بۆ گيانتان.

من و بارامى ھەنگەوان شەو لە گەرەكەي جوان لە
مالى دۆستىكمان ماينەوہ، مووشىي ناو بوو. نەخشەي
گۆرھەلدانەوہمان دەكيشا، كچە پارچەلەي مالەكە
گىزپايەوہ:

دواي ھيئانەوہي تەرم و بريندارەكان، بە چاوى خۆم
ديتم، ئەسپىك وا تىبگەم زەرد بوو، لە دەورى سەرا وەك
فرفرۆكە دەسوورپايەوہ. ھيئەت تىژ دەسوورپايەوہ و دەست
و پىت نەدەدى. نازانم سواری لە سەر بوو يان نا، ناوہ
ناوہ دەھاتە سەر پاشوو و دەيھيلاند، ھيلاندنى لەرزى
خستبووہ دلى پۆليسەكان و دەستەوہستان مابوون.
خۆي كرد بە ژۆرىدا، ژۆرى پىئەچوو ھاتە دەرى. دوو

کهسی له سهر پشت بوو. روخساریانم نه دی، به لام به
حه سهن و مریه م ده چوون. ئه سپ وهک ئه وهی بالی لی
روایی، وندابوو.

دایکی گوتی:

منیش گویم له حیلای ئه سپیک بوو، هه بی نه بی ئه و
ژن و پیاوه حه سهن و مریه م بوونه.

بابی گوتی:

واز له و وړیتانه بهینن.

کچه گوتی:

وړینه ی چی، به و دوو چاوه ی خوم دیم، ئه سپ دوو
کهسی هه لگرت و وهک ئه وهی بفری، وا بوو.

گوتمه کچه:

تو پیشتر حه سهن و مریه مت دیبوو؟

کچه سهیری داک و بابی کرد و هیچی نه گوت، دایکی
گوتی:

ئا، ئه وان له و شه وان ه یهک دوو شه و له مالی مه
مانه وه.

باب رووی له من کرد:

ئەو رۆژە كە پېتىمگوت نەمدىون. لە بەر سوۋىندەكە
بوو، چوونكى حەسەن بە تەورات سوۋىندى دابووم لاي
ھىچ كەسى، ئەو كەسە چاۋىشم بى، نەلېم ئەوان لېرەن.
كچە دەستى لە بەركى كەۋىكەى راكرد، نەينۆكىكى
دەرھىنا:

ئەو نەينۆكى حەسەنە، لىنى بەجىما. ھا، بىدەو
حەسەن.

لېم ۋەرگرت، لىنى ۋردىوومەو، رەنگبى ھەو بى.
خۆدىكىكى لەو شىۋەم بە دەستى حەسەنەو دىتو،
ھەو بوو، ديارىى مريەم بوو. چەند جارى گويىم لىنى بوو
دەيگۆ:

لە ھەر كۆى بىم، روو لە رۆژى رايگرم،

مريەمى تىدا دەبرىسكىتەو.

خۆدىكى حەسەنەم تا ئىستا پاراستوۋە. منىش ھەر
كاتى روو لە رۆژى رايدهگرم، مريەم و حەسەنى تىدا
دەبىنم. ھەر ھىندەش نا، لەو خۆدىكەو سەبردەى
ئەوانم جوانتر و روونتر ۋەبىردىتەو.

شەو درەنگ بە دوو خاكەناسەو، بە پىدزە و
پارىزەو، بەرەو گۆرستان چووين. حەسەس ۋەك

چاويه شه دهگه پرين، تفهنگ له شان و دۆنكى به دهسته وه،
بواريان نه دا بگهينه گۆرستان.

هه لدانه وهى گۆرمان بۆ شهوى دوايى هه لگرت.

تۆش گىرپانەۋەى پىرى گىرپانەۋە بۇ شەۋىكى دى
 ھەلدەگىت.. ئىستا دەچىت سەرى لە ھەندى شوىن
 دەدەيتەۋە، شوىنى داستانەكە.

ئەۋە سەراكەى سەد سال لەمەۋبەر، لە سەر تەرزى
 جارانى نوپكراۋەتەۋە. ئىرپىش شوىنى خەستەخانەكەيە.
 دەچىە خەيالىكى قوۋلەۋە. كوزراۋ و برىندارانى دەستى
 ھەسەن و مريەم دەبينىت. حىلەى ئەسپەشى دى، چەند
 كەرەتى بە دەورى سەرادا دەسوورپىتەۋە و بالدەگىرى.

ھەستدەكەيت پىرى گىرپانەۋە لەو كۆلانەۋە بەرەو
 گۆرستان رۇيشتوۋە، تۆش بىرەدا دەچىت. سەرى لە
 سى گۆرە كۆنەكە دەدەيت. ھەو بن و ھەو نەبن، تۆ بە
 گۆرى ھەسەن و مريەم و پىرى گىرپانەۋەيان دەزانىت.
 لەۋيۋە لە جادەكە دەپەريەۋە. لەو گەرەكە كۆنە كە بە
 خىستى ديۋارە دارزاۋەكانى ديارە تەمەنى داستانەكەيان
 ھەيە و ھەندىكيان زۆر لەۋيش بەتەمەنترن، لىرە ۋەك

بلی گویت له دهنگی کورپژگه‌ی ناو داستانه‌که‌یه و
حه‌سه‌ن و مریه‌م ده‌گنرپته‌وه.

سوار ده‌بیت و ده‌رۆیت. له بن گردی خوین داده‌به‌زیت
و به پنیان سه‌رده‌که‌ویت. گردیکی روت، بنه داریکی
پنوه نیه. ئه‌وه‌ی ماوه‌که‌له‌که‌ به‌رده‌که‌یه و ئیستاش هر
ناوی حه‌سه‌ن و مریه‌مه. له به‌رده‌کانه‌وه وینه‌یی ده‌بینیت،
هسته‌ده‌که‌یت حه‌سه‌ن و مریه‌من. باوه‌شیان پیکداکردوه
و خوینیان لیوه ده‌چۆرئ. کورپژگه‌یه‌کیش له
ته‌نیشتیانه‌وه به‌چاوی پر فرمیتسکه‌وه لیان ده‌روانی.
لیره‌ش حیه‌ی ئه‌سه‌په‌که‌ دئ. سه‌ر هه‌لده‌بریت په‌له
هه‌ورئ که شیوه‌ی ئه‌سپی گرتوه، با روه و به‌ستی
هه‌نگوین ده‌بهاژوا.

له گردی خوین دینته‌ خوارئ. سوارده‌بیت و به
ته‌نیشته‌ گوندی ئه‌شقیان، ری په‌له‌ هه‌وره‌که‌ ده‌گریت.
ده‌گه‌یه‌وه هه‌نگه‌وان، له‌ویوه بو سه‌ر تاته‌به‌ردی دیدار.
بیری هه‌لۆ زه‌رده‌که‌ ده‌که‌یت، بیری وینه‌کانی حه‌سه‌ن و
مریه‌می ناو ئه‌شکه‌فتی ئه‌وین ده‌که‌یت.

له سه‌ر تاته‌به‌رد داده‌نیشیت و چاو له‌گۆماوه‌که
ده‌بریت. ره‌ش‌اییه‌که‌ ده‌رده‌که‌ویتته‌وه. سه‌ر به‌رز
ده‌که‌یه‌وه و چاوه‌رپیت له‌ ئه‌شکه‌وتی ئه‌وین و هیلانه‌ی
هه‌لۆوه، هه‌لۆ زه‌رده‌که‌ ده‌رکه‌ویتته‌وه، ده‌رنه‌که‌وت.

جاریکی دی تا بیستت ژماردهوه، رهشایی ناو گۆم
نه بۆوه هه لۆکهی دوندهکه. سهیره!

شوانه که پهیدا بۆوه، گوتی:

+ دیسان بۆ دیتنی ئەشکهفته که نه هاتی!

- با.

+ چیدی نایبینهوه. دوینی ئەو دهمانه، دهسته یی لای
ریشداری بهر سمیل ههلقاچراو، نازانم تیئیتی بوو چ
بوو، له ناویان دانیهوه و تهقاندیانوه. زرمهیهکی
لێوهات، سهرانسهری ئەو بهستهی لهرزاند. له هه موو
بهرزاییه کانهوه خۆل و بهرد هاتنهوه خوارهوه. ئەشکهفت
شوینه واریشی نه ما. ئەها ته ماشاکه، خۆ لێره وهش دیاره
چی به سهر هاتوه.

+ تۆ به راسته؟

- ئا، ئەوانه گوتبوویان ئەو ئەشکهفته په رستگای گاورانه
و شهیتان تییدا داده نیشی، نابیی بمینی.

وا دیاره ئێره شیان به دهردی په یکه ره کانی کینوی بامیان
بردوه.

به باسکه که دا سه رکه وتیت و به چاوی خۆت دیت،
ئه شکه فتی ئه وین، هیلانه ی هه لۆ، هه ر پارچه به ردیکیان
که وتۆته سه ر باسک و ناو دۆلئ.

ده بینیت هه لۆ زه رده که، له سه ر دونده که ی ئه ولاتر
ده سوورپه ته وه. ویده چن به دوا ی شوینیکدا بگه پئ تا
هیلانه ی لئ چیبکات. به لام له و ناوه کوا شوینیکی وا
شایه سته ی ئه و بی.

به نه مانی ئه شکه فتی ئه وین و هیلانه ی هه لۆ زۆر
نیگه ران و دلته نگ بوویت، بۆ تاوی وات هه سترد
داستانی به سته ی هه نگوینت له ده سته چوو. له ناو ئه و
که رتکه شاخه وردوخاشبووانه هیسکو پرووسکی
حه سه ن و مریه مت دی، مه رگی ئه وینت دی.

ئیدی حه زی گه پانت به شوینی روودانی داستانه که
نه ما. ده گه پریته وه و دوا لاپه ره کانی پیری گنرانه وه
ده خوینیه وه و ...

لەو تەمەنی ئۆسمانی بارگە و بنەیی تیکناو و ئینگلیز لە شوینی هەلداو، رووداوی لەم شتیو لەم شارە رووینەداو. لە رۆژیکدا و لە شەپیکدا هیندە بریندار و کوژراوەی لە پۆلیس و سەرباز بۆ بیتەو، بە دەستی کیش؟ دوو ئەشقیا. شار پیتیواوو دواي نەمانی ئۆسمانی و هاتنی ئینگلیز ئەشقیا نەماو، مابیتیش بە کینو و دەشتەو، هیندە لە شار نزیکانبەو.

سەری زار و بنی زار حەسەن و مریەمە، ئەوینداری و قارەمانیتی حەسەن و مریەمە. باس هەر باسی بەستی هەنگوین و ئەشکەفتی ئەوین و هەلۆی زەرد و ئەسپەشی و گردی خوینە. لەمەر بزربوونی حەسەن و مریەمەو هەر کەسە و شتی دەلی:

- بە قارەمانیتی مردن.

- مردنی وا بە دەستی کئ دەکەوئ، خۆزگەم بە خۆیان.

- حەسەن هی ئەو نەبوو وا بە داووە بئ. هەبئ نەبئ ناپاکیی لیکراو.

- هەرچی قاره مان ههیه، کوشتنه که ی دهستی ناپاکیکی
له پشت بووه.

- مریه م مریه م، ده لاین شه پریکی کردووه، له میژووی
هیچ میله تیک وینه ی ژنی وا نه بووه. تا دوا هه ناسه
په نجه ی به سهر په لاپیتکه ی تفهنگه وه بووه.

- به راستی ئه وه له په رجوو ده چی، که که چه تفهنگی
شه ری سهد تفهنگ بکات و نیوه یان پتر...

- من باوه رناکه م چه سه ن و مریه م مردبن. هه یه
دیویه تی ئه سپیک هاتووه، له ناو سه راهه ئه وانی
هه لگرتووه.

- منیش ده لیم نه مردوون، بیستم گه یشتوونه ته وه
بهستی هه نگوین.

- ئه دی ئه و دوو گۆره تازه یه ی گۆرستان کین؟ وا
ژن ده چنه سه ری و شینی چه سه ن و مریه م ده که ن.

- کئی ده لئی گۆری ئه وانن؟ کئی به چاوی خۆی دیتی،
ته رمی ئه وان شوپکه نه وه ناویان و...

- نازانم، رازیک له وه دا هه یه.

تو بپروانه ئاسمان، له لووله ی مناره وه کۆتره شینکه له
شیویه ی دوو که ل به ری ئاسمانیان گرتووه. به سه ر

قەلاتى قەتارەيان بەستوۋە. لەوئوھ بۇ سەر گۆرستان، بە دەم فرېنەۋە گمەگمى دەكەن، لە شىن و گريان دەچى. لەوئى لە شىۋەى چەند پەلە ھەۋرىكى تەنكى دەم با، دەمى ئاۋىزانى يەكتر دەبن، دەمى كەمى لىكىدى دوور دەكەۋنەۋە.

لەگەل بارامى ھەنگەۋان بەرەو گۆرستان بوۋىنەۋە. ۋاى، دەلىى ھەرچى رەشۋلەى ئاسمانە لىرە نىشتوۋنەتەۋە. گۆرستان لە ژن رەشەدەچىتەۋە. ژنى شار بە موسلمان و جوو و فەلە و ئىزىدى و يارسانەۋە بە دەۋرى دوو گۆرەكە كە ئەگەر ھى ئەۋان بن، سى كەسى تىدا نىژراۋە، بازەى شىنيان بەستوۋە. ژنى سەردوولكە دەلى، دەنگ و ئاۋازىكى ھەيە، ھەبى نەبى لە شمشالەكەى كوشتەى مريەمى خواستوۋە. گۆرستانى ژن بە جۆرى سىنگ دەكوتن، سوئىندىخۆى لىت ناكەۋى، سىنەكوتان نىە و دەفلىدانە. ژنانى سىنە دەف، بە ئاۋازى دەفانە، سەربەندەكەى بۇ دەگىرنەۋە. كۆترەكانىش گمەگمىان دەگۆرئ. ۋەك بلىى لاسايى ژنان بكنەۋە، بالىشىان لە سەر ئاۋازەى سىنەكوتانى ژنان لىكەدا:

بەستى ھەنگىنم بە داروبارە

جىى سوارچاكان و جىى ئەۋىندازە

لەھىكەۋە دەنگىك زۆر لە دەنگى مريەم دەچوۋ:

هیتی ژنینه، سەر بەشینینه، ئەو شینە راگرن. ئەگەر
حەزتان لە شینە، شینی خۆتان بگێرن، نەک هی حەسەن
و مریەم. ئەوان زیندین، ئیستا گەیشتونەتەو بەستی
هەنگین. من بەو دوو چاوەی خۆم دیم، لە سەر پشتی
ئەسپێکی زەردبوون. ئەسپ بالیگرت، لە بژ و کلکیەو
چەند دلۆپە خۆنێکی دابارانە. حەسەن و مریەم
نەمردوون، بریندارن، برینیشیان سووکە.

ناو گۆرستان بە وینەیی بن گۆرستان، کپ بوو.
کۆترەکانیش لە گەمگەم کەوتن. ئیمە زۆر چاومان گێرا،
ژنەکەمان نەدیت. نەمانزانی لە کۆپۆە قسە دەکات. زۆری
نەبرد، سەردوولکە و سینەکوتان دەستپیکردەو.

هیتی، پەنجا سال بە سەر دیمەنی شینی کۆتری شینی
ئاسمان و ژنانی رەشپۆشی سەر گۆرستان تێدەپەرئ،
ئیستاش گەمی ئاسمان و سەربەندی سەردوولکە
ژانم لە گویدا دەزینگیتەو.

سەردوولکە درێژ بوو، درێژتر لە قەتارەیی کۆتران.
لئ حەیف، تەنها سەربەندم لە بیرماو. نەدەبوو ئەو
سەردوولکەیه لەبیرچیتەو. شاری لە گوندی زووتر
شتیان لەبیردەچیتەو.

سەردوولكە جەرگېر بوو. بەردى دەتواندەو، چاوى
مىرغەزەبىشى پېر رۆندك دەکرد. ھەستىمكرد، كوكوختى
و كۆترەكانىش لەگەل ژنان بە زمانى خۇيان دەيلینەو.

لە گەرمەى سەردوولكە و سىنەكوتانەو، ژنىك بە
دەنگىك كە زۆر لە دەنگى دايكى ھەسەن دەچوو:

تەخت و تاراچتان وەرگەپى. خودا ھەلیناگرى، سى
كەستان لە دوو گۆر ناستوو.

ھەنگەوان بە سەرسورمانەو:

سى كەس و دوو گۆر!

گوتىم:

نەتبىستوو، مریەم دووگىان بوو؟

تیز گریابىن و گەپاينەو، ھەنگەوان گوتى:

رەنگى ئەو ھەموو فرمىسك و رۆپۆیە لىزە بەلاش
پروات و قسەى كورپىژگەكە راست بى و ھەسەن و
مریەم لىزە نەبن.

گوتىم:

ئەوشو خۆشمان لەسەر دانابى، پىدەكەوین.

شهو له سى باری نیوه شهوئ خاکه ناسمان له بن
ساقو شاردهوه و هاتین. نهگه یشتبووینه سهر کهندی
لای پردهکه، سى چوار تهقه کرا. زوری نهبرد له ئاسمانی
گولله به گولله دهکوت. به پرتاو گه پراينهوه. تا که له باب
و مه لای به یانیش بانگیاندا، ناوه ناوه گویمان له تهقه یی
دهبوو. تا روژ بووه، ئیمه له سهر ئاو و ئاگر بووین،
داخوا چی قه ومایی.

کچی مالله که گوتی:

نه مگوت چه سهن و مریه م زیندوون. دلنیام ئه وان
بوون به سهر شاریان داداوه.

بابی له سه رخو له بن گویم گوتی:

گولنیشانی کچم له سه رخوی نیه. له و روژه وهی
مریه می دیوه، هوشی له ده سستاوه. روژی چه ند جارئ
ده چیته کنیست و ده که ویته نزا و پارانه وه: خودایه،
خودای گه وره، من رهنگی خوم ناوی، بیگورپه، رهش
رهشی بکه، له رهنگی گونا جوانه کانی مریه م. خودایه،
ویتنه ی مریه م جوان و شیرینم بکه.

زور خه می کچه که مه، ده چی رووی له رهشکاو
هه لدینئ، ته نی لی ده دات و ده چیته بهر ئاویتنه. ده بینئ
رهنگی مریه می نه گرتووه، ده ست له تیتکی خوی ده نی و
هاوار ده کات:

به من بلیڻ چوڻ رهنگی مریه مم لڻ دهنیشی؟
نازانم چی لهو کچهم بکه م، زور خه می لڻ دهخوم.
گوت م:

خه می ناوی، چا ده بی. نه وه ته نها دهر دی کچه که ی تو
نیه. هر کچی بویه که م جار مریه م دهبینی، تووشی نه و
دهرده ده بی. نه و حه زه ی له دل چه که ره دهکات. دواپی
به ره به ره له بیرده کات و ئاسایی دهبیته وه. خه می لڻ
مه خو.

له کولانیښ ژن دهیانگوت:

هه و بوون، حه سهن و مریه م بوون.

درهنگ له زاری پولیسیکه وه که نه و شه وه یه کیک
بووه له نوبه تدارانی سهرا، هه واله که که و ته سهرا زاران و
زار له زاری دهگپراهه وه:

نه سپسوارئ له تاریکيه وه هات. ته قه ی کرد، ته قه مان
لیکرد. حه فت که سسی له ئیمه خه لتانی خوین کرد و له
تاریکی بزر بوو.

ئیدی سهرباز و هه یته رژانه شار و شه و روژ له
سه ره کولانان دهست به تفهنگ راده وهستان. شه و کهس
بوی نه بوو ماله و مال بکات. ری گورستانیشیان

داخست. پینه که وتین داخوا دوو گوره که حهسه ن و
مریه من یان نا. که وتنه گرتن و دهس تبه سه رداگرتنی
ئه سپ و ماین.

ههنگه وان گوتی:

میرزا، بیستوومه کوشته ی لیره برینه که ی سووک
بووه و گه یشتوته وه مائی، من ده پۆم. حهسه ن و مریه م
نه بینمه وه، یان من ده بم یان ئه و. خۆم له سه ر دانابن،
نابن خوینی ئه وان بزربن.

ویستم بیوه ستینم، نه وه ستا و رویشت.

منیش سه ر له ئیواره مالاواییم له خانه خوی کرد.
کچه که ی که روخساری به تهنی سواخ دابوو، گوتی:

توخدا ئه گهر مریه مت دیته وه، که می له رهنگی ویم بو
بهینه.

گوتم:

باشه، به لام تو له مریه میش جوانتری.

گوتی:

یه ک که س هه یه له مریه م جوانتر.

گوتم:

وايه، ئەويش تۆى.

گوتى:

نا، خودا.

خۆدىكەكەم بۆى راگرت و گوتم:

با جارئ ھەر لای تۆ بئ.

وهرينهگرت و گوتى:

نا، بىدەوۈ ھەسەن، تۆ زووتر دەيانىينىيەوۈ.

خۆم گەياندە خانەكە و سوار ماين بووم، ھەرچۆنى
بوو لە شار دەرچووم.

گەيشتمەوۈ گردى خوين. تۆ پروانە بەرد نىيە، بنە دار
نىيە، گوللە نەيسمىيى، نەيقرنجاندىيى، پەلەي خوينى پىتوۈ
نەبئ. لە سەنگەرەكەي ھەسەن و مريەم بەژنى بەرد
كەلەكە كراوۈ. ھەندئ لە بەردەكانىش خوينيان پىتوۈ. ئەو
بەردەشم دىتەوۈ كە كورپىژگەي گورين خۆى دابوۈ
پەناى و لەويوۈ ديمەنى شەپەكەي لە بينايى خۆى
پاراستبوو. پەرىمەوۈ بەرى ئەشقىا و سەردانى مالى
كورپىژگەكەم كرد. دايكى سىنگى خۆى دەكوتا و بە كول
دەگريا. بابى پرسى:

+ ئەو ئەسپسوارەى شەو لە شار حەفت چەندرمەى
كوشت، زانیت كى بوو؟

- نا.

+ حەسەن بوو، بەر لە هاتنى تو بەرەو بەستى
هەنگوین ئاوزىنگى لىدا و گوتى: نابى ولات بى ئەشقىا
بى.

- حەسەن! مریه مىشى لەگەل بوو؟

+ نا، بە تەنى بوو.

- بە تەنى!

+ تەنى تەنگ و ئەسپ و هەورىه كەى وى لەگەل بوو.
سوارەكە حەسەنى مریه م نا، حەسەنى من بوو.
كوپه كەمان ئەورۆ ناوى لە خۆى نا حەسەن و رووه و
بەستى هەنگوین مینا تیر دەرچوو.

هەولیز

خاكەلىوھى ۲۰۲۱ - رەشەمبى ۲۰۲۲

سو پاس بڙ:

قهره نى جه ميل

كه زال حه مه

گولنى سه ليم

سه ركه وت وه لى

هر يه كه يان به ره ننگى ره نگان به سه ر كتنبيه كه وه يه.

وشه دان

ئاوگه له: ئاژهلی له مینگه ل دابراو.

بالوره: ئاوازیکی کچانهیه، به لیدان و لیخشانی پشتی به نجه به هه وکدا، له زاره وه دهردهچن.

بامیان: دۆلیکه له ناوچهی ههزارستانی ئهفگانستان، په یکه ری بو دای لیبوو، تالیبان ته قانیدییه وه.

پووشی کورتان: پووشه نهرمه، پووشی لاسک باریکی درێژه، کورتانی لئ چیده کړئ.

پیناو: که سینک که هه والی دوو دلدار به یه کتر ده گه یه نن.

داژیار: رسق، رۆزی، بژیو

داوه ته نه: جالجالوکه

دولدول: ئه سه په که ی ئیمامی عهلی

دیدقان: گه واهیده ر، شایه ر

تیتله کناچه: نه ورهس

خه نه تیله: قه وزه

ساپپته: بنمیچ

ساویر: وه هم

سی باری نیوه شهوئ: درهنگانی شهو

شەودىز: ئەسپەكەى خوسرەوى پەروىز

زىوا: زەنبەق، گۈلىكى سېى و جوان و بۆن خۆشە

گراوى: يار

گرىنى: گرېمى، خەنجەرى گچكۆكە

گژگژە: پووشوپەلاش

گژگژەك: بەفرخۆركە، تەزرەى زۆر ورد

گولەجوتيارە: گولە جوتيزە، گۈلىكە پايزان لە سەرۋبەندى
جووتکردن سەر دەردەهينى.

رەقىشان: مەيتەر، ئەو كەسەى خزمەتى بەرزە(ماين و
ئەسپ...دەكات

رەخش: ئەسپەكەى رۆستەمى زال

رەمەند: شوورەين كە بە بەرد ھەلئرابن.

لازۆكە: لاوژۆكە، تەنىكى كچەكەيە، لە ناو زەنگولەيە، بە
لەرىنەۋەى دەنگى دى.

نويزيان: دەمى نويزى بەيانيان

نيسكە: لەنجەولارى ئەسپ و ماين

ھەدبان: ئەسپەكەى دەرويشى عەقدى

HESEN UMRYEM

Kerîm kake

شكەفتى ئەوين تا بىمىنى، وئىنە وئىنە، وئىنەى حەسەن و مەرىم دەپارىزى و ھەمىشە ئەوين دەپرىنى. لەوئوھ چاوى بە بەستى ھەنگویندا بگىرە. لە سەر باسكى كارمامزى دەبىنى. شتىكى بە ملەوھىيە، ئەوھ تىلمى لە لەوھىندى مەرىم و پزىدىنى حەسەنە.

لە رۇخى بەستى ھەنگوین بۇ تاوى گوئىرادىرن، قرووسكەى سەگى دەبىستىن. ئەوھ زەردىيە كە پىئاوى بۇ حەسەن و مەرىم دەگرد.

چا و بە ھەر لایەكدا بگىرى، تارمايى ئەسپىك دەبىنى. ئەسپەكەى مالى حەسەنە، ئەسپى رازە، ئەسپى فریاد و نیازە. لە سەر گردى خوئىنەوھ، گوپت لە حیلەى دەبى. لە بەر دەركى سەراى شارەوھ دەبىنى بالدەگرى.

ھەوگەش ھەموو سالى لە دوادوايى رەشەمى دەم نا دەمى كۆترەشپىكە لە بەرى منارەوھ قەتارە دەبەستىن. بە سەر سەرا و قەلاتدا دەگەنە گۆرستانى گەورە. لەوى كەپرۆكە دەكەن. گۆرستان دەخەنە بىن سىبەرىكى تەنك. كۆترەكان شىنى حەسەن و مەرىم دەكەن. چاودەنى لە شىوھى سىنگكوتانى ژنان بال لىكەدەن. گوئىدەنى، گەمەمیان چەند لە سەردوولكە دەجى.

Mem u zin cultural center

memuzin20@gmail

ئاوئەندى رۇشنىبرى مەم و زىن

Mem u zin